

DEVİRİM YOLUNDA İŞÇİ-KÖYLÜ

126345 Sayı: 2002-14 32 * Yıl:2 * 5-18 Temmuz 2002 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Ya kölece yaşam ya özgür gelecek

Bizim ellerimizde

Yaşamımızı zindana çevirenleri, bizleri sefalet ücretleriyle açlığa mahkum edenleri, işsizliği büyütenleri tanıyoruz. Onlar emperyalistler ve uşaklarıdır. Saltanatlarını yıkacak olanlar ise halkın örgütlü ve birleşik gücüdür.

Ordu'nun Mesudiye ilçesi kırsal alanında TKP/ML TİKKO gerillalarıyla TC güçleri arasında çatışma çıktı. Daha önce de Giresun'un Yağlıdere ilçesinde gerillaların yaptıkları eylemin ardından Bektaş Yaylası'nda çıkan çatışmada bir

Ordu'da çatışma

özel tim ölmüş, bir tim ve bir asker de yaralanmıştı.

TİKKO gerillaları ayrıca Tokat'ta korucu olan **Muharrem Hız**'ı 9 Haziran'da ölümle

cezalandırırken 10 ve 15 Haziran tarihlerinde yaptıkları eylemlerle Yaylacık Dağları'nda devlet eliyle yürütülen orman kesimlerini de durdurdu. Gerillalar

yaptıkları açıklamalarda ormanların burjuvalara peşkeş çekilmesine ve ormanları yok ederek gerillaya karşı kullanmalarına izin vermeyeceklerini söyleyerek halka koruculuk ve ihbarcılığa karşı propaganda yaptılar.

Asıl mesele her zaman insan soyuna yakışır bir düzeni kurabilmektir

Yazdığı bir yazıdan dolayı yargılanarak bir yıl dört ay hapis cezasına çarptırılan, bu süre boyunca Kalecik Hapishanesi'nde kalan ve geçtiğimiz günlerde cezasını doldurarak tahliye olan Doç. Dr. **Fikret Başkaya** ile Türkiye'de yaşanan ve egemenler tarafından "bitti" diye gösterilmeye çalışılan ekonomik kriz, AB'ye giriş tartışmaları, hapishanelerde yaşanan tecrit uygulamaları ve 11 Eylül saldırıları üzerine sohbet ettik.

İşçi-köylü'den

FAŞİZMİN SOLUK ALIŞI YA DA TOPLUMSAL BİR HİSTERİ !

Katliamın 9. yıldönümünde Sivas şehitleri anıldı

2 Temmuz 2002 tarihinde Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin organize ettiği bir miting düzenlendi.

2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Otel'i'nde 35 kişinin yakılarak katledilmesinin üzerinden tam dokuz yıl geçti. Ancak anısı hala içimizde dün gibi harlanmakta. Yanan 35 canı unutturmamak için 2 Temmuz 2002 tarihinde Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda Pir

Sultan Abdal Kültür Derneği'nin organize ettiği bir miting düzenlendi. Yaklaşık olarak 1500 kişinin katıldığı mitinge Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin yanı sıra **Hacı Bektaş Derneği** ve şubeleri, çeşitli siyasi partiler, **DİSK**, **KESK**, **Nakliyat-İş**, **TMMOB**,

Sivas Divriği Kültür ve Dayanışma Derneği, **Tunceliler Derneği**, **Özgür radyo Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu** katıldı.

Tüm kitlenin alana girmesinin ardından PSAKD sözcüsü yaptığı konuşmada; "**Pir Sultan'ın yakıldığı ateşi külleyemeyecekler. Hep birlikte yükselteceğiz bu ateşi. İsyanımız çok kahırımız büyük. Sadece 2 Temmuzlarda, 1 Mayıslarda değil her zaman birlikte olmalıyız.**" sözlerine yer verdi. Saygı duruşunda 35 şehidin isimleri okunarak her ismin ardından "yaşıyor" diye haykırıldı. Alkışlarla bitirilen saygı duruşunun ardından "**Sivas'ın hesabı sorulacak**" sloganları atıldı. Yürüyüş boyunca Devrimci Sosyalist Basın Platformu'nun attığı ortak sloganların yanında Partizan kitlesi "**Sivas'ın katili patron-ağa devleti**", "**İbrahim'den Mehmet'e selam olsun partiye**" vb. sloganlarını attı. Yapılan konuşmanın ar-

dından miting Kenan Şahbudak ve Filiz Gündüz'ün söylediği türküler eşliğinde çekilen halaylar ve alkışlarla son buldu. Mitingte ayrıca "**Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk ordusu TİKKO TMLGB**", "**Marks, Lenin, Mao önderimiz İbo, savaşıyor TİKKO**", "**Halk ordusu TİKKO katillerin peşinde**" vb. sloganları da atıldı.

İSTANBUL

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, **EMEP**, **ÖDP**, **TKP**, **HADep**, **TUYAB**, **DMP** ve **Tohum Kültür Merkezi**'nin katılımıyla 2 Temmuz günü Asım Bezirci'nin Zincirlikuyu'daki mezarı başında Sivas şehitleri anıldı.

PSAKD Kültür Sanat Sekreteri **Gazi Aslan**, Asım Bezirci'nin eşi **Refika Bezirci**, Alevi Eğitim Kültür Vakfı Başkanı **Lütfi Kaleli** konuşmalarında örgütlenmedikçe Sivas'ların hesabının sorulmayacağını belirttiler. Fevzi Kur-

tuluş ve Grup Vardiya'nın söylediği türkülerle anma bitirildi. Halkevleri de Asım Bezirci'nin mezarı başında ayrı bir anma etkinliği düzenledi.

SIVAS'IN IŞIĞI SÖNMEYECEK

Pendik PSAKD'de 28 Haziran 2002 tarihinde saat 20:00'de 2 Temmuz şehitlerini anmak için "**Sivas ve Ozanlarımız**" konulu bir panel yapıldı. Pendik PSAKD binasında yapılan panele yaklaşık 200 kişi katıldı. Kartal Cemevi Vakfının Başkanı Mehmet Boy açılış konuşmasını yaptı. PSAKD Eski Genel Başkanı Ali Balkız, Araştırmacı Yazar Lütfi Kaleli ve Mehmet Boy yaptıkları konuşmalarda gerici yobazlığı kınadıklarını belirttiler. Aşık Mahsuni Şerif'in de anıldığı panelde en son Selahattin Akarsu kitleye bir dinleti verdi.

Mersin'de işçi-köylü bürosu açıldı

Mersin: 22 Haziran'da gazetemiz işçi-köylü'nün Mersin irtibat bürosunun açılışını gerçekleştirdik. Açılış amacıyla gerçekleştirdiğimiz piknik için saat 8-30'da toplanmaya başlandı. Saat 9:30'da hareket eden otobüsler 10:30'da piknik alanındaydı. Uzun yoldan gelecek olan **Güneşe Türkü**'nün beklenildiği sırada **Gökçe Fidan**'ın türkülerine eşlik edilirken halaylar çekildi. Güneşe Türkü'nün piknik yerine gelişi ile birlikte ortak sofralar kurularak yemekler yendi. Yemeklerin yemesinin ardından açılış programına geçildi. İlk olarak Mersin irtibat büro temsilcimiz kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında emperyalizmin ve faşizmin halka ve

onun öncülerine yönelik saldırılarını vurgulayarak bunun bir ayağını da devrimci ve sosyalist basına yönelik saldırıların olduğunu belirtti. Çalışanlarının gözaltına alınması, tutuklanarak yılları bulan cezaların verildiğini söyledi. Ancak tüm bu baskı ve yıldırma politikalarına rağmen ısrarla yoluna devam ettiğini ve edeceğini söyleyerek konuşmasını bitirdi. Konuşmanın ardından şenliğe gönderilen mesajlar okundu. **Ölüm Orucu direnişçileri**, Ankara Tohum Kültür Merkezi ve **Ankara İşçi köylü irtibat bürosu** ve Ankara Sosyalist Basın Platformu, **Tarsus İşçi-köylü ve YDG okurları**, Adana, Mersin Devrimci Demokrasi okurlarının gönderdiği mesaj-

lar okundu. Farklı yerlerde olsak da yoldaş yüreklerin, dost yüreklerin beraber çarptığını bir kez daha gösterdik. Mesajların ardından İbrahim Kaypakaya'yı anlatan bir şiir okundu. Şiiri ilgiyle dinleyen kitlenin alkışlarının ardından Tarsus YDG'nin hazırladığı skeç oynandı. Gözaltına alınan bir çete üyesi ile bir devrimciye nasıl muamele yapıldığını gösteren skeç kısa olmasına rağmen çarpıklığı güzel ifade eden bir özelliğe sahipti. Skeç'in ardından tekrar bir şiir dinletisi verildi. Ardından Güneşe Türkü programdaki yerini aldı. Kitlenin beğenisini toplayan grubun söylediği türkülerle çekilen halayların ardından program bitirildi.

İnsanların en doğal hakkı olan böylesi şenlikleri dahi teröriste etmeye çalışan devlet, saldırganlığını burada da gösterdi. Piknik alanında insanların kimliklerine zorla el koyarak pikniği "yasadışı eylem" olarak lanse etmeye uğraştı. Kimlikleri vereceğini söylemesine rağmen, piknik bitimine kadar bekletip tek tek verdi. Kimliklerin

dağıtımında kamera çekimi yapan jandarma insanlara gözdağı verdi. Piknik bitiminde **Atilla Günay** isimli arkadaşımız gıyabi tutuklanması olduğu gerçekçesiyle gözaltına alınarak iki gün sonra serbest bırakıldı. Devletin tüm teröriste etme çabalarına rağmen çalışmalarımız, etkinliklerimiz devam edecektir.

Gazetemiz Devrim Yolunda İşçi-köylü internette yayın hayatına başlamıştır. Adres: www.iscikoylu.org

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları

Sema Gül
Euro Hesabı
Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Irak'a saldırı planında son hazırlıklar

Basına sızdırılan son haberlere göre; ABD olası bir Irak saldırısı için sadık uşağı olan Türkiye'nin Irak sınırına 3000 asker yerleştirmiş durumda.

11 Eylül saldırısının ardından tüm dünyaya tehditler savuran ve bunu katliamları için bir gerekçe olarak kullanan ABD ve başkanı Bush'un bir sonraki hedefi olarak Irak belirlenmiş ancak bir türlü bu saldırı için koşullar yaratılamamıştı. Yapılan dünya gezileri, tehditkar açıklamalar vb. ABD'nin gerekli kamuoyu desteğini de alarak Irak'a saldırması için yeterli olmamıştı. Ancak Ortadoğu'daki hakimiyetini sağlamlaştırma için hiçbir yol ve yöntemden kaçınmayan ABD bu katliam düşüncesinde oldukça ısrarlı ve çalışmalarını sürdürüyor. Gittiği her ülkede yaptığı konuşmalarda veya ülkesinde yaptığı her açıklamada konuyu "terörizmle mücadele" getiren Bush bu cümlelerin ardından da Irak'ın kitle imha silahları bulundurduğu, silah denetçilerine kapılarını açmadığı vb. söy-

ABD'nin Adana'da bulunan İncirlik üssüne yerleştirmeyi düşündüğü 25 bin askerden 7000 tanesini üsse yerleştirdiğini ve olası bir saldırı için her şeyin hazır olduğunu ileri sürdü. ABD başkanı Bush'un da son yaptığı açıklamaların ardından bu yaz aylarında ya da 2003 yılının başlarında Irak'a yönelik bir saldırının kesinleştiği tahminleri ağırlık kazanıyor. Zaten kendini dünyanın efendisi olarak gören Bush da her açıklamasında Irak'a yönelik yapılacak olan bir operasyonun ardından ileri bir adımın Irak'ta ABD yanlısı muhalif grupları iktidara getirmek olduğunu çok açıkça ifade etmekteydi. Ayrıca katliam planlarında ABD'den geri kalmayan İngiltere'de yayınlanan bir gazetede Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatının Kuzey Irak'taki bazı kentlere yerleşerek ABD'nin olası saldırısı

sisleri ve tabii ki sivil halkı hedef alan sabotaj eylemlerinde bulunacaklar. Bu katliam planını "Merkez Komutanlığı Hareket Tarzları" olarak isimlendiren ABD, henüz bu planının bir resmiyeti olmadığını savunsa da Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'in Kuveyt, Katar ve Bahreyn'deki Amerikan üslerini ziyaret etmesi bu yönlü hazırlıkların sürdüğünün bir göstergesi durumunda. Yine aynı gazeteye bir açıklama yapan ve adı açıklanmayan bir ABD'li komutan "henüz kavramsal düşünme ve beyin fırtınası" sürecinde olduklarını belirtecek kadar pişkin davranabilmektedir. Bir yandan Irak saldırısının bu hazırlıkları devam ederken bir yandan da bu saldırı için oldukça sabırsızlanan ABD ordusunda parçalanmalar meydana gelmektedir. Irak'a müdahale noktasında geç kalındığını iddia eden ve bu yüzden de istifa eden general Wayne Downing de sabırsızlanan kesimin öncülüğünde yer alan bir isim. Ancak her ne kadar bazıları katliamlarda geç kalındığını ileri sürse de ABD'nin bu konudaki planları tüm hızıyla sürüyor. Bazı Körfez ülkelerinde üsler inşa ediliyor, tatbikatlar yapılıyor vb. Ayrıca yine bu saldırı planları dahilinde ABD'nin saldırı sırasında hedef alacağı yerlerin de çok uzun bir listesi var. Bu da saldırı sırasında Irak halkının yaşayacağı acının büyüklüğünü bir nebze de olsa göstermeye yetiyor.

Bu arada bir diğer önemli nokta ABD'nin önceleri sadece kendisinin Irak'a saldıracağını sinyallerini çeşitli bahaneler bularak vermesinin ardından şimdilerde müttefiki ülkelerle Irak arasındaki gerilimi iyice tırmandırmak için "Irak bu ülkelere saldırabilir" mesajını yaymaya çalışması. Özellikle yılmaz uşağı Türkiye'ye yönelik bir Irak saldırısını gündeme getirmeye çalışan ABD'nin buradaki amacı komşu ülkeler arasındaki gerilimi iyice tırmandırarak kendi saldırısının zeminini hazırlamak. Haberimizin başında sözünü ettiğimiz gazetelerde yer alan "Merkez Komutanlığı Hareket Tarzları" haberini kastederek "eğer Saddam'ın yerinde olsanız ve size üç yönden saldırılacağını okusanız Türkiye ve Kuveyt'e karşı kitle imha silahlarını kullanarak harekete geçebilirsiniz" diyen ABD'li bir askeri uzmanın Türkiye ile Irak arasında böyleleri bir gerilimi yaratma isteği-

dir.

Ancak bu konuda değinilmesi gereken konulardan biri de Irak'lı Kürt grupların bu saldırı planları karşısındaki tutumudur. Henüz tam olarak saldırı cephesini ve saldırıdan sonraki durumları netleştiremeyen ABD, bir yandan da bunun sıkıntısını yaşamaktadır. Saldırıya destek için bir geziye çıkarak nabız yoklayan Demokrat Parti Florida Senatörü Bob Graham'ın şu sözleri ABD'nin çekinmelerini ortaya koymaktadır: "Irak lideri çok kötü şeytani bir kişi. Bir gün ona yönelik eyleme geçme zamanı gelebilir. Ancak şu sırada ABD'nin saldırması halinde Arap ülkeleri arasında destek bulması söz konusu değil." Şu da görünen bir gerçek ki ABD bu saldırı planlarının tüm ayrıntılarını bitirememiştir ve Irak'lı Kürt grupların desteğini henüz kazanamamıştır. Ayrıca ABD'nin bu muhalif grupları Irak rejimine karşı kıskırtmak için federasyonlar şeklinde bir Irak hayali sunduğu iddiaları da var. Hazırlanan taslağa göre Irak iki federe bölgeye bölünecek. Bunlardan biri orta ve güney Irak'ı kapsayan Arap bölgesi, diğeri de kuzeyde Kürtlerin yaşadığı bölge. Her bölge kendi meclis ve başkanına sahip olacak ancak iç güvenlik ve federal ordu Bağdat'ta bulunan Amerikan uşağı hükümetin emrinde olacak. **Bu plan Irak'taki Kürt muhalif gruplarına pastadan biraz daha fazla pay vererek onları işin içine daha çok çekmeyi amaçlıyor.** İşte biraz da bu yüzden Türkiye, ABD açısından oldukça fazla bir öneme sahiptir. ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'in Türkiye'ye ziyareti de verilen bu önemin bir göstergesidir. Sürekli olarak bu denli kritik toplantılara ev sahipliği yapan Türkiye bu toplantılarda kendine çizilen rolü ne denli iyi ezberlediğinin analizini yapıyor. Ancak bir yandan da her toplantı uşaklığın ve dünya halklarına düşmanlığın da bir belgesi niteliğinde olduğu için böylece kendi kuyusunu da kazmış oluyor. Bu arada Türk egemen sınıflarına bu saldırıdan kırıntılar da vadedilerek uşaklıklarını boyutlandırmaları yönünde şevklendirmek istenmektedir. Irak'ta ABD uşağı bir hükümet kurulduğunda Türkiye-Irak arasındaki ticari ilişkilerin daha iyi olacağı vaat edilerek egemenlerin iştahı kabartılmaya çalışılmaktadır.

lemlerle saldırılarına zemin hazırlamaya çalışıyor. Son olarak geçtiğimiz hafta bir toplantıda yine aynı tehditleri savunan Bush, Saddam Hüseyin'i devirmeye kararlı olduklarını yineleyerek "hükümetimizin yerleşmiş politikalarından biri de rejim değişiklikleridir. Eminim Irak hükümeti devrildiğinde tüm dünya daha güvende olacaktır" dedi. Ancak elbette ki hazırlıklar sadece bu yapılanlarla sınırlı değil. Bunların dışında bir de askeri hazırlıklar tüm hızıyla sürüyor. **Basına sızdırılan son haberlere göre; ABD olası bir Irak saldırısı için sadık uşağı olan Türkiye'nin Irak sınırına 3000 asker yerleştirmiş durumda.** Kuveyt'te yayınlanan El Diyar isimli bir gazete

için ön hazırlıkları yaptığını duyuruyor. Iraklı Kürt muhalif gruplarının da yardımları ile bu kentlerdeki havaalanları ve saldırılarda kullanılacak binalar onarılarak her şey ABD saldırısına hazır hale getiriliyor. ABD'de yayınlanan New York Times gazetesinde çıkan bir haber bu haberlerin daha da genişletilmiş bir kopyası gibi. **Gazetenin bu haberine konu olan saldırı planına göre aralarında Türkiye ve Katar'ın da bulunduğu sekiz ülkeden yüzlerce Amerikan uçağı havalandırarak Irak halkını bombalayacak.** Bir yandan bu bombalamalar sürerken bir yandan Kuveyt'te üslenen ABD askerleri de kara işgaline başlayacak. Diğer yandan da özel timler askeri te-

IMF üçüncü kez uşaklarını gözden geçiriyor

Uşaklarını iyi tanıyan ABD emperyalizmi kukla hükümetinin girdiği bu kaosun senaristi olarak işini çoktan garantiye almıştır. Dediği gibi hükümet gitse de gitmese de IMF programları aynen devam edecektir.

Emperyalist ülkelerin başta da ABD emperyalizminin dünyaya hakim olma da- laşları neticesinde tam bir kaosa sürüklenen sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde çelişkiler daha da derinleşiyor.

Ülkemizde ise hükümette patlak veren istifa sendromu ile içinden çıkılmaz durumu toparlama, halkın hükümete olan güvensizliğinin yeni bir hamleyle farklı olu-

me görüşmeleri için soluğu Türkiye’de aldı. Emperyalist efendilerin kendi ağızlarıyla ifade ettiği bu kabus senaryosu tam da belirttiğimiz gibi devletin emperyalizme her geçen gün artan bağımlılığı ile daha da yoksullaşan halkların patlamaya hazır öfkeleridir.

Türkiye’de ise emperyalistler bu kabus gerçekleşmeden patron-ağaların sırtındaki eyeri daha da sıkı

netim altında tutmanın en önemli ayaklarından olan bankalarla olan görüşmelerde Kahkohen’i Bankacılar Birliği ve Yapı Kredi Bankası, Garanti Bankası, Akbank Genel Müdürleri ağırladı.

IMF heyetinin 3. gözden geçirme görüşmeleri basına kapalı sürerken, sonradan gazetecilerin sorularını yanıtlayan Kahkohen; hükümetin özelde de DSP’nin sürecine ilişkin açıklama yapmazken aslında tam da bildiğimiz tabloyu çizdi.

“Hükümet gitse de program aynen devam eder” diyerek yaşananların IMF’nin yolunda küçücük bir çakıl dahi olamayacağını ima etti. Uşaklarını iyi tanıyan ABD emperyalizmi kukla hükümetinin girdiği bu kaosun senaristi olarak işini çoktan garantiye almıştır. Dediği gibi hükümet gitse de gitmese de IMF programları aynen devam edecektir. Keza gözden geçirme gezile-riyle aynı günlerde yapılan Bakanlar Ku-

rulu toplantısında şimdilik sadece ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Kemal Derviş’in sunduğu ekonomik program takvimi IMF Başkanı Kahkohen’in böyle karmaşık bir ortamda nasıl kendinden emin konuştuğunu açıklıyor. Derviş’in sunduğu ekonomik program takvimi tabi ki yine ABD pa- tentli.

Yani yine özelleştirme ve işten atmalara hız verilecek, yoksul emekçi halk daha da derin bir sefalete mahkum edilecek. Tüpraş, THY, Tekel, Türk Telekom, Şeker Fabrikaları, Erdemir, Tur-

ban ve Tügsaş’ın özelleştirilmesinin hızlandırılması amacıyla yeni strateji öneren Derviş’in bunu takiben diğer önerisi ise “istihdam fazlası” adı altında yüksek oranda işten atmalar oldu.

Kahkohen ilk günlerde hükümetin yaşadığı sürece ilişkin pek açıklama yapmazken, 10 Temmuz’da istifa edeceği sinyalleri veren Dervişle bir görüşme yaptı. IMF Ankara Ofis Temsilcisi Odd Perr Brekk ve Hazine Müsteşarı Faik Öztrak’ın da katıldığı görüşmede; Kahkohen’e rapor veren Derviş istifasını da dillendirince durum değişti. IMF Türkiye Masası Şefi Kahkohen’in sürdürülen IMF programının istikrarı için teminat saydığı Derviş’e istifasını çekmesi konusunda baskı yaptı. Derviş istifasını Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve Bülent Ecevit’in istemleriyle geri çektiğini açıklarken Ecevit’in “Derviş hatırımızı kırmadı” açıklamalarında bahsi geçen **hatırım IMF’nin dayatması olduğu** ise gözlerden kaçacak gibi değil.

Emperyalistlerin ve uşaklarının kendi elleriyle yazdıkları bu sömürü ve zulüm senaryosu emekçi ezilen halklara daha çok açlık yoksulluk getiren bir gerçekliktir. Bu gerçekliğin devrimci özüyse bu zulmün bağrından çıkan başkaldırının emperyalistler için bir kabus senaryosundan öte bir yok oluşun başlangıcı olduğudur.

şum ve partilerle kotarma çabaları son hız sürüyor. Yaşanan bu tabloda Brezilya ve Türkiye gibi ülkeler ABD emperyalizminin yoğun ilgisinden(!) mahrum kalmıyor. IMF başkanı Horst Kohler’in “Gelişmiş piyasalardaki güçsüzlüğün daha da derinleşmesi, Brezilya ve Türkiye gibi gelişmekte olan iki piyasanın borçlarını ödemekte güçlük çekmesi gibi iki konuyu birleştirmesi durumu ‘bir kabus senaryosudur(...)’ ve bu senaryonun gerçekleşme ihtimali beşte birdir” açıklamalarının ardından IMF 3. gözden geçir-

kavrama telaşında. Son gözden geçirme (denetleme) görüşmeleri için Türkiye’ye gelen IMF Türkiye Masası Şefi Juha Kahkohen önce TÜSİAD’la bir görüşme yaptı. İstanbul’da süren görüşmelerde Kahkohen’in ikinci durağı Yabancı Sermaye Derneği (YASED) oldu.

Yabancı patronların Türkiye’ye açılması için sunulan yasa tasarısı konusunda TC’ye uyarılarda bulunan Kahkohen daha sonra Türkiye Balkanlar Birliği (TBB), Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) ile de görüştü.

Türkiye ekonomisini de-

Sınıfsal yaklaşım

“BAŞKA ULUSLARI EZEN ULUS
ÖZGÜR OLAMAZ”
(Marx ve Engels)

AB konusundaki **umut tacirliği** dalaşının, “**sivil darbe**” nitelenmesine neden olabilecek çapta hamlesine girişen ABD-AB eksenli, **ANAP** destekli, **Derviş-Cem-Özkan** üçlüsü mevcut tıkanmayı aşma derindedir.(1) Bu tezgaha sarılmanın komprador patron-ağa devletinin bekası için arz ettiği önem, emperyalistlerin bu müdahalesini gerekli kılmış bulunuyor.

Bir önceki makalemizde vurguladığımız gibi, faşist diktatörlüğün **AB masalı** ile ilgili yürüteceğimiz **teşhir kampanyasının** iki ayağı bulunmaktadır. Bunlardan birincisi, yani “**AB üyeliğine yönelim**”in büyük bir aldatmaca olduğu, bunun AB ve Türkiye gerçekliği ile temelden çatıştığıydı. Buna geçen sayıda ağırlıklı olarak değinmiştik. İkinci ayağı, yani AB emperyalizminin teşhirini de bu yazıda özetleyeceğiz.

Avrupa Birliği isimli emperyalist koalisyon, yaklaşık yarım asırlık iddialı bir projenin ürünü olarak gelişmiştir. Geline nokta Avrupa'nın büyük bir bölümünü etkisi altına almış, ekonomik, siyasi ve askeri alanda önemli mesafeler kat etmiştir. Emperyalist-kapitalist sisteme dahil edilebilecek bütün Avrupa ülkelerini birleştirmeyi planlamakta, dünya egemenliği için yürütülen mücadelede zafer elde etmeyi amaçlamaktadır.(2)

ABD'den Rusya, Çin ve Japonya'ya kadar diğer emperyalist güçler ile girişilen ve ileride daha da kızışacak olan bu mücadeleye **hızlı** bir hazırlıktır söz konusu olan. Bugün için **15** devletten oluşan AB, önümüzdeki **10** yıl içinde iki hamlede **27** devlete ve yaklaşık **500 milyon** nüfusa ulaşmayı planlamaktadır. Rusya'nın ve özellikle de ABD'nin son derece rahat-

sız olduğu bu durum, barışçıl yollarla önlenemez bir trende girmiştir.

ABD emperyalizmi, henüz askeri açıdan (**AGSP**) tehdit edici boyut kazanmayan bu süreci, müttefikleri İngiltere ve Rusya'ya da çıkar birliği gereği içine bir biçimiyle de olsa dahil ettiği **NATO** vasıtasıyla kontrol etmeye çalışmaktadır. İngiltere'nin **euroya** NATO'nun **AGSP**'ye itiraz ve müdahalesi belli ölçüde etkili olsa da AB emin adımlarla yol almayı sürdürmektedir.

Dünya halklarının köleleştirilmesi, sömürülmesi ve ezilmesinin en azılı temsilcileri olan Avrupalı devletler, serbest rekabetçi dönemden teknelci aşamaya geçildikten sonra daha da azgınlaşmış ve gerek birbirleriyle gerekse de başta ABD olmak üzere diğer emperyalistlerle giriştikleri kapışmada faşizm ve gericiliğin bütün versiyonlarını yaratma ve kullanmada maharetlerini ortaya koymuşlardır. Bugün dünyadaki gelişmeler karşısındaki duruşları ve uygulamaları da bunu bariz biçimde ispatlamaktadır.

Avrupa'nın göbeğinde **Yugoslavya**'nın parçalanması ve baştan aşağıya yığın yerine çevrilerek yüzbinlerce insanın öldürülmesi, **Irak, Afganistan** ve **Filistin**'in kana boyanması, **Ruanda**'dan **Endonezya**'ya milyonlarca kişinin boğazlanması vb. gibi birçok yakın tarihe ait örnek; hep AB'li emperyalistlerin aktif katılım ve/veya desteklerinin ürünüdür.

11 Eylül'den vazifeyi sadece ABD değil, AB önderliğine soyunan **Almanya** da çıkarmıştır.(3) Avrupa'nın palazlanmış faşistlerinden **Fransız Le Pen** ve **Avusturyalı Jörg Haider**'in, “*Herkes benim dediğime geldi*” ve “*Avrupa liderleri benim politikaları-*

mi uyguluyor” gibi sözler sarf etmesiyle de anlaşılacağı üzere; anti-terör yasalarından, polisiye önlemlerin artırılmasına(4), mültecilerle ilgili kararlardan(5) temel hak ve özgürlüklere ilişkin kısıtlamalara kadar birlikte veya eşzamanlı düzenlemelere gidilmesi; AB emperyalizminin gerçek yüzü ve yönelimine ayna tutmaktadır.

Dünya çapında emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı bunalım, elbette ki AB'yi de sarsmaktadır.(6) Çare her zamanki gibi iki alanda aranmakta ve hem sömürge, yarı-sömürgelerdeki halklara hem de kendi emekçilerine yönelinmektedir. Avrupalı emperyalistler, **IMF, DB** ve **DTÖ**'nün bileşenleri olarak Türkiye dahil yarı-sömürgelerdeki sömürüyü daha katmerleştirici rolü ABD ile kolkola girerek oynarken, kendi halklarına gerek iktisadi gerekse de sosyal bakımdan yüklenmekten geri durmuyorlar.

AB Zirveleri'nde planlanmak suretiyle, tüm Avrupa ülkelerinde, emekçilere yönelik yaygın hak gasplarına gidilmekte, sosyal haklar tasfiye edilmektedir.(7) İşçi sınıfının ekonomik, demokratik ve sosyal kazanımları hızla eritilmektedir. Semirme süreçlerinin ucuz işgücü olarak en zorlu ve ağır işkollarında onyıllarca kanı emilen yabancı işçiler/göçmenler artık “**istenmeyen**” statüsüne yerleştirilmektedir.

Hakim sınıf sözcülerinden, her renkten reformiste kadar bütün AB yanlıları ve masalcılarının “**çok daha ileri**”, “**çok daha özgürlükçü**” vb. vb. “**cennet**” olarak sundukları topraklarda, durumun hiç de öyle olmadığı günümüzdeki en önemli delillerinden birisini emekçilerin ve kitlelerin mücadeleleri oluşturuyor.(8) Avrupa'da düzenlenen küreselleşme karşıtı gösterilere her seferinde daha da artan sayıda ve **yüzbinlerce** kişi katılıyor. Kitlelerin düzenden ve düzen partilerinden beklentileri azalmaktadır.(9)

Özet olarak, AB devletleri; ülkemizdeki siyasal-sosyal-ekonomik sisteme,

faşist rejime göre nitelik değil, nicelik olarak daha “**ileri**” bir düzene sahiplerse de bunu, burjuva demokratik devrimin yapılmış olmasına ve sömürge, yarı-sömürge ülkeleri sömürmelerine borçludurlar. Bu durum, oralardaki düzenin gerçek anlamda demokratik, özgürlükçü, adaletli vb. özellikler taşıdığına değil, sadece gericiliğin **koyuluk** derecesindeki farka karşılık gelmektedir. Kaldı ki yukarıda özetlediğimiz gibi, süreç AB devletlerini daha da gericileştirmekte, emperyalistler arası çelişkilerin artmasına paralel **faşizmin** ayak sesleri de duyulmaktadır.

Marx ve Engels yoldaşların başlığa çıkardığımız sözlerindeki anlam, AB ülkelerindeki özgürlüğün varlık koşulunu da nitelendirmektedir.

En fazla, şimdiki tipik **sömürgecilik** ürünü GB statüsü ile eklemlendirilen bir konumda tutulacak olan Türkiye'nin hakim sınıfları, emperyalistlerle zaten komprador nitelikleri gereği tam bir entegrasyon içindedirler. Emperyalistlerin elbette ki böyle bir rejimden yana olmaları ve AB üyeliği sevdasını yaşatmaya devam etmeleri, onların ve uşaklarının çıkarlarıyla çok yönlü örtüşmektedir.

Dipnotlar

1- İstemihan Talay, Kültür Eski Bakanı, 09.07.02, “Hedefimiz ‘AB ile bütünleşme süreçlerini tamamlayacak ve ekonomik bunalımı aşacak bir kadro karşımıza geldi’ dediğimiz bir fotoğrafı, bir tabloyu, bir birlikteliği yaratmaktır.”

2- Lenin, Emperyalizm, Emperyalizmin Eleştirisi, “Hangi biçimi alırsa alsın; bir emperyalist koalisyon diğerine karşı ya da tüm emperyalist güçleri kucaklayan tek bir ittifak, savaş dönemleri arasındaki bir ateşkesten başka birşey değildir. Barışçıl ittifaklar savaşın zeminini hazırlar ve kendileri de savaşlardan doğarlar.”

3- Gerhard Schröder, Almanya Başbakanı, Pekin, 03.11.01, “11 Eylül felaketi aynı zamanda bize de

bir şans yarattı. Bu şans dünyanın yeniden düzenlenmesidir.” Daha sonraki günlerde “Almanya'nın tali bir oyuncu olmaktan ibaret olan 2. Dünya Savaşı sonrası rolü **kesin olarak** sona ermiştir.”

4- AB ülkeleri Nisan '02 sonunda sınırların korunması için ortak bir güvenlik örgütü kuracaklarını açıkladılar. Avrupa çapında polise, tüm e-mail, cep telefonu mesajlarını, telefon kayıtlarını izleyebilme, herkesin internette dolaştığı adreslerini kişisel şifrelerini elde etme hakkı verildi.

5- AB Zirvesi Sevilla, 22.06.02, “Üçüncü ülkeler ile geri iade anlaşmaları yapılacak, sınırlarda güvenlik ağı oluşturulacak.”

6- AB ülkelerinin son bir yıl içindeki kişi başına GSMH'nda düşüş görülmektedir. **Almanya**'daki oran **-1**, **Fransa**'daki ise **-0.6** olarak gerçekleşmiştir.

7- Avrupa Sendikaları Konferansı 05-06.06.02, “Avrupa'da sosyal ilişkiler **hızla** kötüleşiyor. Hükümetler tek taraflı bir biçimde var olan yasaları ve sosyal güvenliği değiştirerek ve geriletterek işçi haklarına saldırıyorlar.”

8- İtalya'daki çalışma yasasındaki iş güvencesi ile ilgili maddelerin değiştirilmesine karşı 21 milyon işçinin 20 milyonunun katıldığı genel grevin ardından, son bir ay içinde; sosyal güvenlik sistemini tasfiye etmeyi amaçlayan yasa tasarisına karşı Yunanistan'da (18.06.02) ve işsizlere yönelik yeni hak gasplarına karşı İspanya'da (20.06.02) yüzbinlerin, milyonların katıldığı genel grevler yapıldı.

9- Son 20 yıl içinde ulusal seçimlerde oy kullanma oranı, 20 emperyalist ülkenin 18'inde düşmüştür. Azalma oranı, İsviçre'de %39, Fransa'da %19, Almanya ve İngiltere'de %11'dir. AB ortalaması ise %15'i bulmaktadır.

İki milyon kamu emekçisinin yüzde sekseni açlık sınırında

Toplu sözleşmesiz sahte sendika yasaının meclisten geçirilmesinin ardından kamu emekçilerine öngörülen %5'lik sefalet zammı kamu emekçilerini birkez daha so-

Türkiye", vb. sloganların atıldığı basın açıklamasını KESK'in Sekreteri **Sevgi Göyçe** okudu. Göyçe IMF ve Dünya Bankası'nın güdümündeki siyasi iktidarın

sermayeye peşkeş çekildiğini, KESK olarak, toplu görüşmeyi toplu sözleşmeye çevirmek için işyerlerinde, alanlarda verecekleri mücadele ve kararlılıkla bu gidişe dur diyeceklerini söyledi.

SEFALET ÜCRETİ İSTEMİYORUZ

27 Haziran Perşembe günü Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) emekçileri, zam diye yapılan sefalet ücretini protesto etmek için SSK Okmeydanı Hastanesi'nde bir basın açıklaması yaptı. "Eşit işe eşit ücret", "Sefalet değil Toplu Sözleşme" sloganlarını atan sağlık emekçileri adına konuşan SES Şişli Şube Başkanı **Rabia Tuncer**, "IMF'nin direktifleri doğrultusunda batık bankalara milyarlarca dolar aktaranlar, insanca yaşam ücreti isteyen işçi ve emekçilere 'kaynak yok' diyerek bizi sefalet mahkum etmek istiyorlar..." dedi. Tuncer, bütün emekçileri haklarını savunmaya ve sefalet ücreti zammına karşı çıkmaya çağırdı.

MERSİN

Kamu emekçilerinin insanca yaşayacak ücret talebi, Mersin'de polis saldırısıyla yanıtlandı. Temmuz ayında memur maaşlarına yapılması planlanan % 5'lik ücret zammını protesto etmek, grev ve toplu sözleşme taleplerini dile getirmek için Defterdarlık önünde eylem yapmak isteyen KESK üyelerinden 18'i gözaltına alındı. Basın açıklamasını okuyan dönem sözcüsü **Ünsal Yıldız** yapılması düşünülen zammın memurların yaşamını zorlaştırdığını vurgularken polis "izinsiz gösteri yapıyorsunuz" diyerek kamu emekçilerine saldırdı. Polisin bu saldırganlığı Eğitim-Sen Mersin Şubesi'nde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi.

SAMSUN

Samsun'da bulunan bir grup KESK Samsun Şubeler Platformu üyesi de 27 Haziran 2002 günü yaptıkları basın açıklaması ile devletin sadakasına karşı toplu sözleşme haklarını istediler.

Hürriyet Mahallesi Süleymaniye Caddesi üzerinde gerçekleştirilen açıklamayı platform adına dönem sözcüsü **Şerafettin Yılmaz** yaptı. Yılmaz, ekonomik krizin faturasının her daim emekçilere ödettirildiğini ve emeği ile geçinen tüm kesimin büyük bir yoksulluğa itildiğini vurgulayarak toplu sözleşme istemlerini dile getirdi.

BURSA

28 Haziran tarihinde saat 12:30'da Bursa Fomara Meydanı'nda toplanan emekçiler adına KESK Bursa Şubeler Platformu dönem Sözcüsü Eğitim-Sen Şube Başkanı **Sayım Gültekin** bir konuşma yaptı. "Biz kamu emekçileri olarak sadece değil, ücretlerimizin Toplu İş Sözleşmesiyle belirlenmesini istiyoruz" diyen Gültekin, IMF ve DB'nin uşağı olan hükümetin, siyasi ve ekonomik alandaki anti demokratik baskıcı uygulamalarına boyun eğmeyeceklerini belirtti.

kaklara döktü. KESK İstanbul Şubeler Platformu 27 Haziran günü, Aksaray Metro önünde temmuzda verilecek maaş zamlarıyla ilgili basın açıklaması yaptı. "Sadaka değil toplu sözleşme", "Kahrolsun IMF bağımsız

Türkiye'yi büyük bir ekonomik ve siyasi krize sürüklediğinin kamuda tasarruf bahanesi ile sağlık, eğitim, sosyal güvenlik gibi devletin sosyal görevlerinin budanarak Türkiye'nin yerüstü ve yeraltı zenginliklerinin

Bilinç

Son aylarda, haftalarda, günlerde, hatta saatlerde bile baş döndürücü şekilde suni gündemler yaratılarak emekçi halkımızın yakıcı sorunları örtülmeye çalışılmaktadır. İşsizler ordusu hızla büyüyor. Mevcut çalışanların uzunca yıllar elde ettikleri ekonomik kazanımlar hızla geri alınıyor. Çok geri ve yetersiz sosyal haklar bu saldırılarla bitiriliyor. Eğitim, sağlık, kokuşmuş çürümüş rüşvet, yolsuzluklar, ihalelerdeki katrilyonlarca usulsüzlük bunlara paralel olarak artan intiharlar, cinnet olayları, sendikaların göstermelik işçiye iş güvencesi, işsize iş talepleri karşısında devletten "tık" yok. Esnaf kepenk kapatıyor. Köylü yıkım politikaları karşısında tarlasını ekemiyor, öğrenci yüksek har(a)ç soygunuyla okuyamıyor. Binbir güçlükte dip-

loma almayı başaranlar nitelikli, kalifiye elemanlar olarak işsizler ordusuna katılıyor. Kabaca baktığımızda devletin hangi alanını ele alsak; çürümüş, kokuşmuş, bitmiştir. Devletin üç sacayağı yasama, yürütme, yargı erkleri kendi aralarında bile asgari konularda uyum sağlayamamaktadır. Siyasi partiler faşizmin aldatmaca kurumları olduğunu gizlememektedir. Son dönemlerde "demokrasi"nin -siz faşizm anlayın- dördüncü kuvveti olarak görülen burjuva medyanın yanısıra 5. gücün de devlet sendikacılığı çizgisi olduğunu kavramalıyız. Devletin son dönemlerde özelde Kamu-Sen genelde tüm sendikalar olmak üzere DKÖ'leri de kapsayan bir faaliyet yocnemlerde özelde Kamu-Sen genelde tüm sendikalar olmak üzere DKÖ'leri de kapsayan bir faaliyet yo-

Gündemin kuyruğuna takılmak mı yoksa belirlediğimiz gündeme kilitlenmek mi?

MHP'ye bağlı ülkücü işçi dernekleri kurdurularak (afiş çalışmaları yaygın bir şekilde yapıldı) "dik baş, tok karın, mutlu yarınlar işçilerin birliği için doğru adres Ülküm-Der" çağrısı yapılmaktadır. Önceki süreçte de gördük; söylemde sadece adı kalmış DİSK'te bile ağırlık oluşturdular. Açık ki kaleyi içten fethetme hedefiyle yoksul çilekeş emekçi halkımızın çocukları faşist militan yaratma potansiyeli görülmektedir. En zayıf noktalar kullanılıyor. Bugüne kadar bürokrat sarı, yeşil, beyaz, bilumum renklere mensup sendikal çizgi işsizliğe karşı mücadeleyi gereksiz görmüş ya da kimseyi rahatsız etmeyecek sloganvari yaklaşımlarla du-

rum idare edilmeye çalışılmıştır. "Sistem sorunu" denilerek sorun başka adreslere havale edilmiştir. Halbuki sisteme karşı alternatif çözümü örgütleyecek dinamikler bellidir. Komünistler, devrimciler, demokratlar, sınıf sendikacılığı perspektifiyle hareket edenlerdir. Mesele kendimizi işin öznesi olarak değil de belirleyici, tahlilci statüde tutuşumuzdur. Pratik grev ve sorumluluklarımızı yerine getiremeyişimiz, tarihsel misyonumuzu oynamayıp sonucunu bizim yapmamız gerekeni devletin yapmaya çalışması, bizim de hedef kitle potansiyelimize giren işsizler içinde hem fiziki hem psikolojik bir gedik açacaktır. AB

süreci, Ecevit'in "öldü, hastalandı, hapşırıldı" haberleri, borsa düştü, döviz yükseldi, deprem geliyor, son "milli" takımın dünya üçüncüsü oluşu bizim hoşumuza gitmese de emekçi halkımızın büyük bir çoğunluğunu meşgul etmekte, onları gerçek sorunlarını tartışmaktan alıkoymaktadır.

Bizim gündemimiz nedir? Onursuzluğa, sefalete, işsizliğe, katliam ve işkenceyle zulme uğratarak teslim alınmaya çalışılan emekçi halkımızı örgütlemek, biricik kurtuluş alternatif hedefimiz DHD'ye adım adım yürümek, bulunduğumuz alan özgülünü merkezi politikaya tabi kılarak taktikler üretmek, işte bizim gündemimiz. Bu gündeme ne kadar bağlı kalırsak, ısrarlı kararlı cesaretle ne kadar uygularsak, hedeflerimize o denli yaklaşıyoruz.

Mevcut durumda kabul etmemiz gerekir ki gündemin yaratıcısı ve takipçisi olmaktan çok sahte gündemlerin kuyruğuna takılma pozisyonundayız. Bu durumu mutlaka tersine çevirme iradesini ortaya koymalıyız. Elbette adım adım, kademe kademe, sindire sindire ancak yaşamın pratiğinin gerisine düşmeden. Örgütlenmede temel sorun güven sorunu. Bu noktada herşey kendimizden başlıyor. Kendimize ve kitlelere güven, PP'ye güven, yoldaşlara güven, günü birlik bakış açısı değil tarihsel bilimsel bakış açısı faaliyetimize yön vermeli; bizi geliştirecek kitlelerle doğru ve sağlam bağlar kurmamızın ilkeli, planlı, disiplinli çalışmaktan geçtiğini asla unutmamalı ve yaşama uygulamalıyız.

Esnek çalışmanın, işsizliğin yeni adı: İş Kanunu Ön Tasarısı

Hazırlanmış olan yeni yasa tasarısı kabul edildiği takdirde patronlar işçileri sınır tanımaksızın ezebilecek ve sendikacılık tarihe karışacak. Zaten patronların her zaman rüyası olan esnek çalışma dayatması, kıdem tazminatlarının ödenmesi zorunluluğunun kalkması, göstermelik iş güvencesi, ödünç iş ilişkisi, sendika üyeliği, grev ve toplu sözleşmelerin işlevlerinin ortadan kaldırılması işçilerin kabusu olacaktır.

AB'ye uyum adı altında gerçekleştirilmek istenen hak ihlallerinin kapsamı her geçen gün biraz daha genişletiliyor. Bu anlamda F (hücre) tipi hapisaneler devletin yaptığı en büyük saldırılardan bir tanesi idi. Devlet daha bu saldırılarını gündemden düşürmeyi başaramadan yeni İş Kanunu Ön Tasarısı'nı düzenleyerek işçilerin sosyal haklarını gaspetme ve sendikacılığı yoketme politikalarına başladı. İşçilerin 15-16 Haziran direnişlerinden kazanmış olduğu haklarının ellerinden alınması için 1475 Sayılı İş Kanunu üzerinde değişiklikler yapılmasını öngördü. Hazırlanmış olan yeni yasa tasarısı kabul edildiği takdirde patronlar işçileri sınır tanımaksızın ezebilecek ve sendikacılık tarihe karışacak. Zaten patronların her zaman rüyası olan esnek çalışma dayatması, kıdem tazminatlarının ödenmesi zorunluluğunun kalkması, göstermelik iş güvencesi, ödünç iş ilişkisi, sendika üyeliği, grev ve toplu sözleşmelerin işlevlerinin ortadan kaldırılması işçilerin kabusu olacaktır. Eski İş Güvencesi Taslağının bile işçiler için ne kadar yetersiz kaldığının sürekli dile getirilmesine rağmen, her zaman olduğu gibi devlet yine yapıcı çözümler üretmek yerine işçileri boyunduruğu altına alacağı birer köle gibi görüp, yıkıcı çözümler uyguladı. Eski İş Güvencesi Taslağını birçok eksikliğine rağmen yeni yasayla kıyaslayamıyoruz

bile. Eski yasaya göre patron geçerli bir neden göstermeden işçi çıkaramazdı. (Oysa söz konusu olan patronlar olunca geçerli bir neden her zaman için bulunmuştur.) Çıkardığı takdirde işçi patrona dava açabiliyor; davayı kazandığında ise işine geri dönebiliyordu. Yeni yasayla bu durum bile ortadan kaldırılıyor ve zaten işten çıkarılmalarının usulsüz ve kolay olduğu ülkemizde, işten atmalar çocuk oyunu kadar basit oluyor. Çünkü işten çıkarılan işçi patronunu dava edip davayı kazansa bile işine geri dönemiyor, ancak 6 ile 12 aylık tazminat alabiliyor. Bundan sonrası işçi ve ailesinin dışında kimsenin umurunda değil. **İşsizliğin had safhada olduğu ülkemizde devletin bu maddede yapmayı düşündüğü değişiklik, işsizliğin boyutu bugün olduğundan çok daha fazla artacaktır.**

Yeni yasa ile ayrıca haftalık 45 saat olan **iş günü süresi**, tamamen işçilerin köleleştirilmesi yönünde tasarlana **günlük 12 saate** kadar çıkarılabilecektir. "Yoğunlaşmış çalışma" adı altındaki esneklik saldırısının zaten yıllardır uygulanması patronları tatmin etmiyor olmalı ki yasadışı uyguladıkları bu pratiği yasallaştırma yoluna gidiyorlar. Bu yasalarla patronların çıkarlarına ters düşecek bir durum olduğunda, işçilerin üzerinde var olan sömürünün hangi noktaya tırmanacağını tahmin etmek pek de zor olmasa gerek.

Yeni yasa tasarısında yer alan **telafi çalışma** maddesi ise, çalışanların işle çektikleri günler olan tatil günlerinin adının değiştirilip "hırsızlık günleri" olmasını sağlayacak bir madde. Bu çalışanların en doğal hakkı olan ulusal bayramlar ve genel tatillerden önce veya sonra tatil edilmesi durumunda fazladan mesai ödenmeyerek **anayasada yasak olan angaryanın tekrar uygulanması** demek. Bu da emeğin farklı adlar altında sömürülmesinin yanısıra açıkça hırsızlık yapılması anlamına gelmektedir.

Her zaman "kabul ediyorsan çalış, etmiyorsan kapı orada" mantığıyla hareket eden patronların lehine olan iş yasasındaki hayati değişiklikler kıdem tazminatlarında da uygulanmak isteniyor. Tasarıya kıdem tazminatlarıyla

ilgili iki seçenek yerleştirilmiş durumda. Patronlara yükümlülüklerini daha da azaltarak adeta "oh be" dedirtecek bir değişiklik yapılması için en ince ayrıntılar dahi düşünülmüş.

İlk seçenek Bilim Kurulu'nun hazırladığı kıdem tazminatlarıyla ilgili fon kurulması. Oluşturulacak olan kıdem tazminatı fonuyla patronlar tazminat yükümlülüğünden kurtuluyor. (Ve daha önceki pratiklere bakarsak fonda biriken paraların sermayeye kaynak olmasının kaçınılmaz bir durum olduğunu görüyoruz.) Tazminatların ödenmesi için emeklilik, mülülük ve en az 15 yıl çalışma şartlarının yerine getirilmiş olması zorunluluğu var. İkinci seçenek ise İş Yasası'nda 30 gün üzerinden hesaplanan tazminatların 15 güne indiril-

mesi.

Görüldüğü gibi ne bu maddedeki iki seçenek ne de diğer maddeler işçilerin lehine değil, aleyhine bir durumdur. Bu tasarı zaten çok kısıtlı olan kazanılmış işçi haklarının geri alınmasına hizmet etme amacını taşımaktadır. Bu yönde İş Kanunu Ön Tasarısı'nı kabul ettirmek isteyenlere Harb-İş Eskişehir Şube Başkanı Ahmet Bozkurt'un cevabı yeterlidir:

"Bu tasarının hayata geçirilmesi ülkede iş barışına darbe vurmamakla kalmayıp çalışanların da köleleştirilmesine yol açacaktır. Sendikal haklarımıza yapılan bu haksız saldırılara karşı işçiler ve onların örgütleri olan sendikaların gereken cevabı dün olduğu gibi bugün de vereceğinden kimsenin kuşkusuz olmasın."

OMTAŞ'ta sendikal örgütlülüğe saldırı

Örgütlülüğü yoketme saldırıları tüm pervasızlığıyla devam ederken bu saldırılara karşı cevaplar da veriliyor. Baskının, zulmün, sömürünün olduğu her yerde (hapishanelerde, okullarda, tarlalarda, fabrikalarda...) direnişler ve hak alma mücadeleleri de vardır.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Omtaş AŞ işyerinde sendikal örgütlülüğü bitirmeye çalışan patronlar sendikaya üye 18 işçiyi hiçbir neden göstermeden işten çıkarmak istedi. Yasadışı bir şekilde arkadaşlarının işten çıkarılmasını protesto eden diğer işçiler işyerinde protesto eylemi başlatarak fabrikayı terk etmediler. İşçilerin kararlı tutumundan korkan patron, işçileri şikayet etti. Patron polis işbirliğiyle, direnen 52 işçi ifadeleri alınacak diye fabrikadan çıkartıldılar. İşçiler ifadeleri alındıktan sonra fabrikaya döndüklerinde polis işçileri fabrikaya sokmadı. 52 işçi hiçbir neden gösterilmeden 21 Haziran 2002 tarihinde

işten atılırken, içeride yaklaşık 30 sendikal işçi üretime devam ediyor. Çıkarılan işçilerin yerine ise 30-40 civarında işçi alınmış durumda. İşten atılan işçiler Omtaş fabrikası önünde direnişe başlarken, polis sürekli fabrika içinde nöbet tutarak işçilerin içeriye girmesini engelledi. İşçiler ise geri alınana kadar fabrika önünden ayrılmayacaklarını belirttiler.

HAKSIZ UYGULAMA SON BULANA KADAR MÜCADELE EDECEĞİZ

Konuyla ilgili Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi yaptığı yazılı açıklamada; "Omtaş Otomotiv AŞ işyerinde sendikamıza üye işçilerin işten atılması sonucu 24 Haziran 2002 tarihinde fabrika önünde işimizi, aşımızı ve sendikal haklarımızı koruma mücadelemiz başladı. 30 yıldır Omtaş AŞ'de örgütlü ve yetkilimiz. 2002 Mart ayından itibaren işyerinin Yönetim Kurulu Baş-

kanlığı Güriş-Parsan grubuna geçtikten sonra işyerinde sendikal örgütlülüğe karşı açıktan bir müdahale başlatıldı. Nisan ayında sendika üyesi 75 işçi işten çıkartıldı. Buna karşın sendikamıza işyerinde 20 Haziran 2002 tarihinde yeni dönem yetki tespiti çıktı. Yetki tespitimizden bir gün sonra 18 üyemiz daha hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkartılmak istendi. Sendikamız bu olaya yasal çerçevelerde tepkisini koydu. Yine patron bu arkadaşlarımızın iş akitlerini, geçerli nedeni olmasına rağmen tazminatsız olarak fesh ettiğini açıkladı. Tüm görüşme çabalarımız yanıtız kaldı. Patron bizimle görüşmüyor. Omtaş AŞ patronu suç işlemektedir. Sendikamız patronun yasadışı davranışlarından dolayı suç duyurusunda bulundu. Sendikamız ve sendikamıza üye Omtaş işçileri örgütlülüğün devamı için ve bu haksız uygulamanın son bulmasına dek mücadele edecektir" görüşlerine yer verildi.

Uşaklıkta gelinen son nokta; Maden Yasası

Mecliste görüşmeye alındığı gün yumruk yumruğa tartışmalara yol açan Maden Yasası Türkiye açısından stratejik öneme sahip olan bor madeni özelinde tüm madenlerin yabancı emperyalistlere peşkeş çekilmesi anlamına geliyor. Meclisteki tartışmaları sadece zeytinliklerin maden sahaları içine alınıp alınmaması düzeyine indirgeyerek sorunu bundan ibaretmiş gibi göstermeye çalışan ve buna da göstermelik çözümler üreten egemenler bu yasa tasarıları ile uşaklıklarını iyice belgelemiş oluyorlar.

Hükümet her yeni gün IMF'nin talimatları eşliğinde yeni yeni yıkım yasalarının altına imza atarak halkı sefalete sürüklemeye devam ediyor. **Bu yasalardan en önemlilerinden birisi de maden yasası.** Mecliste görüşmeye alındığı gün yumruk yumruğa tartışmalara yol açan Maden Yasası, Türkiye açısından stratejik öneme sahip olan bor madeni özelinde tüm madenlerin yabancı emperyalistlere peşkeş çekilmesi anlamına geliyor. **Meclisteki tartışmaları sadece zeytinliklerin maden sahaları içine alınıp alınmaması düzeyine indirgeyerek sorunu bundan ibaretmiş gibi göstermeye çalışan ve buna da göstermelik çözümler üreten egemenler, bu yasa tasarıları ile uşaklıklarını iyice belgelemiş oluyorlar.**

Son olarak meclis plan ve bütçe komisyonunda görüşülerek kabul edilen ve meclis genel kuruluna gönderilen Maden Yasası maden tekellerinin önündeki tüm engelleri kaldırarak zeytinlikler de dahil sahil kesimlerini ve erozyonu kontrol etmek için kurulan özel ağaçlandırılmış sahaları dahi peşkeş hazır hale getiriyor. Bu düzenlemenin uşaklığı en açık or-

taya koyan maddesi "madencilik faaliyetlerinde izinler ve faaliyet serbestliği", "Ülke zenginliklerinin değerlendirilmesi" adı altında Bergama'da yaşanan hukuk faciası Türkiye'nin diğer alanlarına da uygulanmak isteniyor. Uşaklığın tam belgesi olan bu tasarıda **Türkiye'de nerede, hangi madenler olduğu belirtilerek 160'ın üzerinde madenin tanımı yapıyor ve tüm bu madenler yasanın kapsamına alınıyor.** İkinci bir madde ise "hakların bölünmesini ve devir intikalini" düzenliyor. Bu maddenin asıl amacı termik santralleri besleyen büyük kömür sahalarının bölünmesi ve böylece kömür çıkarılmasının engellenerek Türkiye'de kömür ihtalinin önünün açılması. Ancak yasa tasarısının **en önemli ve en yakıcı etkileri** doğuracak olan maddesi yukarıda da sözünü ettiğimiz "madencilik faaliyetlerinde izinler ve faaliyet serbestliği" başlığını taşıyor. Bu madde kapsamında ormanlar, ağaçlandırma alanları, milli parklar ve tabiat parkları, tabiat anıtı koruma alanları, mera alanları, su havzaları, karasuları, sit alanları, **turizm bölge alan ve merkezleri devletin yetkili ağzlarıncaya maden sa-**

hası haline **getirilecek. Öyle ki uşaklığı o denli boyutlandırarak devletin askeri alanları bile maden sahaları haline getirme gibi bir düşüncesi var.**

Bu noktada karşılına çıkabilecek engelleri bertaraf etmek içinde "bilimsel ve teknik komisyon" adı altında bir komisyon oluşturulacak. Bu komisyonun ne denli bilimsel olacağı ve ne yönde açıklamalar yapacağı daha önceki deneyimlerle ortada aslında. Bergama köylüsünün mücadelesinde sahte bilim adamlarının hazırladığı raporları hepimiz hatırlarız. Yine bu konuda maden tekellerinin çalışmalarında engel olabileceği düşünülen ÇED raporlarının da önü alınarak bu gibi konularda Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının görüşleri yeterli görülüyor. Yasada yapılan komik ve bir anlamı olmayan değişiklikler de sadece "gerekli düzeltmeleri yaptık" imajını verebilmek için. Örneğin maden sahalarının ruhsat süreleri, öncesinde 60 yıl olarak belirlenmişti. Bu sürenin aşılması durumunda da Bakanlar Kuruluna süreyi sınırsız uzatma yetkisi verilmişti. Ancak bu sınırsızlık şu an **120 yıl ile sınırlanmış durumda.** 120 yıl ise bir

maden tekeli için girdiği ülkenin tüm yeraltı maden kaynaklarını silip süpürecek kadar uzun.

Ayrıca maden tekellerine istedikleri her alanı özel mülk bile olsa kamulaştırma hakkı verilerek bunun adına da "kamu yararı" denilebilecek. İlgili bakanlığın aldığı karar sonucu emperyalistlerin istediği her an ve her alan ellerinde olabilecek. Zeytin bahçeleri ile ilgili de tasarıнын bir maddesi bir diğeri ile uyumsuz. Bir madde "**maden arama faaliyetleri sırasında maden ağaçları kesilemez**" derken bunun birkaç madde ardında ise "ancak bu, faaliyetler esnasında ağaç kesilmenin zaruri olduğu durumlarda....ağaç bedeli ödenerek zeytin ağaçları kesilebilir" ibaresi gelmektedir. Bu da **devletin bu tasarı maddelerindeki ikiyüzlülüğünün en bariz kanıtı** olmaktadır.

Bu arada **emperyalistlerin daha rahat çalışabilmeleri için verilen sayısız tavizlerin içinde oldukça ilginç olanlar da mevcut.** İşte bu tavizlerden birkaç tanesi;

*Elde ettikleri yıllık hasılatın % 5'i vergiye esas matrah tam rezerv tüketim payı olarak indirilir.

*Madenlerin limanlara veya işleyen tesis-

lere naklinde taşıma tutarının %5'i kadarı vergiye esas karından düşülür.

*İşletmeye geçiş tarihinden itibaren beş vergilendirme dönemi gelir ve kurumlar vergisinden muaf tutulur.

*Muafiyet sonucunda bu işyerlerinde elde ettikleri kazançları üzerinden hesaplanan gelir ve kurumlar vergisinden;

-50'den az işçi çalıştıranlarda %30-20

-51 ile 200 arasında işçi çalıştıranlarda %40

-201'den fazla işçi çalıştıranlarda %60 oranında indirim yapılır.

*Yeraltı madencilik faaliyetinde bulunanların ise yasanın yürürlüğe girdiği ay başından itibaren çalıştırdıkları ya da yeni işe aldıkları işçilerin sigorta primleri devlet tarafından karşılanır.

*Madencilik sektöründe kullanılacak elektrik fiyatlarına en düşük tarife uygulanır.

Ülke kaynaklarını değerlendirme adı altında yapılmak istenenin aslında bu kaynakları ortaya çıkararak değerlendirmek olmadığı sadece ve sadece emperyalist efendilerinin sözünden çıkmayarak onlara yaranmak ve böylece pastadan daha fazla pay alabilmek olduğu ortada olan bir gerçektir.

Üreticiler göç ediyor

IMF'nin yeniden yapılandırma programlarının uygulandığı ülkelerde programla birlikte ülke tarımı çöküyor ve üretici de yoksulluğa, açlığa ve göçe zorlanıyor. Silvan Tütün Ekicileri Birliği Başkanı Reşat Çelik bir açıklamaya yaparak, tütün işletmesinde çalışan 1500 kişiden bugün yalnızca 800'ünün kaldığını söyledi.

Tarımın tasfiyesine yönelik uygulanan politikalar, üreticileri hergün biraz daha yıkımın eşiğine getirmekte. Uygulanan emperyalist politikalar sonucu ürününü üretemez duruma gelen üreticinin, ürettiği ürünün büyük bir çoğunluğu da elinde kalmaktadır. Özellikle uygulamaya sokulan kotalarla üretici büyük bir çaresizliğe sürüklenmektedir.

Geçtiğimiz günlerde bir açıklama yapan Silvan Tütün Ekicileri Birliği Başkanı Reşat Çelik, tütün kotasının düşmesiyle birlikte tütün çiftçisinin Batı'ya göç etmeye başladığını söyledi. Silvan'da 5 bin 500 tütün üreticisinin bulunduğunu belirten Çelik, "Kota 200 kiloya indi. 8 kişilik bir aile 4 kota alsa elde edeceği gelir 2 milyar. Bu parayla geçinmek mümkün değildir. Tütün işletmesinde ise 1500 kişi çalışıyordu. Bunlar başka yerlere gitti. Şimdi 800 kişi çalışıyor. Silvan'da genç kalmadı herkes göç ediyor" açıklamasını yaptı.

Buğday taban fiyatını açıklayan devlet tıpkı tütünde olduğu gibi buğday üreticisini de yıkımın eşiğine getirmiş durumda. Çay üreticisi açısından da geçerli olan bu durum, genel anlamda emperyalizmin ülkemize biçtiği politikaların bir yansımasıdır. Girilen kriz sürecinin derinleşmesiyle birlikte adına ön-

lemler paketi denilen uygulamaların yarattığı sonuç; yukarıdaki örnekte olduğu gibi **yıkım ve insanların yaşadığı toprakları terk etmesi.** Halkın geçim kaynaklarının uygulanan politikalarla kurtulması sonuç olarak göçü yaratıyor. Karınlarını doyuracak ekmeği bulamayan insanlar çareyi metropollerde

arıyor. Büyük şehirlerde de iş alanı sıkıntısı yaşayan halk işsizler ordusuna katılıyor.

Nüfusun büyük çoğunluğunun geçimini tarımsal üretimle yaptığı ülkemizde tarımın tasfiye politikalarının sonuçları da bu ilişkiyle düşündüğümüzde büyük bir yıkım yaratmakta. Kendi topraklarında muazzam derece-

Ekonomik olarak kısıpaca alınan ve üretemez hale getirilen üretici köylü, elindeki avcundakini de satıp yeni yoksulluk yuvalarına göç ediyor.

de fındık, çay üretimi yapan Türkiye'de, egemenlerin yerine ürünleri emperyalist ülkelere ihraç yapma durumuna getiriyor. Efendilerinin dayatmaları sonucu yaşanan bu duruma ise TC'nin karşı koyacak mecali yok. Ama halkın öfkesi bu yaşananlara dün olduğundan daha fazla.

Bergama köylüsü Hasankeyf'te

Emperyalist devletlerin bizim gibi yarı sömürge, yarı-feodal ülkelere dayattığı politikalar ile tarih, insanlık ve doğa katliamlarının daha da arttığı bir dönemden geçiyoruz. Egemen devletlerin katliamları dünya tarihinde sayısız örneklerle doluyken, adına Türkiye denilen bu topraklarda da **emperyalist devletler uşakları aracılığıyla** daha fazla kar için insan hayatını, doğayı, hiçe sayan politikalar uyguluyor. Son dönemde bu katliamlara verilebilecek en iyi örnekler, Bergama'daki altın madenleri, Dersim'deki barajlar projesi, ülkenin birçok bölgesinde yapılmaya çalışılan mobil santraller ve dünyanın bize

miras olarak bıraktığı Hasankeyf'i sular altında bırakacak onlarca baraj.

Bilindiği gibi Türk devleti kapılarını uluslararası emperyalist şirketlere sonuna kadar açarak yapılan katliamlara en çok destek veren ülkelerin başında gelmektedir. Doğayı ve insanlığı hiçe sayarak yapılan katliamlara karşı gelişen halkın tepkisi ise Bergama'dan başlayarak yeni bir anti emperyalist dalgaya dönüşmektedir.

Bergama köylüsü verdiği mücadele ile çok şey öğrendi ve tüm halka da öğretti. Daha düne kadar "devleti savunanlar" bugün devletin halka çile çektirerek emperyalistlerin

uşaklığını yaptığını gördüler. Ve bu bilinçle mücadelelerini Türkiye'nin her yerine ve değişik konulara taşıdılar. Munzur'da Barajlar Projesi ile insanlığın ve doğanın yok edilmesine, Akkuyu'da nükleer santrale, Ankara'da tahkime karşı eylem yaptılar. **Ve Bergama köylüsü bir tarihin ve kültürün yok edilmek istendiği Batman'ın Hasankeyf ilçesine de giderek mücadelelerinin sadece siyanüre karşı değil, emperyalizme karşı mücadele olduğunu bir kez daha gösterdiler.**

Hasankeyf sular altında bırakılmaz

Dicle kıyısında mağaraları, köprü, kilise ve minare kalıntıları ile bir Ortaçağ Başkenti olan Hasankeyf'in Ilisu Barajı ile sular altında kalmasını, Bergama köylüleri 16 Haziran'da

yaptıkları eylemle protesto ettiler. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylemde "**Hasankeyf sular altında bırakılmaz**", "Hasankeyf'e sahip çıkacağız" şeklinde slogan atıldılar. TMMOB'a bağlı odaların başkanlarının da destek verdiği eylem Kürtçe türküler eşliğinde halaylarla son buldu.

Ordu'da çatışma

Ordu'nun Mesudiye İlçesi kırsal alanında TKP/ML TİKKO gerillalarıyla TC güçleri arasında çatışma çıktı. Günlük basından edindiğimiz bilgilere göre Arpaalan Köyü Kuzey Mahallesi Iğdır ormanları bölgesinde devriye gezen TC askerleri ile TKP/ML TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışma sonrası gerillalar hiçbir kayıp vermeden çatışma alanından uzaklaşırken Ordu Valisi Vekili Hüseyin Demirciler tarafından yapılan açıklamada gerillalara ait silah ve gıdaların ele geçirildiği, operasyonların sürdüğü bildirildi.

Tokat'ta bir korucu TİKKO gerillaları tarafından ölümlü cezalandırıldı

Önceki sayımızda basından aldığımız bilgilere göre TKP/ML TİKKO gerillalarının Tokat Sırçalı köyünden **Muharrem Hız**'ı cezalandırdıkları haberini duyurmuştuk. Daha sonra konuyla ilgili bir açıklama yapan **TKP/ML TİKKO**

Karadeniz Bölge Komutanlığı Muharrem Hız'ın korucu olduğunu ve 9 Haziran 2002 tarihinde ölümlü cezalandırıldığını açıkladı. Posta kanalıyla elimize ulaşan bildiriye daha önce birçok kez köylüleri gerek bildirilerle gerek sözlü olarak korucu olmamaları, silah almamaları yönünde uyardıklarına dikkat çeken Bölge Komutanlığı açıklamasında; "Tüm bu uyarılardan haberdar olan Muharrem Hız devletin gerillaya karşı kullanmak amacıyla dağıttığı silahları alarak korucu olmuş ve diğer köylülerin de koruculaşması için faaliyet yürütmüştür, kendi köyünün çevresinde askerlerle birlikte operasyona çıkmıştır. Yapılan sorgusunda ise karakolla yakın ilişkileri olduğunu, eğer pusudayken gerillalar pusuya düşmüş olsaydı kendisinin de ateş edeceğini, devletin bir gerilla başına 5 milyar lira vereceği ve 50 milyon lira maaşa bağlayacaklarını, gerillaları gördüğünde ihbar edeceğini itiraf etmiş-

tir. Tüm bu suçları işlemiş ve işleyeceğini açıkça itiraf eden Muharrem Hız, devletin vadedtiği sözde yardımları ve 50 milyon liralık para uğruna halka ve devrimcilere karşı işlemiş olduğu suçların karşılığı olarak hakettiği ölüm cezasıyla cezalandırılırken, bu eylem nezdinde bir kez daha tüm korucu, ihbarcı, işbirlikçi ve ajanlar uyarılmıştır" sözlerine yer verdiler.

TİKKO Tokat'ta orman kesimlerini yasakladı

TKP/ML TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı bir gerilla birliği, 10 Haziran 2002 ve 15 Haziran 2002 tarihlerinde Tokat'ın Yaylacık Dağlarında devlet eliyle yürütülen orman kesimlerini durdurduklarını açıkladı. Posta kanalıyla elimize ulaşan açıklamada, 10 Haziran'da **Tekmezar Orman İşletmeleri** Bölge Şefliği'ne bağlı alanda, 15 Haziran'da ise **Gökdere Orman İşletmeleri** Bölge Şefliği'ne bağlı arazide

yürütülen orman kesimlerinin durdurularak, kesimde çalışan köylülere koruculuk ve ihbarcılığa ilişkin propaganda yapıldığı, **TKP/ML Karadeniz Bölge Komitesi** imzalı koruculukla ilgili bildiri ve afişlerin asıldığı bildirildi. Bir köylünün kendi köyünün arazisinden kendi ihtiyacı için bir eşek yükü odun götürdüğünde çok yüklü cezalara çarptırıldığına ancak yine aynı köyün arazisinden kesilen tonlarca odun değerinin çok

çok altında büyük fabrikalara, burjuvalara satıldığına dikkat çeken açıklama; "Ormanlar halkın malıdır. Halk ormanları ihtiyaçları doğrultusunda zarar vermemek koşuluyla istedikleri gibi kullanabilirler. Fakat ormanların bir avuç kodamana peşkeş çekilmesine ve gerillaya karşı kesilmesine kesinlikle izin verilmeyecektir. Bu yönlü girişimler cezasız kalmayacaktır" şeklinde sona eriyor.

HADEP'e komplo

Bursa: 24 Haziran 2002 tarihinde, Bursa iline bağlı Yıldırım ilçesindeki HADEP ilçe binasına kalabalık bir grup; "Çocuklarımızı kandırıp dağa götürdünüz. Onları terörist yaptınız" diyerek ilçe yöneticilerine bağırma başladılar. Karşılaştıkları tepkiye anlam veremeyen HADEP'liler grubu sakinleştirmeye çalıştılar. Ne var ki gelenler "çocuklarımızı siz kaçırdınız" diye bağırarak ilçe binasını tahrip etmeye, yöneticilere ve çalışanlara saldırmaya başladı. Bu esnada ilçe binasına polis geldi ve içerideki herkesi gözaltına aldı.

Saldırıyı gerçekleştiren grup ertesi gün serbest bırakılırken HADEP'li 7 ilçe yöneticisi 4 gün boyunca sorgulanmak üzere Bursa Siyasi Şube'ye götürüldü.

HADEP'liler yaşadıkları olayı kamuoyuna duyurmak için 27 Haziran 2002 tarihinde ilçe binası önünde bir

basın açıklaması yaptı. 200'e yakın insanın katılımıyla gerçekleştirilen basın açıklamasında, güya kendileri tarafından kaçırıldığı iddia edilen iki kişinin saldırıların gerçekleştiği günün ertesinde ortaya çıktıkları, grubun ilçe binasına geldikleri ve saldırmaya başladıkları anda caddede üç sivil polis aracının hazır bulunduğu aynı zamanda caddenin karşısından kamera çekimlerinin yapıldığı vurgulanarak olayın acemice bir komplo olduğu belirtildi. "Olay tüm yönleriyle soruşturulmalı ve sorumlular açığa çıkarılıp yargılanmalıdır. Kimsenin yaptığı yanına kar kalmamalıdır" denilen açıklamada, Bursa basınının tek yanlı ve provokatif yayınlar yaptığına da dikkat çekildi. Basın açıklamasını dinlemeye, HADEP'i desteklemeye gelen kitle "Baskılar HADEP'i yıldırılmaz" sloganını attılar.

Çokoprens çaldı işkence gördü

Bir annenin çocuğuna süt alamadığı için intihar ettiği, Antep'te baklava çaldığı için çocukların aylarca hapse çarptırıldığı ülkemizde karnı acıkıp çokoprens çalan A.T ile arkadaşları M.R.G ve E.Ü'ye polis tarafından işkence yapıldı.

8 Aralık 2001 tarihinde İstanbul Tophane'de Ramazan davulculuğu yapan A.T ile arkadaşları E.Ü, M.R.G müslümanları sahura kaldırmak için saat 03:00'de sokağa çıktılar. Karınlarını bisküvi, gofret ile duyurmadan devriye gezen polisler tarafından yakalanırlar. Götürüldükleri Karaköy Karakolu'nda kaba dayak ve küfure maruz kalan üç çocuk çıkarıldıkları Beyoğlu Nöbetçi Hakim tarafından tutuklandı. Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'nde 1,5 ay tutuklu kalan çocuklar çıktıkları ilk duruşmada serbest kaldılar.

Bir film şirketinde çalışan A.T Avukatı Filiz Küstak aracılığıyla kendisine işkence yapan Karaköy Karakolu polisleri hakkında Beyoğlu Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Kim inanır devlete işkence yok diye

Diyarbakır'da devlet tarafından "İnsan Hakları Eşgüdüm Toplantısı" yapıldı. Toplantıya 3 bakan ve 11 vali katıldı. Toplantının yapıldığı günlerde Diyarbakır siyasi şube polisleri tarafından gözaltına alınıp işkence edilen Hasan İrmak'ın AİHM'e başvurusu kabul edildi. Diyarbakır Valiliği toplantı salonunda başlayan toplantıya Evrensel Gazetesi Diyarbakır temsilcisi Mehmet Arslanoğlu, Dicle Haber Ajansı (DİHA) muhabirleri Mazlum Özdemir ile Mehmet Samur alınmadılar. Toplantıya Devlet Bakanı Nejdet Arseven Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, İçişleri Bakanı Rüştü Kazım Yücelen, AB Genel Sekreteri Volkan Vural, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Gökhan Aydınır Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal ve bölgedeki 11 vali katıldı.

İçişleri Bakanı R. Kazım Yücelen "Demokrasi ve hukuk devleti nimetlerinden her vatandaşın eşit şekilde faydalanması için her türlü gayreti gösteriyoruz" dediği sıralarda işkence mağduru Hasan İrmak'ın Kamber Özperçin ve Mustafa Yücel isimli polisler açtığı dava Diyarbakır Valisi tarafından "Memurun Mukavemet Yasası" gerekçesiyle durduruldu. Hasan İrmak'ın işkence gördüğünü doktor raporlarıyla doğrulanırken İnsan Hakları Eşgüdüm Toplantısında Diyarbakır Valiliği'ne "ISO 9002 Kalite Belgesi" verildi.

İşkence görenlerle dayanışma

Ankara: İşkence Görenlerle Uluslararası Dayanışma Günü nedeni ile İHD Ankara Şubesi'nde 26 Haziran 2002 tarihinde saat 10:30'da bir basın açıklaması yapıldı. İHD'den Av. **Gökçe Yılmaz** ve Çağdaş Hukukçular Derneği İşkence İzleme Komisyonu'ndan Av. **Nuray Özdoğan**'ın katıldığı basın açıklamasında ülkemizde işkencenin önlenmesi için neler yapılması gerektiğine, işkence görenlerin tehdit edildiğine, işkence ile ilgili bürokratik işlemlerin yapılmasının engellendiğine değinildi. Basın açıklaması sırasında **F tipi hapishanelerde** yaşanan işkence olaylarına da değinilerek açıklama bitirildi.

Vergini öde, işkenceni gör, paranı geri al

Yeni Yasa Tasarısı işkenceye nakit

Devlet devrimci ve komünistlere karşı estirdiği terörün -kendi terörünün- faturasını köyleri yakılarak, işkenceler gö-rerek, sakatlanıp katledilerek ödeyen emekçi halka ikinci bir fatura olarak daha çıkarıyor. İşkence görecek, işkence-yi işkenceciye şikayet edeceğiz, her nasılsa aşağılanmaya çalışılan insanlığımızın, tecavüze uğrayan bedenimizin, ma-yınlarla parçalanan çocuklarımızın, hesapsız kurşunlara gelişimizin nakitini ödeyeceğiz.

Emperyalistlerle daha da kucaklaşma adına AB'ye tam üyelik hayallerini gerçekleştirmek için çırpına duran TC bir yandan emekçi halka yönelik saldırı sicilini kabartırken bir yandan da pirüpak-halksever pozlara girmeyi de ihmal etmiyor. Oysa yaşananlar artık öyle bir boyuta gelmiştir ki devletin haksız-hesapsız icraatları gizlenemez boyutlara ulaşmıştır. Devletin ulusal ve sınıfsal mücadeleyi yok etmek, gelişebilecek halk muhalefetini engellemek için yaptığı icraatlarından(!) olan işkence de bugünlerde gerek devletin gerekse devrimci, demokrat kamuoyunun gündeminde. Dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Türkiye'de de her yıl çeşitli etkinliklerle gündeme gelen 26 Haziran "İşkenceye Karşı Mücadele ve İşkence Görenlerle Dayanışma Günü" vesilesiyle işkence bir kez daha irde-leniyor.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'nde hakkında en fazla hak ihlali kararı verilenler listesinde bulunan Türkiye'ye bu yılın mart ayına kadar sonuçlanan davalardan 11 milyar dolardan fazla (yaklaşık 17,5 trilyon lira) tazminat cezası verildi. 1987'den itibaren Türkiye'den yapılan başvuruları inceleyen AİHM'e bugüne kadar Türkiye aleyhinde 5 binden fazla bireysel başvuruda bulunuldu. Bunun 1500'ünden fazlası Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin işkence ile ilgili maddesinin ihlaline ilişkin; 15 Mart 2002'den bugüne devletin ödediği tazminat miktarıysa 589 milyar 849 milyon 841 bin 598 lira. Türkiye aleyhinde en çok başvurunun yapıldığı bölge olarak 1500 davayla T. Kürdistanı başta geliyor. Başvuruların büyük çoğunluğu devletin 1990-1996 yılları arasındaki köy yakma, faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar ve işkence icraatla-

rı(!) üzerine, maruz kaldıkları işkenceler üzerine 2001 yılında Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV)'na başvuruların sayısıysa 1126 kişi. Bunların 817'si siyasi, 77'si adli. İnsanların kişiliğini, onurunu, ideallerini teslim almak için yapılan en aşağılık işkence yöntemlerinden olan cinsel taciz ve tecavüze dair "Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuksal Yardım Projesi" tarafından Nisan 2002'de hazırlanan raporların ayrıntılarına baktığımızda da şunlar çıkıyor karşımıza; Tecavüze maruz kalan ve hukuki yardım için başvuruda bulunan 155 kadın üzerinden hazırlanan rapora göre tecavüze uğrayanların en genci 10, en yaşlısı 67 yaşında. Bu tecavüzleri yapanların 111'i polis, 32'si asker-jandarma, 3'ü özel tim, 6'sı gönüllü korucu, 9'u infaz koruma memuru, 2'si ise itirafçı. Bu verileri çok da detaylandırmaya gerek kalmadan faşist TC'nin katliamcı-işkenceci yüzünü rahatlıkla görebilmekteyiz. Durum buyken devletin büyük bir aymazlıkla 26 Haziran'dan bir hafta öncesinde giriştiği son icraat(!) deşifre etmek yerinde olacaktır. Tüm yaptıklarını gizlemek isteyen devlet, bir eliyle insanlara işkence yaparken, diğer elini de AİHM tazminatlarını ödemek için insanların ceplerine uzatarak yeni bir kanun tasarısı hazırlıyor. AB'ye tam üyelik sıfatı için artı puan almayı da hesaplayarak yapılan düzenlemelerden olan 20 maddelik "Terör ve Terörden Doğan Zararın Karşılama Hakkında Kanun Tasarısı" çarpıcı ayrıntılar içeriyor. İnsan hak ihlalleri nedeniyle AİHM'ce verilen tazminatların büyük bir bölümünü ödemekte zorlanan devlet tasarımı yasalaştırarak hem AİHM'e giden dava sayısını azaltmayı hem de yaptığı işkencenin faturasını halka çıkarmayı hesaplıyor. Bunu

nasıl yapmayı planladığına gelince; İçişleri Bakanlığı'nın önerisiyle hükümetin belirlediği illerde Vali Yardımcısı başkanlığında İl Teşkilatları, Emniyet veya Jandarmadan bir görevliyle meslek kuruluşlarından bir temsilciden oluşan Zarar Tespit Komisyonları kurulacak, komisyon başvuruları üç ayda tamamlayacak, ilgili kuruluşlardan bilgi ve yardım isteyecek. Komisyon, başvuranların varsa(!) zararını nasıl karşılayacağını ve bunun miktarını belirleyecek. Tabi bu bileşimden oluşan bir komisyona

nacak.

Gelirin kaynakları:

- Her yıl İçişleri Bakanlığı bütçesine konulacak ödenek, her yıl KİT'lerle bankaların yıl sonu bilanço karlarının yüzde 1'i.
- Kanun ve kanun hükmünde kararnemelerle kurulan fonların gelirleriyle akaryakıt tüketim vergisinin yüzde 1'i.
- Kamuca düzenlenen ortak faiz ve talih oyunlarından edinilen gelirin yüzde 3'ü.
- Tütün ve alkollü içki satışlarından elde edilen gelirin yüzde 3'ü.

devrimci ve komünistlere karşı estirdiği terörün -kendi terörünün- faturasını köyleri yakılarak, işkenceler gö-rerek, sakatlanıp katledilerek ödeyen emekçi halka ikinci bir fatura olarak daha çıkarıyor. İşkence görecek, işkenceyi işkenceciye şikayet edeceğiz, her nasılsa aşağılanmaya çalışılan insanlığımızın, tecavüze uğrayan bedenimizin, mayınlarla parçalanan çocuklarımızın, hesapsız kurşunlara gelişimizin nakitini ödeyeceğiz. Daha geçen yıl temmuzda terörüyle Tokat Almus Akar-

başvuran olursa. Ki olsa bile 19 Aralık hapisane katliamlarından sonra oluşturulan Cezaevleri İzleme Komisyonları gibi devletin düdüğünü öttürecekleri muhakkak.

Gelelim faturanın halka kesilmesine; yine İçişleri Bakanlığı'nın yönetiminde "Terör Zararlarını Karşılama Fonu" kurulacak, bu fonun gelirleri bakanlık emrinde Ziraat Bankası'nda açılacak hesaplarda toplana-

- Silah taşıma vesikalarından 15 milyon, avcılık tezkerelerinden 5 milyon, içkili yerleri işletme izni belgelerinden 10-30 milyon.

- OHAL ve kalkınmada öncelikli yöreler hariç gayri sıhhi müesseselere verilecek ruhsatlardan 75 milyon lira.

- Her nevi yapılacak yardım ve bağışlar, fon gelirinin faizleri.

Kısa ve özcesi; devlet

çay'da vurulan 75 yaşındaki Hüseyin Şahin'in ailesine şikayetçi olmaması için milyonlarca para ve yardım teklif edenler, tehdit edenler bu yasaya gerek kalmadan işini görmüştür. Yasalaşması muhtemel bu düzenlemeyle sonuç itibarıyla soyan, işkence eden, katleden yine devlet. Soyulan, katledilen, işkenceye nakit ödettirilen yine halk olacaktır.

İstanbul Barosu'ndan "Cezaevleri Sempozyumu"

İstanbul Barosu İnsan Hakları Merkezi Cezaevleri Çalışma Grubu 29-30 Haziran günlerinde; "Cezaevleri infaz ve yönetim mevzuatı", "Kadın ve çocuk cezaevleri", "Avukatlar ve cezaevleri", "Tecrit ve cezaevleri" başlıkları altında 4 oturumdan oluşan "cezaevleri sempozyumu" düzenledi.

İstanbul Barosu İnsan Hakları Merkezi Cezaevleri Çalışma Grubu 29-30 Haziran tarihlerinde "Cezaevleri Sempozyumu" düzenledi. 4 oturum olarak hazırlanan sempozyumun "Cezaevleri İnfaz ve Yönetim Mevzuatı"

ne modeli geliştirmek üzere düzenledikleri proje önerisinde bulundu. Av. **Şenal Sarıhan** da köleci toplumdaki günümüze infaz ve cezalandırma sistemini anlatarak her ekonomik sistemin kendine özgü hapisane sis-

rektiği; bugün ise kadın tutukluların erkeklere oranla çok daha kötü koşullarda hapisanelerde kaldığı tespiti yapıldı. Ayrıca adli tutukluların örgütlenme bilinçlerinin düşük olması nedeniyle sorunlarının dışarı-

cel Sayman yönetti. İlk sözü alan Noyan Özkan, Türkiye'nin de imza attığı BM'nin kurallarının hiçbirinin ülkemizde uygulanmadığını örneklerle açıkladı. Mehmet Bekaroğlu da Türkiye'de tecritle ilgili sorunların hep olduğunu belirterek başladığı konuşmasında tecritin insanın biyolojik, toplumsal ve ruhsal bütünlüğünü tehdit eden bir anlayış olduğunu ancak tüm bunlar bir kenara bırakılsa dahi hapisanedeki tutukluların güvenlik koşullarını ciddi olarak tehlikeye sokan bir uygulama olduğunu altını çizdi.

Emekli Cumhuriyet Başsavcısı Mete Göktürk, suçta verilen cezanın caydırıcı olması gerektiğini ancak kişinin ıslah edilmesi anlayışının çok tehlikeli bir anlayış olduğunu söyleyerek başladığı konuşmasında 2,5 yıl önce Cumhuriyet Gazetesi'nde çıkan yazısını okuyarak salonda bulunan herkesin tepkisini çekti. Koşullardaki "örgüt liderlerinin baskısından, insanların öl-

dürülmesinden" vs. bahsettiği yazının ardından 2,5 yıldır bu haberlerin F tipi hapisanelerden gelmediğini söyleyen Göktürk, ortak alanlar amacına uygun işletildiğinde F tiplerinin tecrit olmayacağını söyledi.

Oral Çalışlar ise; Türkiye'de "tutukluların hapisanelerde nasıl yaşamaları" sorunu ile "muhalif siyasileri nasıl adam edeceğiz" sorununun birbirinden ayrılması gerektiğini söyleyerek, hapisanelerdeki "adam etme" anlayışını kendi deneyimlerini de aktararak örneklemedi. Çalışlar tecrit tartışmasının siyasi bir tartışma olduğunu vurgulayarak sözlerini bitirdi. Konuşmalarının sonunda özellikle eski tutsak ve tutsak aileleri söz alarak F tiplerinde yaşananları aktardılar ve Mete Göktürk'ün konuşmasına karşı çıktılar.

Cezaevleri Çalışma Grubu adına Figen Erbek'in tüm oturumları özetleyen kısa konuşmasının ardından sempozyum kokteylle son buldu.

Oral Çalışlar, Mehmet Bekaroğlu, Yücel Sayman, Mete Göktürk, Noyan Özkan

başlıklı oturumuna konuşmacı olarak **Prof. Dr. Köksal Bayraktar**, Av. **Şenal Sarıhan**, **Mimar Hasan Kıvırcık** ve Av. **Necati Özdemir** katıldı. İlk oturum öncesi açılış konuşmasını yapan İstanbul Barosu Başkanı **Yücel Sayman** Adalet Bakanlığı'nın kişilerin kendi istek ve iradeleri dışında ıslah edilebileceğini, kalıba sokulabileceğini düşündüğünü, kendilerinin ise insanların kendi istekleri dışında eğitilemeyeceğini düşündüklerini söylediği konuşmasında Bakanlığın yeni icadı L tipi hapisanelere de değindi. İlk konuşmacı olan Hasan Kıvırcık dia eşliğinde dünyada hapisanelerin kuruluş tarihini ve son yıllardaki F tipi sürecini aktararak tüm toplumun üzerine uzlaşması gereken hapisane-

temi oluşturduğuna vurgu yaptı. İlk ceza yasasının 1840'da hazırlandığını, ilk hapisanenin ise 1864 yılında Diyarbakır'da kurulduğunu söyleyen Sarıhan'ın ardından sözü alan Necati Özdemir ise hapisaneler sorununun içerdekilerin değil, halkın sorunu olduğu belirlemesiyle başladığı konuşmasında Bayrampaşa Hapishanesi'nde savcılık yaptığı dönemden kesitler sundu.

Sempozyumun ilk gününün ikinci oturumunun konu başlığı "**Kadın ve Çocuk Cezaevleri**" idi. Dr. **Yeşim İşlegen**, Av. **Fatma Ufuk Gürler** ve **Ümit Efe**'nin konuşmacı olduğu oturum genel olarak durgun bir şekilde geçti ve hapisanelerde kadın ve çocuklar için özel uygulamaların olması ge-

ya yansımalarının da düşük düzeyde olduğu belirtildi.

Cezaevleri sempozyumunun ikinci gününün ilk oturumunun konusu "Avukatlar ve Cezaevleri"ydi. Prof. Dr. **Duygun Yarsuvat**, Av. **Several Demir**, Av. **İ. Sadi Çarsancaklı** ve Av. **Kemal Aytaç**'in konuşmacı olduğu bu bölümde avukatların genel sorunlarının yanında özellikle F tipi hapisanelerde yaşadıkları sorunlar tartışıldı.

Sempozyumun son konusu ise son birkaç yıldır, karşısında ölümüne mücadele verilen "Tecrit ve Cezaevleri"ydi. İzmir Baro Başkanı Av. **Noyan Özkan**, SP Milletvekili **Mehmet Bekaroğlu**, Emekli Cumhuriyet Savcısı **Mete Göktürk** ve Gazeteci **Oral Çalışlar**'ın katıldığı oturumu Yü-

Kalaycı'nın yargılanmasına başlandı

Ankara: Devlet, 19 Aralık tarihinden bu yana muhalif olan her kesime yönelik saldırılarını yoğunlaştırmıştı. Sendikacılara, avukatlara vb. yönelen bu saldırılar halen devam ediyor. İzmir Hücre Karşıtı Platformu'nun eyleminde slogan attırdıkları iddiası ile yargılanan TİHV çalışanı **Dr. Alp Ayan** ve Limter-İş Sendikası'ndan **Mehmet Barındık** düzmece iddialarla ceza aldılar. Bunun yanısıra **Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından Av. Filiz Kalaycı** da o dönem yaptığı bir açıklama yüzünden yargılanıyor. Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün on tutsağın **haftada beş saat** biraraya gelmesi ile **ilgili yayınladığı** genel-

geye dair 15 Ocak 2002 tarihli Cumhuriyet gazetesine bir açıklama yapan Filiz Kalaycı bu açıklamasından dolayı yargılanıyor. "Adalet Bakanı'nı tahkir ve tezyif ettiği" gerekçesiyle hakkında dava açılan **Filiz Kalaycı'nın üç yıla kadar hapsi isteniyor**. Kalaycı'nın ilk duruşması 27 Haziran 2002 tarihinde saat 11:00'de Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı. On'dan fazla avukatın katıldığı davada Avukat Filiz Kalaycı davanın Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmesini talep etti. Avukatların da bu yönlü talepleri sonucu mahkeme bu talebi kabul ederek görevsizlik kararı verdi.

TUYAB'ın pikniğinde yürekler kenetlendi

23 Haziran 2002'de Tutsak Aileleri Örgütlenmesi olan TUYAB'ın düzenlediği pikniğe yaklaşık 250 kişi katıldı. Kemerburgaz'da yapılan pikniğin amacı F tipi hapisanelerde gelinen aşamada tecrit ve izolasyona karşı direnişin dışarı ayağının örülmesi için tutsak ailelerini ve duyarlı insanları birlikte mücadele etmeye çağırıyordu. Seza Horuz'un sunuculuğunu yaptığı piknikte saygı duruşunun ardından yapılan konuşmada TUYAB'ın kuruluş amacı, saldırılar, Ölüm Orucu'nun geldiği boyut ve ailelere düşen görevler sıralandı.

Yapılan diğer konuşmalarda Ölüm Orucu gazileri ve tutsak yakınları saldırılara karşı cevabın el ele, yürek yüreğe ancak birlikte mücadele edilerek verileceğini vurguladılar. Aileler yaptıkları konuşmalarda "**Biz aslında çoğuz. Gelecek elleri-**

mizdedir. Yeter ki yan yana duralım. Yumruklarımızı birlikte vuralım. O zaman dünya bizim ellerimizde yerecek" mesajını verirken Ölüm Orucu gazileri de "ya hep birlikte ya hiçbirimiz" şiarının bundan sonra çok acil bir görev olarak önümüzde durduğuna dikkat çektiler.

"**Bizim direnme geleneğimiz var. Kazanmak bizim yazgımız**" diyerek; **Ali Şahmo, Hamit Vayıç, Mustafa Yaşar, Tekin Yıldız, Başak Otlu, Refik Ünal...** taşıdılar duvarların ardındaki yaşamı ortak kurulan sofralara. **Grup Vardiya, Yaşamda Mozaik** müzik grupları türküleri ve marşlarıyla, **Maside Ocak** şiirleriyle, **Babil Halk Sahnesi** oyunlarıyla renk kattılar pikniğe. İHD İstanbul Şubesi, **DMP, Yaşamevi, LİG Türkiye Seksiyonu, Kızılbayrak, İşçi-köylü,**

Yeni Demokrat Gençlik ve **Devrimci Demokrasi** gazeteleri de gönderdikleri mesajlarla tecrit ve izolasyona karşı birlikte mücadelenin önemini vurguladılar.

Ve program sonunda herkesin özgürce çıkıp duygularını paylaştığı bir ortamda bir gencin ilk defa böyle bir etkinliğe katıldığını ve böyle insanlarla birlikte olduğunu

söyleyerek "şu anda bir kişi geldiysem bundan sonra en az iki kişi olmaya söz veriyorum" demesi pikniğin vermek istediği mesajın yerine ulaştığının göstergesiydi.

Dünya halklarının baş düşmanı ABD, hegemonyasını devam ettirme ve belli stratejik bölgelerde etkinleşebilmek için ince hesaplar yapmaya devam ediyor. ABD'nin her hamlesinin altında, yeni ülkelere ve halklara saldırılar yatmakta.

Efendisinin koç başı TC ise bu haksız, talancı, işgalci emellerine hizmetiyle kompadorluğuna toz konduruyor. ABD Dışişleri Bakanlığı

ve TC'nin işbirliğiyle 24-26 Haziran 2002 tarihlerinde Ankara'da düzenlenen "**Terörle Mücadele Konferansı**" TC'nin başta ABD'ye ve emperyalizme sadakatinin son örneği oldu. Dünya çapında mayalanan yeni bir anti-emperyalist hareketten ve tabi ki tüm dünyayı saracak Maoist Halk Savaşı rüzgarından korkan emperyalistler ve onların, işbirlikçilerinin katıldığı bu konferansta tartışıl-

Misafirperver TC yine ABD askerlerini ağırlıyor

lan konular içeriği itibarıyla yine tüm dünya halklarına, devrimci ve komünistlere katliam, işgal, zulüm getirmeyi hedefliyor. Basına kapalı yapılan bu konferansın Türkiye'de yapılması elbette bir kura sonucu olmadı. Afganistan, Kanada, Polonya, Rusya, Çin'in yanısıra AB, Kafkasya ve Orta Asya ülkelerinden devlet düzeyinde temsilcilerin katıldığı konferansta "Terörle Mücadele" (!) amacıyla hazırlanan yasalara işlerlik kazandırılması "terör" örgütlerinin finans kaynaklarının kesilmesi, hukukun üstünlüğü (!) ilkesinin korunması ve insan hakları (!) gibi başlıklar altında ele alınan konular dünya ezilen halkları için hiç de iyilik alametlerine yorumlanacak gibi değil. Hele hele bu konfe-

ranstan yaklaşık 10 gün önce 7 bin ABD askerinin Türkiye'ye yerleştiği irdelenince bölge halklarının yeni bir boğazlaşmaya itildiği sonucu çıkmakta. İncirlik Hava Üssü'nde ABD'nin 500 hava kuvvetleri personelini F-15, F-16, EAGB, KC135, E3B/C C12 uçaklarını VC10 Hava İndirme Tankerini, 200 personelini bulduran TC'nin ABD'ye yaptığı bu yeni jestin altında yatanlardan birisinin ABD'nin yakın dönemde Irak'a saldırı planı olduğunu kestirmek güç değildir.

Adeta bir barut fıçısına çevirilen bölgede kıvılcımların korkusuyla yaşayan Irak halkının yaşayacaklarının daha dün Afgan halkınınkinden farklı olmayacağı muhakkak. ABD'nin Türkiye toprakları üzerindeki asker sayısını ya-

kında 25 bine çıkaracağı açıklaması da hesaba katılırsa TC'nin Irak'a saldırı konusunda ABD'ye açık destek verdiği-vereceği anlaşılacaktır. Ne var ki ABD'nin bu ve benzeri kanlı planlarında başarılı ve tereddütsüz uşaklık eden TC'nin sonu hiç de iyiye gitmemektedir. Filistin konusunda nasıl İsrail'le gizli ve kirli pazarlıklara girip Filistin halkının kinini topladıysa, yarın aynı şekilde Irak halkını da karşısında bulacaktır. Efendileri gibi kendi de eninde sonunda akmasına katkıda bulunduğu ezilen halkların kanında boğulacaktır. Kendini bu sondan ne bugün düzenlenen "terör konferansları" ne "insan hakları savunuculuğu" pozları ne de o çok güvendiği efendileri kurtaracaktır.

İdeoloji ve ideolojik hastalıklar

Sınıfların siyasal ideolojik savaşımı aynı zamanda birbirlerini etkiledikleri, birbirleri üzerinde tesirde buldukları koşulların ortaya çıkmasının da gereğidir. Aynı havayı soluyan; aynı ortamı paylaşan sınıfların ve bireylerin birbirlerinden etkilenmemeleri düşünülemez? Bu tam da diyalektiğin gereği, karşıtların mücadelesinin yanında onların görece birliklerinin sonucudur.

Her sınıf, üretim ilişkilerindeki farklı konumlanışından, üretimde oynadığı rolden, tarihsel misyonlarından vb. dolayı dünyayı, yaşamı farklı yorumlar. Dünyanın yorumlanışı ve yaşamın kavranışı açısından oluşturulan siyasal, sosyal, ahlaki, hukuki, dinsel, estetiksel, felsefi, sanatsal vb. değerler bütünü sistematiği ideolojileri oluşturur.

Sınıflar cephesindeki mücadelenin bir yönü de; farklı sınıflar siyasal olarak mücadele ederken aynı zamanda sahip oldukları ideolojilerinin, sahip olunan değerler bütünüün amansız bir hesaplaşması söz konusudur.

Proletaryanın ideolojisinin, yani diyalektik ve tarihsel materyalizmin sentezi olan Marksizm, Leninizm ve Maoizmin bütün diğer ideolojilerden farklılığı, kendini dünyayı yorumlayışla, yaşamı sınırlamayıp onu değiştirmek için gerekli çabayı ve bunun siyasetine sahip olmasında yatmaktadır. Yani onun devrimci yanındır.

Toplumdaki bütün diğer ideolojiler feodal, küçük-burjuva, köleci burjuva vs. emperyalizm ve proleter devrimleri çağında en geriyi temsil eden temel sınıf olarak burjuvazinin kapsamında, burjuva ideolojisinin kapsamında ele alınmaktadır. Çünkü proletaryanın tarihteki devrimci/ilerici eyleminin önüne dikilen burjuvazi; kendi tarihsel gericiğinin yanında bütün diğer sınıf ve tabakaların gerici değerlerine de sarılmış ve onları kendi gerici ideolojisine eklemiş, tüm gerici sınıf ve tabakalar, kendilerini burjuva ideolojisine tabi kılmış, onunla bütünleşmişlerdir.

Zaten proletaryanın ideolojisinden her kopma, her sapma, her ayrılış kendini

burjuva ideolojisine ittifak olarak göstermektedir. Yani toplumdaki tüm diğer sınıf ve katmanlar bu iki uç sınıfın birine dahil olmak, onu desteklemek zorundadır. Tarafsız kalmalarının koşulları mevcut değildir. Bu hesaplaşmada, ya burjuvaziye tabi olacaklar

sınıfların ve bireylerin birbirlerinden etkilenmemeleri düşünülemez? Bu tam da diyalektiğin gereği, karşıtların mücadelesinin yanında onların görece birliklerinin sonucudur. Bunu reddetmek bataklıkta yürürken çamura batmak anlayışı kadar gülünçtür,

etkilenecektir. Bunun bir nedeni de KP'nin kendisinin proleter ideolojiyle silahlı olmasına karşın tüm bileşenlerinin proleter sınıftan gelmiyor olması ve bunların gelmiş oldukları ortamın, sınıfın zaaf ve hastalıklarını üzerlerinde taşıyor olmalarıdır.

mak, onlara karşı mücadele etmek zorundadır. Ki mücadelenin esas yönü ideolojik cephe verilmektedir. Bu cepheden zaferle çıkmayan öncü, siyasal görevlerinde de başarılı olamayacak, yanılıglardan, savrulmalardan kurtulamayacaktır.

burjuva değerlerin ışığında yaşayacaklar; tabi bu onları hiçbir zaman aydınlatmayacak, karanlığa mahkum edecek, ya da proletaryanın sönmeyen ateşinden ışıklarını alarak sürekli aydınlanıp ileriyeye gidecekler. Üçüncü bir yol yoktur.

Sınıfların siyasal ideolojik savaşımı aynı zamanda birbirlerini etkiledikleri, birbirleri üzerinde tesirde buldukları koşulların ortaya çıkmasının da gereğidir. Aynı havayı soluyan; aynı ortamı paylaşan

bilim dışılıktır.

İşçi sınıfının öncüsü olan komünist partiler de bu gerçekten kendilerini kurtarmayacaktır. Toplumu dönüştürmenin, ilerlemenin, sınıfları ortadan kaldırmanın aracı olan parti, bir yandan ideolojik dönüşümlere neden olurken, toplumu ideolojisiyle sarsarken, bunu burjuva ideolojisinin hakim olduğu bir toplumda yaptığı için, her an hergün, her saat onun baskısını üzerinde hissedecek, ondan şu veya bu görüngülerle

İşte biz de, ideolojik hastalıkları tanımlarken, KP üzerinde bulunan onun kadro, üye ve savaşçıları etkileyen çeşitli burjuva alışkanlıklarının değişik biçim ve görüngülerinin, burjuva anlayışlarının kısaca burjuva ideolojisinin KP'nin kızıl bayrağı üzerinde bıraktığı izlerden, lekelerden bahsediyoruz. **Komünist partiler, siyasi iktidarı alma yönünde ilerlerken kendi üzerinde bulunan burjuva fikirlere, alışkanlıklara, anlayışlara karşı da uyanık ol-**

KP'ler bu cephede demokratik-merkeziyetçilik, eleştiri, özeleştir (kolektif üretim ve denetim, ihtilalci bir eylem hattı) gibi çok güçlü silahlara sahiptir. Bu silahların doğru kullanımı hastalıkların KP bünyesinde tahribatlara yol açmasının önünde engeldir. Zaten genellikle bu ilke ve silahların kullanılmadığı, geliştiği dönemlerde burjuva hastalıklar daha çok etkili olabilmektedir. Bu hastalıklara doğru yöntemlerle müdahale yapılmadığı ve bu müdahale

sürekli kılınmadığı zaman kanserli hücrelerin organizmayı yavaş yavaş öldürmesi gibi bu hastalıklar da gelişecek KP bünyesini saracak, onun savaşçı ruhunu öldürecek, siyasal görevlerini yerine getirmesini engelleyecek, kısaca içten içe çürüterek, onu burjuva kulübüne çevirecektir.

Parti içinde ortaya çıkan ideolojik hastalıklara karşı tavrımız, ortaya çıkan her hastalığın sınıfsal görüş açısı, siyasal, ekonomik, kültürel, örgütsel işleyiş temellerini ortaya çıkarma, hastalığı var eden koşulları ortaya koyma ve buna uygun mücadele yöntemlerini geliştirerek hastalığı vareden koşul ve etmenlerin parti üzerindeki etkisine karşı, proletarya ideolojisi üzerindeki baskı ve tahribatlarına kar-

şı, amansız bir ideolojik savaşım vermek, partinin önderlikten başlayarak tüm örgütü sürekli ideolojik eğitime tabi kılması, hastalanmalara karşı uyanık ve silahlanmış bir anlayışın varlığı gereklidir.

Dönem dönem belli periyotlarla ciddi ideolojik sapma ve hastalıklar gündeme geldiğinde kampanyalar vasıtasıyla bu hastalıklara cephe açılabilir. Bu kampanyaların amacı partide ve yoldaşlardaki burjuva ideolojisinden etkilenmelere ve hastalıklara karşı genel olarak savaş açmak, onların üzerindeki etki ve tahribatlarını gidermek, nihai olarak partideki bu hastalıkların kökenlerini ortaya çıkararak kurutmak iken; burada izlenmesi gereken metod: En tehlikeli olan hastalık ve anlayışlarını belirleyip en şiddetli saldırılarını ona yöneltmemiz, esas

tehlikeye yönelmemiz yöntemidir. Bu elbette ki diğer anlayış ve hastalıklara karşı uyanıklığı elden bırakmaya götürmemelidir bizleri. Onlara karşı da mücadeleyi gevşetmemeliyiz. Ama ilk hedef esas tehlikedir.

Örneğin: Partide liberalizmin ve hantallığın geliştiği, partiyi tehdit eder noktaya ulaştığı dönemlerde biz esas yönümüzü sekterizme, maceracılığa döndürmeyeceğiz. Görev; liberalizmin ve hantallığın tehlikelerini açıklarken, partideki tahribatlarını ortaya koyarken, sekterizme açık kapı bırakmamak, uyuşukluğa, hantallığa karşı çıkarken bunu maceracı biçimlerle gidermeye çalışmamaktır. Yaklaşımımız, diğer anlayışların da gelişebileceğini, öncekiler gibi tehlikeli olabileceğini kafalara kazımak ve onlara karşı da

uyanıklığı elden bırakmamak olmalıdır. Bu hastalıkların aynı özden kaynaklandığı ortaya konmalıdır. Her ideolojik sapma ve hastalık, diğer sapma ve hatalıkların hem nedeni, hem de sonucu olarak algılanmalı, sorun böyle kavranmalıdır. Çünkü Marksizm-Leninizm-Maoizm'den her kokuş, burjuva-küçük burjuva, feodal değerlerden etkilenmek, burjuva ideolojisine kayış, onun yaşam tarzı ve felsefesinden etkilenmek, o gerici alışkanlıkları KP saflarına taşımaktır. Sapma ve hastalıkların sınıfsal temelleri yukarıdaki sınıfların ideolojilerine dayanmalarıdır. Dolayısıyla bu sapma ve hastalıklar benzerlikler gösterecek, birbirlerini üreten, geliştiren çelişik yönler olarak var olacaklardır. Tekrar ederken proletaryanın görevi bu çelişik yönleri iyi

çözümlemek, baş çelişkiyi bulmak ve ilkin ona yönelmektir.

Şimdi yapacağımız şey, burjuva ideolojilerinin komünist partisine yansımalarını ortaya sermek, bunların belli başlıcalarını ortaya koymak ve genel kavranış ve şekillenişini tanımlayarak onlara karşı nasıl bir savaşım örgütleyeceğimizdir.

Şimdi bu ideolojik hastalıkları belli başlıklar altında ele alacak olursak;

- 1- Subjektivizm
- 2- Dogmatizm
- 3- Kendiliğindencilik
- 4- Yabancılaşma
- 5- Sorumluluk bilincinin zayıflığı
- 6- Siyasete ilgisizlik
- 7- Partiye kapalılık

Devam edecek

PUSULA

NASIL BİR YÖNELİM ?

Yönelim; referans alınan program doğrultusunda stratejinin belirlediği özgül süreçteki hedefe varmak için belli bir plan dahilinde çaba ve çalışmaların yoğunlaştırılmasıdır. Atılan adımların uygun hale getirilerek güçlendirilmesidir.

PP'nin yol gösterici bilimi MLM'dir. Referans aldığı program 72 programdır. Bunlar açık ve nettir. Yönelim ise referans alınan programın süreç özgünlüğüne bilinçli ve bütünlüklü müdahalesidir.

Bugünkü yönelim, İbrahim yoldaşa somutlaşan programın Mehmet yoldaşın pratiğiyle cisimleşmesidir. İbrahim'den Mehmet'e Parti ve ilkelerle yürümektir. Parti ve kitlelerle yürümektir, ilkelerle savaştır. İkinci olağanüstü oturum kararlarının partiyi, ilkelerle yürünerek kitleler örgütlenerek, maddi güce dönüştürülmesidir.

Bu yönelim nasıl yaşam bulacak ve nasıl maddi güce dönüşecektir? Yönelime bütünlüklü girilerek, parti ve ilkelerle yürünerek, yaşam bulacaktır. Girilmezse ileri doğru adım atılamaz, atılmak istenen adımlar da küçük burjuvazinin damgasını vurduğu bireycilik duvarında etkisizleşir, silikleşir. Komünist önder Mehmet Demirdağ yoldaş **"Biz üzerimize düşeni yapıyoruz. Sizler de yapmalısınız. Yapmazsanız bu iş yine olacaktır, ancak gecikerek olacaktır"** derken, yaşamsal önemde bir gerçekliğin kavranmasına işaret ediyordu.

Partiye ve ilkelerle güvenerek,

parti ve kitlelerle yürünerek, yönelim maddi güce dönüşür. Bunlar olmak zorundadır. Başarı ve sonuç elde edebilmek için öncü kurmayın bütün birimleri yönelime bütünlüklü girmeli, yürüyüş uygun hale getirilerek, tempo artırılmalıdır. Herhangi bir birimin faaliyetini görev ve sorumluluğunu aksatması, gevşetmesi başarıyı geciktirir. Yönelime bütünlüklü girilerek başarıya imza atılır. Bu, bütün faaliyet, kampanya ve çalışmalar için geçerlidir. Örgüt denilen mekanizmanın çalışması bütünlüklü olmak zorundadır, aksayan işlemeyen bir bölüm, bir parça çalışmayı aksatır, elde edilmek istenen ürünlerin üretimini geciktirir. Örgüt, canlı ve çok yönlü işleyen bir mekanizmadır, çalışması bütünlüklü ve koordineli olmalıdır, aksi bir bilinç, duruş ve çalışma örgüt olma gerçekliğini silikleştirerek, sıradanlaştırır.

Programın ve yönelimin maddi güce dönüşmesinde önderliğin rolü tayin edici önemdedir. Bir yönelimin maddi güce dönüşmesinde başta merkezi önderlik olmak üzere bölge ve alan önderliğinin rolü yadsınamaz derecede tayin edici önemdedir. Önderlik, iktidar bilincidir. Çözüm gücüdür. Müdahale gücüdür. Kendiliğindenci bilince parti ve devrim bilinciyle müdahale gücüdür. İrade ve eylemin en yüksek zirvesidir. Bilincin ve çözümün billurlaşmasıdır. Çelişkilerin doğru tarzda ele alınarak çözümüdür, gelişmelere doğru tarzda müdahaledir. Önderlik, sömürü ve zulüm ortamında

yoksullukla cehaletle yolları karartılan emekçilerin yollarının aydınlatılmasıdır. Önderlik yol gösterendir.

Önderlik, genel ve özel koşullarda ortaya çıkan sürecin ihtiyaçlarını en iyi şekilde karşılayacak nitelikte olduğu için tayin edici görür, istediklerini herkesten daha açık ve güçlü ister. Bu uğurda bütün çaba ve fedakarlığı herkesten fazla gösterdiği için önderliktir. Devrimci teoriyi pratiğe ustaca, yaratıcı bir tarzda ısrarla uyguladığı için önderliktir. Gevşemez, esnemez, yalpalamaz. Çelikten bir iradeye, sarsılmaz bir bilince, güçlü bir öngörüye sahiptir. Fırtınalar, kasırgalar içerisinde güçlü dalgalarda karşısında bilincini kaybetmeden, panik ve korkuya kapılmadan devrimci soğukkanlılığını yitirmeden yönünü bulandır. Çünkü o yol göstericidir, sarsılmaz iradedir. **Cesaret bilinç ve ışıktır. Çünkü o İBRAHİM KAYPAKKAYA; çünkü o MEHMET DEMİRDAĞ; Çünkü o PARTİDİR.**

Programın, stratejinin, yönelimin yaşamda cisimleşmesinin anahtarı, parti ve önderlik bilincindedir. Önderlik bilinci derken ne anlamak gerekir? Nelere sahip olunarak, nasıl yaparak, önderlik, yani yöneticilik yapılır? vb sorularına doğru ve bilimsel yanıtlar vererek önderlik bilinci açıklığa ve netliğe kavuşur. Devrim teorisinde örgütçülük yani yöneticilik bir bilimdir. **Leninist örgüt bilminde önderlik bir sanattır.**

Nasıl bir önderlik? Devrim yapmanın önemli kilit sorusu budur. Doğru bir önderlik bakış açısına sahip olunmadan ideolojik ve politik önderlik yaratılamaz.

Her şeyden önce, ideolojik olarak sağlam olmak zorundadır.

Bu şu demektir; Proletaryanın iktidarı ele geçirme ve sınıfsız toplumu inşa etme bilimi olan MLM bilimine sahip olmak de-

mektir. Ülkede ve uluslararası ölçekte esen bilim ve sınıf karşıtı akımlara karşı göğüs germek, her türden oportünist ve revizyonist saldırılar karşısında MLM bilimini cesaretle ve korkusuzca sahiplenmek ve savunmaktır. Devrimi herkesten çok istemek ve bu uğurda savaşılmaktır.

Politik olarak yetkin olmak zorundadır.

Bu şu demektir; ülkede ve uluslararası ölçekte yaşanan sosyal ve politik gelişmeleri doğru tarzda değerlendirip, doğru tarzda yorumlayarak tavır takınmak, sınıf tavrını politik olarak ortaya koymak, belirlediği politika doğrultusunda kitleleri eğiterek bilinçlendirmek, onları kendi sınıf çıkarlarına sahip çıkacak tarzda örgütleyerek, harekete geçirmektir; belirlenen stratejiye hizmet eder tarzda savaşılmaktır. MLM bakış açısına, MLM yöntem ve MLM tutuma sahip olmak demektir.

Teorik olarak donanımlı olmak zorundadır.

Diyalektik ve tarihsel materyalizm bilgi teorisine sahip olmaktır. Devrim teorisine, MLM bilimine ve uluslararası devrimci tecrübeye sahip olmak demektir. MLM bilimini sıkı sıkıya incelemek-araştırmak, doğru tarzda bilgilenmektir. Üstün körü, derme çatma, kaba ve yüzeysel bilgi yerine kapsamlı ve bütünlüklü bir bilgiye sahip olmaktır.

Örgütsel olarak deneyimli olmak zorundadır.

Örgüt bilimine sahip olmaktır. Sınıf savaşımının bıçak sırtında yürüyen pratiğinde devrimci savaşımın pratiğinden deney ve tecrübelerinden doğru dersler çıkararak donanmaktadır. Yaşanan her gelişme ve pratikten doğru ve kapsamlı dersler çıkararak bu dersler ışığında sınıf savaşımının pratiğine doğru tarzda yön vermektir. Kadrolarını doğru konumlandırmak, doğru değerlendirmektir.

Hatalı ve yanlış anlayışlara karşı sekter ve yıkıcı tarzda veya liberal ve uzlaşıcı tarzda mücadele yürütmemektir. Hastayı kurtarmak için hastalığı teşhis ve tedavi etme ilkesini doğru ve bilimsel tarzda pratiğe uygulamaktır. Partinin ve devrim yapmış KP'lerin tecrübe ve deneyimleriyle donanmaktadır.

Doğru ve uyumlu bir çalışma tarzına sahip olmak, kalıcı ve kurumsallaşmış bir önderlik yaratmaktır. Uzmanlaşmaya dayalı çalışma ve örgütlenmeyi yaratmak, işe göre adam yetiştirmek, sürekliliği sağlamış önderlik bilincini, bakış açısını ve kurumunu yaratmak, bu kurumun düşman saldırılarına karşısında boşalabilecek yerlerini önceden hesaplayarak, hızlı ve doğru tarzda dolduracak kadro yetiştirme mekanizmasını yaratmaktır. Bunun mücadelesini vermek, bunun teori ve pratiğiyle donanmaktadır.

Sürekliliği sağlamış önderlik yaratmak için sürekliliği sağlamış savaş, sürekliliği sağlamış kitle faaliyeti, ilkelere bağlılık üzerinde savaşan parti inşa etmektir. Her faaliyet ve çalışma alanında kurumsallaşmak ve kalıcılığa perspektifi ve hedefiyle ilkelerle yürümektir.

Parti bütün faaliyet alanlarında en geniş kitleyle güçlü politik bağlar kurmak zorundadır. Kitlelerle güçlü politik bağlara sahip olunmadan doğru tarzda önderlik yapılamaz, güçlü politik bağlardır, partiye ve önderliğe güç veren; O'nu her türlü hastalıktan kurtararak, düşman karşısında yenilmez kılan. Efsanevi **HERKÜL** nasıl ki kendi gücünü topraktan alıyorduysa; PP de kendi öz ve yaşam gücünü, toprağı olan kitlelerden alacaktır. PP'nin toprağı, **KİTLELERDİR.**

Filistin halkı işgal kırlana dek savaşıacaktır

Siyonist İsrail devleti tarafından işgal edilen ve uzun bir dönemdir bu işgale karşı tüm varlığı ile savaştan Filistin halkı tüm dünya halklarına direnmenin ve savaşmanın her şart altında olması gerektiğinin ve bunun bugün olmasa bile yarın mutlaka zafere ulaşacağı yolunu gösteriyor. Filistin’de yaşanan son gelişmeler, ABD’nin sunduğu sözde çözüm planları ve İsrail’in Filistin’in belli yerlerini duvarlarla örmesi ile ilgili Filistin Ankara Büyükelçisi Fuad Yasin’in görüşlerini aldık.

Filistin’deki son gelişmeleri bize özetleyebilir misiniz?

Filistin sorununun ulaştığı son aşama Filistin halkı için en zor ve de en sıkıntılı aşamadır. İsrail’in Filistin’i işgali 5 Haziran 1967 tarihinden bugüne sürmektedir ve yaklaşık 35 yıldır Filistin halkı bu işgalden çekmektedir. Yıllardan beridir meydana gelen bu çatışmalar içerisinde Filistin halkı meşru haklarını müdafaa etmek için, kendini korumak ve kollamak için işgale karşı mücadele vermektedir. Bu işgal aslında siyonist ve emperyalist bir işgaldir. Yerleşimci bir işgaldir. Başka bir ülkenin sınırlarına saldırıdır. Halkımızın da yapmış olduğu meşru bir müdafaa. Filistin halkının bu mücadelesi işgal sona erene kadar sürecektir.

Filistin’de yaşanan gelişmeler konusunda basına yansıyan ya da yansıtılan orada yaşananlardan azın da azıdır. Çünkü orada yaşanan büyük savaştı. Orada yaşanan sivil halka yönelik büyük bir katliamdı. Bunu da hiçbir medya tam olarak yansıtamaz. Gerçekler çok daha kötüdür orada. Kurulan araştırma komisyonunun bile

Cenin mülteci kampına girmesi engellenerek bunun basına yansımalarının önü alınmaya çalışılmıştır. Çünkü girdikleri zaman gerçekleri daha yakından göreceklerdir. Cenin mülteci kampı zaten çok dayanıksız yapılardan yapılmıştır. Bu basit yerleşim yerine İsrail tanklarla, uçaklarla vb. birçok silahla saldırmıştır. Siz hayal edin artık bu denli basit bir yere bu kadar büyük silahlarla saldırıldığında neler olabilir?

Avrupa ülkelerinin bu konudaki tavrı nedir? Nasıl değerlendiriyorsunuz?

Avrupa ülkeleri zaten kendileri bu İsrail devletini kurmuşlardır. Ve de bu işgalin ve yerleşimciliğin öncüleri zaten kendileridir. Onlar sebep olmuşlardır bütün bu olaylara. Ve işte bu yüzden biz de Avrupa’nın bu tutumunu hiçbir zaman yadırgamıyoruz. Ama biz yine de Avrupa ülkelerine bu işgal ve zulmün sonuna kadar süremeyeceğini kanıtlamak için çabalayacağız. Bunları ikna edene kadar çabalarımız sürecektir.

ABD ve başkanı Bush’un tutumlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bush yönetiminin ve Bush’un kendisinin tutumu şöyledir. Önümüzdeki seçim-

lerde tekrar yüksek oy almak gibi bir düşüncesi vardır Bush’un. Onun tutumu önümüzdeki seçimleri de düşünerek İsrail lobisini, siyonist lobisini toplamaktır. Amerikan yönetiminin sürekli bahsettiği demokrasi, bağımsızlık, hukuk bunlar sadece yazı üzerinde kalmaktadır. Hiçbir zaman onlar için gerçek bir anlam taşımamaktadır. Ve de gerçekte hiçbir değeri yoktur.

Türkiye’nin tutumunu ve diğer Arap ülkelerinin tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye halkı her zaman Filistin halkını destekleyici bir tutum sergilemiştir. Ve biliyoruz ki Türkiye İsrail arasındaki ilişkiler ikili ilişkilerden ibarettir. Ve bizler de hiçbir zaman arkadaşlarımızın iç işlerine karışmamayı prensip edinmişizdir. Onların iç işlerine katılmıyoruz. Ama şunu da çok iyi biliyoruz. Emperyalist devletlerin ve Amerikan’ın baskısı vardır Türkiye üzerinde İsrail ile iyi bir ilişkide bulunması için. Ve biz çok iyi biliyoruz ki Türk halkının tutumu özellikle son dönemde bizi, Filistin halkını destekleyici yardımcı bir tutumdur. Bu tutum bizim her zaman şükran ve gurur duyduğumuz bir tutumdur. Ayrıca Türkiye’nin coğrafi konumundan kaynaklı bölgede önemli bir rolü vardır. Avrupa ve Asya devleti olduğu için, doğu ve batı köprüsü olduğundan dolayı bölgedeki rolü çok büyüktür.

Diğer Arap ülkelerine baktığımızda bunların arasında tek bir sistem olmadığından dolayı tutumlarının biraz zayıf kaldığını görüyoruz. Çünkü ortak bir siyasetleri yoktur. Bundan dolayı 22 Arap ülkemiz var ve 22 ayrı düşüncemiz var. Ancak bu 22 devletin içinde yaşayan tüm halkın hepsinin tek bir düşüncesi ve tek bir tutumu vardır. Halk bütün olarak Filistin halkının yanındadır. Arap halklarının tutumu ve durumu devamlı Filistin halkının yanında olmuştur. Filistin halkının destekleyicisi olmuşlardır.

Demokratik kurumların ve kuruluşların tepkilerini yeterli buluyor musunuz?

Hürriyet olmadan demokrasi olmaz. Demokrasinin gerçekleşmesi için adaletin yerine gelmesi gerekmektedir. Dolayısıyla bu şartlarda hürriyet kazanılmadıktan sonra demokratikleşme olmamaktadır. Bu demokratik kuruluşlar kendi ilkelerine inanıyorlarsa Filistin halkının mücadelesini desteklemelidirler. Bu demokrasinin gerçekleşmesi için gerekli bir koşuldur.

Eğer bu demokratik kurumların tutumu adaletten yana ise İsrail’in karşısına geçmeleri lazımdır. Bu haksız işgali sona erdirmeleri gerekmektedir. Ancak bu, adaletin ve demokratikleşmenin önünü açar.

Burada birşey eklemek istiyorum. Bütün söylenenler İsrail’in demokratik bir ülke olduğu söylentisi hakikatlerden çok çok uzaktır. Neden? İsrail’in yapmış olduğu işgal, savaş ve katliamların yanısıra kuruluşu dahi demokratik değildir. Bu da demokrasinin bütün türlerine aykırıdır. İsrail’de vatandaşlık kavramı din esasına dayalıdır.

O da kendisini yahudi bir devlet olarak nitelendirmektedir. Bu ise “bu devlet sadece yahudiler içindir” anlamına gelmektedir. Ancak buna rağmen İsrail’de yaşayan vatandaşlar dört kategoride toplanmaktadır. Birinci sınıf yahudiler Avrupa’dan gelenlerdir. İkinci sınıf vatandaşlar doğu yahudileridir. Üçüncü sınıf yahudi olmayan ve müslüman da olmayanlardır. Dördüncü sınıfta ise yahudi olmayan ve müslüman olanlar vardır. Bu da bu ülkenin nasıl demokratik bir ülke olduğunu kanıtlamaktadır.

Biz her zaman işgalin her türüne karşıyız. Biz bütün dünya ülkeleriyle güzel ilişkilere girmek istiyoruz. İnsan hakları temelinde ilişkiler kurmak istiyoruz.

İsrail devletinin Filistin’e örmeye çalıştığı duvar ile ilgili görüşlerinizi alabilir miyiz?

İsrail bunu kendini korumak için yaptığını iddia etmektedir. Bu da aslında İsrail’i ortaçağa götürmektedir. Belki ortaçağda bu tür duvarlar kullanılabilir. Ancak bu çağda bu tür duvarlar hiçbir anlam taşımamaktadır. Bu yapmak istedikleri duvar İsrail için hiçbir zaman istikrarı sağlayamayacaktır. İsrail’deki istikrarı sadece barış sağlayacaktır. O’nun askerlerinin, hükümetinin yapmak istediği hiçbir şey İsrail’e asla barışı getirmeyecektir. Şu da bir gerçektir ve bütün dünya bunu anlayacaktır ve de Bush da bu gerçeği anlayacaktır sonunda. Er ya da geç yakın bir zaman ya da uzak bir zamana kadar Filistin halkının mücadelesi devam edecektir. Ta ki barışı kazanana kadar.

ABD başkanı Bush’un son açıklamasında Arafat’ı dışarda tutan bir çözüm planı var. Buna karşı sizlerin ve halkın tepkisi ne olacak?

Sayın Bush kendini tüm dünyanın kurmay olarak görüyor. Yani istediği lideri göreve getirebileceğini düşünüyor. İstediklerini görevden alacak diye düşünüyor. Böyle birşey imkansızdır. Tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşen bir seçimden sonra sayın Arafat seçilmiştir. % 78 oranında oy alan Arafat halkın seçimi ile lider olmuştur. Ve bu da Şaron’un almış olduğu oyların çok çok üstündedir. Ve yine Bush’un almış olduğu oyların çok çok daha üstünde bir oy oranıdır. Bu da bize gösteriyor halkın istediği lider Arafat’tır.

İsrail halkının yaşanan bu olaylara tepkisi nasıldır?

İsrail halkının içinde çok kurum ve kuruluşlar ve de çok insanlar vardır savaşa karşı. Ama Şaron ve liderliğinde olduğu parti bir diktatör olarak halkın isteklerinin tersine kararlar alıyor. Bizim temennimiz şudur: İsrail halkının bir bütün olarak barışı istemesi ve Filistin devletini tanımasıdır. Barış ve istikrar ancak böyle sağlanır. Bu söylediğim ister bir yıl ister bin yıl sonra olsun mutlaka gerçekleşecektir. Filistin devleti İsrail devletinin komşusu olarak kalabilecektir. Ve nihayetinde barış sağlanacaktır.

ABD'nin "barış planı" Bush'a siyonist madalya

İsrail tarafından zafer çılgınlıklarıyla karşılanan ABD'nin Ortadoğu Barış Planı öncelikle, adını açıkça ifade etmeden, imayla Yaser Arafat'ın seçim yoluyla görevinden indirilmesini isterken, yine Arafat'a "teröre destek veriyor" suçlamalarını yineledi.

Bugüne kadar 450'si çocuk, 70'i kadın olmak üzere toplam 1667 kişinin öldüğü, 40 bin kişinin yaralandığı, 10 bin kişinin de tutuklandığı Filistin'de İsrail yeni yeni işgallerin peşindeyken ABD Başkanı George Bush da yeni Ortadoğu Barış Planını açıkladı. Geçtiğimiz, iki hafta içinde biri Hamas tarafından, diğeri El Aksa Şehitleri Tugayları tarafından üstlenilen intihar saldırılarında toplam 27 İsraili yaşamını yitirmiş, 60'ıysa yaralanmıştı. Filistin'e yeni yeni kuşatmalar için eşikte bekleyen İsrail'se birkaç ay önceki pervasızlığıyla Filistin'e tekrar saldırmanın fırsatını bulmuştu. İsrail Başkanı Şaron'un; "Yeni saldırılara yeni ve daha fazla işgalle karşılık vereceğiz ve bunu terör sona erene kadar sürdüreceğiz" açıklamalarının akabinde Cenin, Kalkilya, Nablus, El Halil, Beytullahim, Deyşe Kampı, Beytunya ve Tulkarim kuşatma altına alındı. Arafat'ın karargahının da kuşatıldığı bu saldırılarda İsrail'e zaman kazandıran yine ABD oldu. Açıklamayı planladığı Barış planını intihar eylemleriyle ertelenen Bush, İsrail'in siyonist intikam hareketini engellemek için planını daha sonra açıkladı.

İsrail tarafından zafer çılgınlıklarıyla karşılanan ABD'nin Ortadoğu Barış Planı öncelikle, adını açıkça ifade etmeden, imayla Yaser Arafat'ın seçim yoluyla görevinden indirilmesini isterken, yine Arafat'a "teröre destek veriyor" suçlamalarını yineledi.

çevrelerince olumlu bulunurken üst düzey bir İsraili yetkili "Bush siyonizm madalyasını hak ediyor" diyerek Bush'un çabalarının siyonizme hizmetini telaffuz etti. Filistinliler tarafından "Şaron tarafından yazılmış" olarak nitelendirilen

Bush ve dünyanın Filistin halkına Arafat'a olan bağlılığına saygı gösterilmesi gerektiğini de belirtti.

Birçok Avrupa ülkesinden plana ilişkin destek gelirken, Filistin halkının kendi liderini belirleme yetkisinin halkın elinde olduğu/ol-

yönelik artan Filistin halk desteğinden söz edildiği şu günlerde TC elbette efendilerinin tam ifade etmesini istediği şekilde konuşmaz.

Emperyalistlerin hiçbir planının Ortadoğu halkına çözüm-barış getirmeyeceği bilakis daha çok katliam- işgal

Bush, yıl sonuna kadar "teröre destek vermeyen, yolsuzluğa bulaşmayan bir lidere" kavuşmaları ve köklü reform yapmaları durumunda geçici bir Filistin devletinin kuruluşuna destek vereceğini de belirtiyor. İsrail'e ise 1967 sınırlarına çekilme çağrısı yapan Bush'un tüm açıklamaları tüm İsrail bürokrat

"plan" Filistin yönetimi ve Arafat Cephesinde "barış sürecinin yeniden başlatılmasına ciddi katkıda bulunabilecek nitelikte fikirler" olduğu ancak ayrıntıların incelenmesi gerektiği şeklinde yorumlandı.

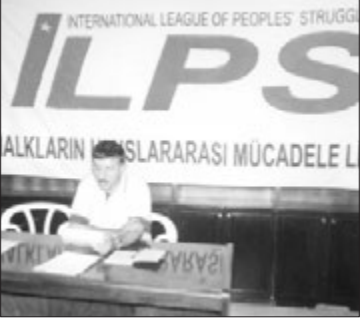
Filistin baş görüşmeci Saib Erkanat ise "yeni bir Filistin yönetimini kabul edilemez" olarak nitelendirerek

ması gerektiği vurgulandı.

Gelişmeler üzerine çok da sesini çıkarmayan TC, Filistin'in resmi lideri olarak Yaser Arafat'ı tanıdığını belirterek Bush'un "liderlik değişimine" ilişkin açıklamalarına temkinli yaklaşıyor. Şaron'un özellikle Mart ayından sonra düzenlediği saldırılardan sonra Arafat'a

vaad ettiği ortadadır. Güçlü bir devrimci önderlikten yoksun Filistin halkı direnmeye devam edecektir. Bu noktada tüm dünya kamuoyunun ABD emperyalizmi ve İsrail siyonizmine yüklenmesi, Filistin halkının direnişine destek vermesiyle oluşacak baskı işgal ve katliamları geriletecektir.

LİG Türkiye Seksiyonu üçüncü toplantısını yaptı

Anti-emperyalist mücadelenin önemli bir aracı olarak ILPS Türkiye kolunu kararlılıkla oluşturuyor.

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu üçüncü toplantısını Belediye-İş Konferans Salonu'nda

29 Haziran'da çeşitli sendika, gazete, dergi ve DKÖ'lerin katılımıyla gerçekleştirdi. Belediye-İş 2 No'lu Şube

Başkanı **Hasan Gülüm**'ün başkanlık yaptığı toplantıya LİG'in üyelerinin yanısıra **Limter-İş**, Birleşik Metal-İş,

Tes-İş, **Yol-İş**, **Göç-Der**, İstanbul Sosyal Forumu, **Fırat Hukuk Bürosu**, **Minelvel Hukuk Bürosu**, **Halkevleri**, **Tes-İş**, **Atılım**, **Devrimci Demokrasi**, **Kızılbayrak**, **Dayanışma gazeteleri**, **Anti-Mai Çalışma Grubu** ve **1 Mayıs.net** de gözlemci olarak katıldı.

Toplantıda öncelikle ILPS'yi tanıtan bir dia gösterimi yapıldı. Ardından **Hasan Gülüm**, ILPS'nin şu ana kadar yaptığı etkinlikleri, çalışmaları ve amacı hakkında bilgi verdi.

Toplantıya katılan kurumlar da genel olarak kendi çalışmaları hakkında bilgi vererek birlikte mücadele etmenin önemine dikkat çektiler. Yine LİG'in Koordinasyon Komitesi'nde yer alan **Deri-İş** Başkan Vekili **Musa Servi**, LİG'in DKÖ'lerden oluşan anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin oluşturduğu bir örgütlenme olduğunu söyleyerek ülkede yaşanan her türlü anti-demokratik olaya tepki göstereceğinin altını çizdi. Katılan kurumların bundan sonra neler yapılabileceğine yönelik önerilerinin ardından toplantıda genel olarak **ILPS pankartı altında yürümenin aynı zamanda Filipinlerle, İranlılarla, Filistinlilerle ve dünyanın diğer ezilen halklarıyla da birlikte yürümek olduğunun** önemine dikkat çekildi.

Türkiye-Suriye ilişkilerinde yeni dönem

Irak'a yönelik olası ABD operasyonu hazırlık ve planlarının yapıldığı, Filistin sorununun çözümünde ABD planının hayata geçirilmek istendiği bir süreçte Suriye ile imzalanan askeri anlaşmanın, ABD-Türkiye-İsrail şer üçgeninin çıkarlarını güçlendirecek bir fonksiyona sahip olduğunu söyleyebiliriz.

Türkiye'nin gündemi Başbakan Ecevit'in sağlık durumu ve Dünya Kupası'na kilitlenmişken, Ankara'da gözlerden uzak önemli sayılabilecek bir anlaşma imzalandı. Yıllardır ilişkilerin gergin olduğu ve bir dönem savaşla burun buruna geline Suriye ile askeri alanda Eğitim, Teknik ve Bilimsel işbirliği anlaşması ile Askeri Eğitim işbirliği anlaşması imzalandı. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu ile Suriye Genelkurmay Başkanı Korgeneral Hasan Türkmani'nin imzaladığı anlaşmaya göre; iki ülke askeri personeli karşılıklı olarak eğitim ve öğretim kurumlarında kurslara devam edebilecek, birlik, karargah ve kurumlarda müşterek görev eğitimlerine katılabilecek. İkinci safhada ise; karşılıklı atılacak imzalarla, savunma sanayi alanında işbirliği ve ortak tatbikatlar oluşturacak.

Bir zamanlar Kürt Ulusal Hareketi ekseninde savaşın eşliğine gelen iki ülkenin askeri düzeyde imzaladığı anlaşmaları Ortadoğu bölgesinde emperyalistler arasında gittikçe derinleşen çelişkiler ve

Kürt Ulusal Hareketinin gelmiş olduğu aşama bağlamında ele almak gerekiyor. ABD emperyalizminin her yıl yayınladığı sözde "teröre destek veren ülkeler" listesinden hiç düşmeyen Suriye ile imzalanan bu anlaşmaların ABD'nin bilgisi ve onayı dışında olduğunu düşünmek zor. Irak'a yönelik olası ABD operasyonu hazırlık ve planlarının yapıldığı, Filistin sorununun çözümünde ABD planının hayata geçirilmek istendiği bir süreçte Suriye ile imzalanan askeri anlaşmanın, ABD-Türkiye-İsrail şer üçgeninin çıkarlarını güçlendirecek bir fonksiyona sahip olduğunu söyleyebiliriz. Son olarak **Katil Bush**'un Filistin özgülünde açıkladığı **Ortadoğu Planı**nda Suriye'ye atfen "Suriye artık tarafını belirlemeli" şeklindeki demeçleri dikkate alındığında bu durumun daha da netlik kazandığı söylenebilir. Zira; geçen aylarda **Beyrut**'ta gerçekleşen **Arap Birliği Zirvesinde** başını **Sudi Arabistan**'ın çektiği ve **Prens Abdullah** tarafından sunulan "Ortadoğu Barış Planı'nın birtakım nüansları dışında bir benzeri olan **Bush planının** yaşam bul-

ması, **Arap dünyasında** **Mısır** ve **Sudi Arabistan**'dan sonra önemli bir ağırlığı bulunan **Suriye**'nin de onayından geçmesine bağlı.

Hafız Esad döneminde oldukça gergin olan ABD-Suriye ilişkileri (Türkiye açısından da benzer durum söz konusuydu) **Beşir Esad**'ın babasının yerine geçmesiyle yumuşamaya başlamıştı. Ancak; özellikle **Rusya** ve **Fransa**'nın Suriye üzerindeki etkisi bu yumuşamayı frenliyordu. Özellikle **11 Eylül**'den sonra daha ağırlıklı bir şekilde gündeme gelen Irak'a yönelik olası ABD müdahalesinin destek ve taraftar bulması için yoğun diplomatik faaliyet sürdüren ABD yönetiminin Suriye'yi de yanına alması ve/veya en azından "olası operasyona" sessiz kalması yönlü baskısının bir sonucu olarak Türkiye üzerinden böyle bir anlaşmanın imzalanması söz konusu olabilir. Zira; olası Irak operasyonunda Türkiye'nin oynayacağı "tetikçilik" rolünün engellerle karşılaşmaması gerekiyor. İmzalanan anlaşmaya bu gözle de bakmak mümkün.

Öte yandan Irak'a yönelebilecek bir müdahale sonrası ve olası **Saddam rejiminin** yıkılması durumunda, Irak'ın nasıl bir "yeniden yapılanmaya" sokulacağı belirsiz. Suriye'nin toprakları içerisinde önemli sayılabilecek bir Kürt nüfusu var. Irak Kürdistanı'nda oluşacak yeni bir yapılanmanın hem Türkiye hem de Suriye açısından önem kazanacağı da bir gerçek. Emperyalizmin kendi çıkarları doğrultusunda yön vermeye çalıştığı "Kürt Ulusal Hareketi'nin getirildiği aşama açısından Türkiye-Suriye, arasında imzalanan askeri anlaşmanın doğallığı da anlaşılabilir. İmzalanan bu askeri anlaşmanın ileri süreçlerde daha da genişletilmesi, bu iki ülkenin silahlanma ve silah alanında bölgenin önemli unsurlarından olması, süreç içerisinde hem bölge halkları hem de özel olarak Kürt ulusu ve mücadelesi üzerinde olumsuz etkileri olacaktır. Türkiye-Suriye askeri işbirliği anlaşmasını bu çerçevede değerlendirmek daha sağlıklı sonuçların çıkarılması-na hizmet edecektir.

Protestoların gölgesinde zirve

21-22 Haziran tarihlerinde yapılan ve iki gün süren AB'nin Sevilla Zirvesi, emperyalistlerin dalaşına sahne olurken halkların da yoğun tepkileri arasında gerçekleştirildi. Zirve 8 yıldan sonra ilk defa yapılan grevlerin ülkeyi felç ettiği koşullarda gerçekleştirildi.

AB üyeleriyle aday üye ülkelerinin katıldığı toplantının merkezinde yasadışı göçün önlenmesi ve AB'nin genişlemesinin yanı sıra Kıbrıs ve mali konular gibi sorunlar da tartışıldı. Zirveye Türkiye adına Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ile Dışişleri Bakanı İsmail Cem katıldı.

Zirveye katılacak ülke başkanlarının Sevilla'ya girişinden itibaren başlayan protestolar zirve bitimine kadar binlerin katılımıyla devam etti. İlk protesto gösterisi Madrid'de yapıldı. Protestoların başlamasıyla birlikte güvenlik önlemlerini yoğunlaştıran devlet kentte 10 bin polisi görevlendirdi. Bunun yanı sıra NATO radar uçakları ve İspanyol savaş uçakları devriye uçuşları yaptı.

İspanya'daki büyük grevin gölgesinde yapılan zirvenin ilk gününde Türkiye'nin AB'ye üyelik konusunda yaptığı "reformlar" değerlendirildi. Zirve öncesi Türkiye'de "girsek mi girmesek mi" tartışmaları almış başını gitmişken TC'nin uyguladığı ekonomik ve sosyal saldırı politikaları emperya-

listler tarafından yeterli görülmedi. **Kopenhag kriterlerinin tam olarak uygulanması şart koşuldu.** Türkiye'nin AB'ye katılım müzakerelerinin başlatılması noktasında yapılan tartışmalardan çıkan sonuç bu aşamada Türkiye için henüz böyle birşeye başlamanın gerekmediği yönünde oldu. Bu, özellikle bir kesimin düşüncesi olarak şekillendi. Diğer taraftan **İspanya ve İtalya** Türkiye'ye katılım müzakerelerinin başlaması için tarih verilmesi yönünde görüş belirttiklerini açıkladılar.

Zirvenin önemli gündem maddelerinden biri de göç sorunu oldu. Bu sorunun tartışılması ve çözümünü poliseye alınmasına bağlanarak göçün se-

beplerinin giderilmesi yönünde bir sonuç çıkmadı. Her yıl binlerce insanın yerini yurdunu terk edip yollara düştüğü, yollarda yaşamlarını yitirdiği, yolculuğunu tamamlasa da gittiği ülkede devasa sorunlarla karşılaşılacak göçün en büyük nedenlerinden olan savaş, yoksulluk ve işsizlik gibi sorunları yoğun olan ülkelere söylenen, "daha fazla baskı yaparak göçü önleyin" oldu. Bunun yanı sıra sınır geçişlerinin engellenmesi için ortak polis örgütlenmelerinin oluşturulması karara bağlandı. Emperyalistlerin kendi pazarlarını genişletmek için yaptıkları saldırganlıkların bir sonucu olarak yaşanan göç sorununu emperyalistler yine kendi

yöntemleriyle "çözümlüyorlar". Yarattıkları yıkımı ortadan kaldırmak için daha fazla baskı ve sindirme yöntemlerini devreye sokuyorlar.

ZİRVE PROTESTOLARLA BAŞLADI

İspanya'da yaşamı altüst eden genel grevin gölgesinde başlayan zirve iki gün boyunca yoğun protestoların yaşanmasıyla devam etti. **İlki Madrid'de yapılan protesto gösterileri, zirvenin göç sorununu tartıştığı ikinci gün de küreselleşme karşıtlarının yaptığı eylemle sürdü.** Grup, kapitalist kuzey ülkelerinin güneyli halkları sömürerek zenginleştiğine ve güney ülkelerinin halklarının giderek yoksulla-

şarak göç etmek zorunda bırakıldıklarına dikkat çekti. Zirvenin bitirilip emekçilere yönelik alınan saldırı kararlarının kamuoyuna açıklandığı gün yine binlerin öfkesi sokakta konuşuyordu. İspanya'da 200 binden fazla emekçi AB politikalarına karşı tepkilerini haykırdı. **"Avrupa'nın büyük sermayesine karşı başka bir dünya mümkün"** sloganıyla düzenlenen ve beş saat süren yürüyüş boyunca, Avrupalı emperyalistlerin insanlığın sosyal haklarını yok etmeye yönelik politikalarına karşı sloganlar haykırıldı. Gösterinin büyük bir çoğunluğunu grevdeki İspanyol işçi ve emekçiler oluştururken bunun yanı sıra köylü sendikaları, öğrenciler, sanatçılar ve daha birçok kesim bu protestoların içinde yer aldı.

Küreselleşme politikalarının yarattığı yıkım, dünya halkları tarafından hergün biraz daha net görülmekte. Yıkımın ağır sonuçlarını yaşayan halk bu öfkeyle emperyalizme karşı örgütlenmekte ve sesini duyurmakta. Dünya halkları dün olduğundan daha güçlü haykırmakta şimdi : "Başka bir dünya mümkün."

Asıl mesele her zaman insan soyuna yakışır bir düzeni kurabilmektir

Yazdığı bir yazıdan dolayı yargılanarak bir yıl dört ay hapis cezasına çarptırılan, bu süre boyunca Kalecik Hapishanesi'nde kalan ve geçtiğimiz günlerde cezasını doldurarak 27 Haziran'da tahliye olan Doç. Dr. Fikret Başkaya ile Türkiye'de yaşanan ve egemenler tarafından bitti diye gösterilmeye çalışılan ekonomik kriz, AB'ye giriş tartışmaları, hapishanelerde yaşanan tecrit uygulamaları ve 11 Eylül saldırıları üzerine söyleşi yaptık.

Ben burada bir kriz kavramının kullanılmasını doğru bulmuyorum. Bu bir uyumlandırma süreci idi. Yani yeniden kompradorlaştırmanın eksik kalan öğelerinin tamamlanması idi.

Devlet sürekli halen yaşanmakta olan ekonomik kriz ile ilgili büyüme sinyalleri alındığını söyleyerek krizin atlatıldığı imajını çizmeye çalışıyor. Sizce bu konudaki gerçekler nelerdir?

Türkiye'de aşağı yukarı son iki yıldır en çok kullanılan kavramlardan bir tanesi de kriz. Hemen hemen herkes günde birkaç kez kriz kavramını telaffuz eder hale geldi. Bence burada bir yanlış yapılıyor. Türkiye'de yaşanan tipik bir ekonomik kriz değil. Ekonomik krizler kapitalist ekonominin doğal bir durumudur. Yani onun normal, belli periyotlardaki ve tarihinde yaşanan normal bir durumdur. Tabi ki buradaki normal kelimesi tırnak içinde

olmak şartı ile. Aslında kriz tabi ki normal bir durum değildir. Türkiye'de yaşanan şu: 1980'den itibaren emperyalist küresel püskürtme stratejisi gündeme geldi. Bu stratejinin amacı üçüncü dünya ülkelerini her türlü kalkınmacı amacın dışına çıkarmak yani yeniden kompradorlaştırmaktı. Tabi bu stratejinin bir ayağı zaten eskiden beri olan politikaları. Yani 1917'den beri varolan sovyet sistemini yani sosyalist sistemi çöktürmekti. Bu ikisi birbirinden bağımsız değil. Hiçbir zaman da bağımsız olmadı. Üçüncü dünya düşmanlığı ile sosyalizm düşmanlığını hep bir bütün olarak düşünmek lazım.

Türkiye'de 1980 24 Ocak kararları ile arkasından gelen 12 Eylül cuntası ile bu küresel püskürtme stratejisine uyum sağlama dönemi başladı. Tabi ki son derece gerici bir dönemdi bu. Ve de bunu bu şekilde sunmadılar. Dedi ki "Türkiye ekonomisi dünyaya açılacak", "borçlar sorun olmaktan çıkacak", "sağlıklı kalkınma sürecine girilecek" vb. **Bu zaten burjuva dünyasının her zaman başvurduğu bir yöntemdir.** Dolayısıyla Türkiye'de bir kompradorlaşma dönemi başlatıldı. Bu kompradorlaşma beraberinde krizi getirdi. Fakat kompradorlaşma da tam sonuca ulaşamamıştı. İşte bu son krizden sonra "güçlü ekonomiye geçiş" denilen sözler bu kutuda boş kalan yerleri doldurma amacını taşıyordu. Yani amaç kompra-

dorlaşmayı nihai noktasına ulaştırmaktı. Dolayısıyla ben burada bir kriz kavramının kullanılmasını doğru bulmuyorum. Bu bir uyumlandırma süreci idi. Yani yeniden kompradorlaştırmanın eksik kalan öğelerinin tamamlanması idi.

Kriz biliyorsunuz normal süreçte geçici bir durumu ifade eder ve nihayet normale döneceği düşünülür. Ancak burada böyle birşey mümkün değildir. Burada bir paradigma değişimi sözkonusudur. Dikkat ederseniz Türkiye'deki yönetici elit eskisi gibi müdahale edemez oldu olaylara. Müdahale için kullandığı araçlar da kullanılmaz hale geldi.

Yeniden kompradorlaşma derken tam olarak neyi kastettiğinizi açar mısınız?

Tam olarak şunu kastediyorum. Bir ülkenin eski yönetici eliti az çok kalkınma gibi, işsizliği önleme gibi, istihdam sağlama gibi bir takım söylemleri olurdu. Şimdi bundan tamamen uzaklaşmış durumdadır. Sadece çok uluslu şirketlerin yani emperyalist dünyanın çıkarlarının gerçekleşeceği bir ortam yaratılıyor. Çok özet olarak budur. Yani bu ülkenin yönetiminin bu ülkenin halkı ile olan sınırlı bağı dahi ortadan kalkmıştır. Nasıl bir sömürge ülkede, oranın yerli halkının hiçbir değeri yoksa şimdi de Türkiye'de yönetici elitin toplumun kaderi üzerindeki sınırlı iradesi dahi kalkmış bulunmaktadır.

Daha önceki süreçler

için böyle bir kavram kullanılmaz mı? Ya da eskiye göre değişen ne?

İkinci dünya savaşından sonra, üçüncü dünya ülkelerinin elitleri kalkınmak ve gelir dağılımını düzeltmek istiyorlardı. Aradaki farkı iyi anlamak lazım. 1980'den sonra dalga döndü. Döndürüldü daha doğrusu. Küresel püskürtme stratejisi ile birlikte eski sömürge dönemine benzer bir döneme dönülüyor fakat bağımsız devletler yerlerinde duruyor tabi. Mesela bugün Türkiye bir bağımsız para politikası uygulayamaz. Emperyalist tekel buna izin vermiyor. Emperyalist dünyanın doğrudan işlerini yürüten kurumlar buna izin vermiyor. Yani çok uluslu şirketlerin karından başka hiçbir niyet taşımayan politikaları düşünün.

11 Eylül saldırısının bu süreçle ilişkisi ve rolü nedir?

Benim düşünceme göre nasıl 1980 yılı bir dönemeç ise, ekonomik sosyal planda işçi sınıfının, emekçi halkın, emekçi kesimlerin ve mütevazı toplum kesimlerinin kazandığı mevzileri geri alma saldırısı ise bu da aynıdır. Eskiden şöyle bir yanlış anlayış vardı. Deniliyor ki "batıda demokrasi var", "batıda refah var." Batıda refah var ama geri kalan yerlerde sefalet olduğu için var. Batıda sınırlı demokrasi oyunu oynanıyor ama başka yerlerde diktatörlük uygulanıyor. Şöyle bir sonuç çıkıyordu burdan "orda özgürlükler

gerçekleşiyor." Ancak özgürlükler ne zaman gerçekleşiyor. Kutsal mülkiyet sınırına dokunmadığın zaman. Nitekim 11 Eylül bunu göstermiştir. Mesela göçmen işçilere yönelik saldırılar, ABD'de ya da diğer emperyalist ülkelerde sosyal hakların iyice budanması gibi. Dolayısıyla şöyle özetleyebiliriz: 11 Eylül saldırısı demokratik haklar ve özgürlükler alanındaki sınırlı hakları da tasfiye etmeyi amaçlayan bir saldırıdır. İkisi arasında da bir bütünlük var.

ABD'nin bunu bahane ederek yaptığı birçok saldırı var. Askeri üsler kuruyor. Bu gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tabi ki siz bir saldırıya geçeceğimiz zaman önce bunu gerekçelendirmeniz gerekiyor. 11 Eylül'den önce farklı şeyler kullanılıyordu. **Yapılanların hepsi saldırılara gerekçe oluşturması için uydurulan şeyler.** Mesela Afganistan'a yapılan saldırı. 11 Eylül olmasa idi Afganistan'a emperyalist bir saldırı olmasa idi Filistin halkına bu kadar açık bir katliam olmayabilirdi. Nasıl bir yerde bir terör ortamı yaratarak hakları gaspediyorsunuz, bu saldırılarda da amaç halkların zaten sınırlı haklarının dahi tasfiye edilmesidir. Ayrıca belirtmek gerekiyor. Filistin olayı başlı başına insanlığın bir ayıbıdır. Göz göre göre bir halk orada katledilmektedir. Arap rejimleri zaten emperyalizmin kuklası durumunda.

**İsrail'in Filistin saldırı-
ları karşısında Türkiye'nin
tutumunu nasıl değerlendir-
yorsunuz? Ve ABD'nin çö-
züm niyetine sunduğu "Ara-
fat gitsin" sözüyle ilgili ne
düşünüyorsunuz?**

Bakın bir kere ABD başta olmak üzere emperyalistlerle bölgedeki gerici Arap rejimleri arasında bir uzlaşma sağlanmıştır. Yani orada bir belediye reisliği statüsünde güya bir devlet kurulacak. Bir belediye ne kadar özgür ve özerkse o kadar özgür olacak. Böyle göstermelik bir devlet kurulacaktı. Oradaki halk buna itiraz etti. Türkiye'ye geldiğimiz zaman Türkiye her zaman emperyalistlerle birlikte hareket etmiştir. Siyonist devlet zaten bir Ortadoğu devleti değildir. Tamamen bir emperyalist devletin oradaki uzantısıdır. Dolayısıyla Türkiye burada da her zaman siyonizm safında yer almıştır. Fakat bunu her zaman açıkça ifade edememektedir. Bazı ekonomik çıkarlar vs. nedeni ile Türkiye'nin bu konudaki politikası oldum olası siyonist rejimden yana olmuştur. Tabi Amerika şu an orada siyonist rejimin istediği çözümü dayatıyor. Daha önce Arafat üzerinde anlaşılmıştı. Ancak Arafat'ın gücü buna yetmedi. Oradaki halkın direnci, anlaşmayı bozdu. Dolayısıyla şimdi ABD yeni bir yola başvuruyor. "Seçim yapılacak, Arafat gidecek" vb. söyleniyor. Ama bu genel düşüncede bir değişiklik anlamına gelmiyor. Amaç hala oradaki herşeyi emperyalist tekellere mal etmektir. Türkiye ayrıca İsrail'in saldırı günlerinde de sanki üzülüyor numarası yaparak öbür tarafada göz kırpmış gibi yapıyor.

Bu hem Arap ülkelerinde yaşayanların hem de Türkiye halkının tepkisini almakta korktuğu için olabilir mi?

Evet bakın burada müslüman bir halk yaşıyor ve Filistin halkına bu yönden büyük bir sempati var. Arap devletlerinde devletler ne kadar Amerikancı olursa olsun orada yaşayan halkların da emperyalizme karşı ciddi bir tepkisi var. Fakat realize olmayan bir tepki bu. Türkiye'nin bu duruma göre güya

dengeli politika uygulaması sizin söylediğiniz şeyle ilgili. Burada müslüman insanlar yaşıyor, orada müslüman insanlar açık bir katliamla karşı karşıya.

Geçtiğimiz haftalarda iyice alevlenen AB tartışmaları ile ilgili görüşlerinizi alabilir miyiz?

Bu konuda benim görüşlerim biraz farklı. Şu bir gerçek Avrupalılar Türkiye'yi içlerine almak istemiyorlar. İstemediler, bundan sonra da istemeyecekler. Zaten sadece alacakmış gibi yapıyorlar. Niçin? Çünkü jeopolitik, je-

yoktur. Bu durumda AB'ye girilirse oradaki biçimsel normlara tabi olma korkusu var. Mesela diyelim ki bu ülkede 20 bin faili meçhul cinayet var. Kaldı ki buna faili meçhul demek de abes olur. İşte eğer AB'ye tabi olursa oradaki biçimsel demokrasi normlarına uymak zorunda kalırsa birçok şeyin hesabı sorulabilir korkusu var. Bir de tabi insanın kendine ait bir mülkü kaybetmesi psikolojik olarak oldukça zor bir şeydir.

Dolayısıyla bir ikiyüzlülük burda var. Bunların artık topluma verecek bir şeyi

çok ciddi bir farkı yok. Avrupa biçimsel demokrasi anlamında da biraz daha öndedir. Ama özü itibarı ile bakıldığında neo-liberal politikalar Amerika'da neyse Avrupa'da da odur. Yani dolayısıyla bu meseleyi bu açıdan bakıp teşhir etmek lazım. Kaldı ki girdi, diyelim ki şimdi sömürülüyor o zaman da sömürülecek. Yani mesele bu değil. Mesele insan soyuna insan oğluna yakışır bir dünya düzeni kurmak. Avrupa'ya girince geleceği söylenen refah, eşitlik bunlar kazanılan şeylerdir. Yani mücadele

içindir. Türkiye'deki insanlar ne zaman ki haysiyet bilinci ile ortaya çıkarlar o zaman da zaten bu tür tartışmalar bir anlam taşımaz. Yani Türkiye'de halk kendi yönetimine katılmadığı için Avrupa'nın arkasından gitmektedir. Bizim bunu teşhir etmemiz gerekir.

Türkiye hapishanelerinde yaşanan ve uzun bir süredir devam eden bir tecrit işkencesi var. Siz de çok kısa bir süre önce çıktığınız hapishaneden. Bu konu ile ilgili de düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Türkiye solunda genel bir gerileme yaşanıyor. Sosyal muhalefetin bu dibe vurmuşluğu genel olarak herşeye yansıyor. Bir kere Türkiye hapishanelerinde 19 Aralık'ta yaşanan katliam sonrası yeni bir rejim geçerli. Eskiden unutulmuş yasaklar yeniden geri geliyor, yeni yeni yasaklar getiriliyor. Mesele benim kaldığım hapishanede genelgeler uygulanıyordu. Halbuki hapishaneleri genelgelerle yönetmekten daha abes birşey olamaz. Çünkü insanın olduğu yerde başka yerlerden konulan kurallar olamaz. Bu kadar sıkı bir uygulama olamaz. Mesele üçten fazla kitap vermiyorlar. Bu tabi insanlarda okuma şevkini de kırar. Örneğin ben bir akademisyenim sürekli bir kitaba bakma ihtiyacım oluyor. Ama üç kitap olunca ne oluyor, en fazla bunlara bakabiliyorsun. Onları bırakınca yenisini alabiliyorsunuz. Tüm bu uygulamalar insanın motivasyonunu yokeden şeylerdir. Yani F tipini genelleştirmek gibi bir düşünce var aslında.

Doğrusu ben yüzlerce insanın bir arada kaldığı koşulları çok da tasvip etmiyorum. Ancak bu F tipini tasvip ediyoruz anlamına gelmez. Mahkumların insanca yaşayabilmeleri için bireysel alanları olmalı, istediği zaman gidip kapanacağı bir zamanı, alanı olmalı. Daha doğrusu tecrite karşıyım ama kalabalık koşullarda kalmak sağlık açısından da doğru değildir. Türkiye'deki hapishaneler herhalde şu an 80'lerden bu yana en sevimsiz dönemlerini yaşıyor.

ostratejik, ekonomik, ticari çıkarları Türkiye'nin AB'nin eşliğinden uzaklaşmamasını getiriyor. Yani kapıya yakın olmasını getiriyor. Bunun için "seni içime hiçbir zaman almam" demiyor ve alacakmış gibi yaparak bir oyalama taktiği uyguluyor. Avrupa açısından böyle bir ikiyüzlülük var. Türkiye'ye baktığın zaman Türkiye'deki rejim daha doğrusu asıl iktidar odağı Osmanlı'dan gelen geleniğin sonucu olarak devleti ve toplumu kendi babasının malı gibi görür. Yani kendi mülkü gibi görür. Bundan dolayı da istediği gibi kullanır. Çünkü ona hesap soran

yok. Bu yüzden Avrupa'yı bir hedef olarak gösteriyorlar. Niçin? Orası refah, orası bolluk, orası cennet. Dolayısıyla topluma bir hedef göstererek oyalamak, bekletmek gibi bir hedefleri var. Tartışmaları bu noktada almak gerekiyor. İstiyor istemiyor tartışmaları yanlış bana göre. Çünkü zaten Türkiye'de asıl yönetenler bunlar değil ki. Az konuşanlardır asıl yönetenler. Meseleye böyle bakmak gerekir. İkinci bir mesele de bu ülkenin halkı ülkenin yönetimine dahil olmadan girilse bile ne anlamı var. Bir diğer mesele de şu; Avrupa'nın Amerika'dan aslında

edersiniz, bedel öderseniz kazanırsınız. Bunlar verilen birşey değildir hiçbir zaman.

ABD'nin bu konudaki tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Orada da bir ikiyüzlülük mevcut. ABD bir yandan da bunu istiyormuş gibi görünmeye çalışıyor. Ancak bir yandan da doğrudan kendine bağımlı olmasını istiyor. Dolayısıyla o zaman çok daha rahat kullanabileceği bir ülke olarak görüyor. Burada da bir ikiyüzlülük var. Türkiye şu an hiç olmadığı kadar bağımlı bir ülke. Ama burada yapılan bu sözde tartışmalar sadece yoksulları aldatmak

Türkiye, ISAF komutasını İngiltere'den devralırken Afganistan'da yeni yönetim oluşturuldu

Türkiye, Uluslararası Güvenlik Destek Gücü'nün (ISAF) komutasını geçtiğimiz haftalarda İngilizlerden devraldı. 8 ülkenin katılımıyla oluşturulan ve 4 bin 890 kişiden oluşan ISAF'ın komutası Kabil'de düzenlenen devir teslim ile alınırken, komuta 22 Aralık 2002 tarihine kadar sürecek ve Afganistan "güvenliğinin" yanısıra Kabil Havaalanı'ndan da sorumlu olacak.

Afganistan'da 11 Eylül sonrası emperyalistlerin uşakları aracılığıyla kurduğu geçici hükümetle savaş ağaları arasında süren dalaşlar giderek büyürken, Türkiye, Uluslararası Güvenlik Destek Gücü'nün (ISAF) komutasını geçtiğimiz haftalarda İngilizlerden devraldı. 8 ülkenin katılımıyla oluşturulan ve 4 bin 890 kişiden oluşan ISAF'ın komutası Kabil'de düzenlenen devir teslim ile alınırken, komuta 22 Aralık 2002 tarihine kadar sürecek ve Afganistan "güvenliğinin" yanısıra Kabil Havaalanı'ndan da sorumlu olacak. ISAF komutasının Türkiye'ye devrinden sonra 3 bin İngiliz askeri geri çekildi. Komutanın yönetimi Türkiye'ye verilse de hala komuta yönetiminde söz sahibi olacaklarını "Türk birliğine güven duyuyoruz" sözleriyle ortaya koyan İngiliz Tümgeneral Jann Mecoll, isteklerini bu kez direkt müdahale ile olamasa da kendi komutası altında Türk ordusuyla yapacağını açık açık ortaya koyuyor. Komuta İngilizlerden alınırken, Türk burjuva basınında olay büyütülerek "Kore savaşının ardından ikinci büyük uluslararası barış görevi" gibi teranelerle ordu yüceltilip, komuta abartılara büründürülerek "Türk'ün zaferi" olarak lanse ettirmeye çalışıldı. Ki, Kore savaşının hangi fiyaskolarla biterek tarihe yazıldığını da bilmiyor değiliz. Öte yandan tartışmalı bölge Mazhar-ı Şerif kentinde ISAF komutasının 100 kişilik asker grubuyla görev almasını belirten Amerikan destekli Hamid Karzai ise bölgede askerlerin görev almasını istiyor. Fakat Türk ordusunun bölgeye girebilmesi için

BM'den izin alması gerekiyor. Bu gelişmeler üzerine BM'nin Afgan temsilcisi ise bir açıklama yaparak eğer savaş ağaları arasındaki çatışmalar kesilmezse Mazhar-ı Şerif'ten çekileceğini duyurdu. Keza emperyalist devletlerce belli klikleri temsil eden savaş ağaları arasındaki çatışmalara Türkiye'nin müdahale gücü pek yok. Türkiye'nin karışması işleri

kenli Yunus Kanuni İçişleri Bakanlığı'ndan alınarak Eğitim Bakanlığı'na getirildi. Bunun üzerine Kanuni yandaşları ayaklanırken, Kanuni'ye Güvenlik de verildi. Yeni hükümetin belirlenmesi için toplantıların sürdüğü geleneksel Meclis Loya Jirga'da yeni hükümet Tacik, Peştun, Özbek, Hazaralardan oluşturuldu. Yeni hükümette gözlerin aradığı

apaçık daha da karıştırır. Afganistan'da 6 aylık geçici hükümet başkanlığının ardından, geçtiğimiz haftalarda iki yıl görev yapacak hükümet üyeleri ve devlet başkanlarını belirlemek üzere Loya Jirga'nın (Büyük Meclis) açılışı oldu. Yeni hükümetin devlet başkanı, emperyalistlerin seçtiği Hamid Karzai görevine aynen devam ederken, hükümet yönetimi 14 kişiden oluşturuldu. Hamid Karzai'nin yeni kabineyi açıklaması ile Kuzey İttifakının önemli isimlerinden Tacik kö-

Özbek General Raşid Dostum ise yer almadı.

Perde arkasından Afganistan'ı yönetmeye çalışan ABD'nin huzursuzluğu ise hiç bitmiyor. Laden kabusu ile yapıp kalkan ABD, güvenlik birimlerine yeni mesajlar göndererek Laden'in yeni saldırı hazırlıkları içinde olduğunu duyurdu. Ecel korkusuyla yaşayan ABD'nin sonunun da tüm bu gelişmeler üzerine yine kendi elinden olacağı gözüküyor.

Nepal'de gözaltında gazeteci öldürüldü

28 Haziran günü Nepal'de yayınlanan haftalık bir gazetenin editörü gözaltında öldürüldü.

Janadesh Editörü Krishna Sen 20 Mayıs'ta Maoistlere yardım ettiği iddiasıyla tutuklanmıştı. Sol görüşlü Jana Astha gazetesi de yaptığı açıklamada "Editör Krishna Sen bizden farklı değildi. Sen, Kathmandu'da güvenlik güçlerinin işkencesine dayanamayarak öldü" denildi.

Nepal İçişleri Bakanı, Sen'in gözaltında öldüğünü reddetti ancak detaylara girmedi. Sınır Tanımayan Gazeteciler bu yılın başlarında Nepal'de 100 gazetecinin Nepalli yetkililer tarafından tutuklandığını, bunların birçoğunun ise tahliye olduğunu açıklamışlardı.

İtalya'da grev

Avukat ve hakimlerden metal işçilerine kadar binlerce İtalyan 28 Haziran Cuma günü iş bırakma eylemi yaparak hükümetin hukuk sistemi ve iş yasasındaki "reform" planlarını protesto etti.

İtalyan avukat ve hakimler 11 yıldan beri ilk kez Berlusconi hükümetinin bağımsızlıklarını yok edecek hukuk sisteminin değiştirilmesi isteğiyle grev yaptı. Roma Mahkemelerinde birçok hakim çalışmayı reddederek greve gittiklerini ilan eden bildirileri ofislerine astı.

İtalya'nın en büyük sendikası CGIL tarafından çağrısı yapılan iki ayrı yürüyüş İtalya'nın Lombardy ve Milan bölgelerinde gerçekleştirildi ve dört saat sürdü.

Peru'da Toledo geri adım attı

Hükümetin elektrik şirketlerinin özelleştirilmesine karşı yapılan protesto gösterileri, Peru Devlet Başkanı Alejandro Toledo'nun ABD gezisini ertelemesine sebep oldu. Toledo ABD yetkilileriyle yapacağı toplantı öncesinde Merkezi Amerikan Ulusları Zirvesi'ne katılmayı planlamıştı.

Başkent Lima'nın 465 Mil güneydoğusundaki Peru'nun ikinci büyük kenti Arequipa'daki protestolar 6. gününe girerken Tacna'daki genel grev de 3. gününe girdi. Polis Moquegua'da protestocuları dağıtmak için gözyaşı gazı kullandı. Protestocular ise Pan-Amerikan karayolunu kayalar ve yanan lastiklerle kapattılar.

Tüm bu gösteriler üzerine Toledo hükümeti geri adım atarak elektrik

şirketlerinin özelleştirilmesini ertelediklerini açıkladı. Arequipa Belediye Başkanı kitleye "Bir hükümetin yaptığının yanlış olduğunu ilk kez kabul etmek zorunda kaldığını ve özür dilediğini" söyledi. Arequipa'daki yerel otoriteler de mahkemedeki satışlara karşı meydan okumuştur. Hükümet, eğer satışların hükümsüz olduğu ilan edilirse bir üst mahkemeye gideceğini ve son yasal kurallara uyacaklarını söylediler. Ancak bu son karar mahkemesinin ne zaman yapılacağı henüz belirsizliğini koruyor.

Arequipa'daki protestolarda bir kişi yaşamını yitirirken, bir kişi bitkisel hayata girdi ve 200 kişi yaralandı. Hükümet şehirdeki zararın 100 milyon dolar olduğunu açıkladı.

Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) 20 yaşında

5-6-7 Haziran 2002 tarihlerinde Atina'da yapılan panel ve kutlamalarla YKP/ML'nin 20. kuruluş yılı coşkuyula kutlandı.

1982 yılında kurulan ve kurulduğu aşamada, Yunanistan'daki sınıf hareketi saflarındaki modern revizyonizmin ve sağ pasifizmin etkisine karşı mücadele içinde doğan ve bu mücadele içinde Mao'nun Marksizm-Leninizm'e katkılarını Mao Zedung Düşüncesi formülasyonu ile benimseyen YKP/ML'nin kuruluş kutlamalarına **Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist**, Hindistan Komünist Partisi /Janasakti, **Arnavutluk Komünist Partisi**, Anti-emperyalist-Leninist Hareket (İtalya seksiyonu), **Afganistan Halk Hareketi** ve panele bir aksi-

lik sonucu katılamayan ancak kutlama törenine katılan Filipinler Komünist Partisi katıldı.

6 Haziran günü "**Emperyalizm, dünyada durum ve savaş**" konulu panelde

20. yıl
kutlamalarında enter-
nasyonal dayanışma
hakimdi

TKP/ML adına yapılan konuşmada günümüz dünyasında halk savaşının önemi ve bunun ışığında demokratik halk devrimlerinin, sosyalizm ve komünizm mücadelesinin sürekli ve kesintisizce devam ettirilmesinin ka-

çınılmazlığının anlamı ve önemi üzerine vurgu yapıldı. YKP(ML)'nin dünyadaki durum üzerine detaylı bilgilendirmelerde bulunduğu panelde diğer örgüt ve partiler de daha çok kendi ülkelerindeki durum üzerine durdular. Panel sonrası Filistin ve Nepal halkları ile dayanışma amaçlı basın deklarasyonu kaleme alınarak Yunanistan basınına iletildi.

7 Haziran günü yapılan törende mesajların okunmasının ardından kitle tarafından coşku ve alkışlarla karşılanan YKP(ML)'nin Genel Sekreteri'nin konuşması yer aldı. Filipinler Komünist Partisi temsilcisinin de coşkulu bir konuşma yaptığı kutlamalar herkesin kendi dilinde okudukları enter-nasyonal marşı ve sloganlarla son buldu.

Sarı Deniz'de sular ısınıyor:

Kuzey ve Güney

Kore çatıştı

1999 Haziran'ından sonra ikinci kez Sarı Deniz'de Kuzey ve Güney Kore arasında yarım saat süren bir çatışma yaşandı. Bölünmüş Kore Yarımadası'nın batısındaki Yeonpyongdo Adası açığında birbirlerini, karasularını ihlal etmekle suçlayan Kuzey ve Güney Kore'ye ait devriye botlarından karşılıklı açılan ateşte 4 Güney Koreli denizci yaşamını yitirdi, 20 kadarı da yaralandı. Çatışmada Güney Kore'ye ait bir devriye botu batarken, Kuzey Kore'nin gemilerinden biri ise yanarak kendi karasularına çekildi. Karşılıklı suçlamalarla gerilimin tırmandırıldığı Yarımada'da Birleşmiş Milletler diyalog çağrısı yaparken ABD'nin çatışmadan iki gün önce (28 Haziran) "Şer Ekseini" içerisinde değerlendirerek hedef tahtasına oturttuğu Kuzey Kore'ye yeniden diyalog başlatmak için heyet göndermeyi önermesi ise dikkat çekicidir.

Evrensel Bakış

KÜRESELLEŞMENİN İFLASI

Bugün adına küreselleşme denen olgu aslında 1929'lardan önce dünya ölçeğinde uygulanan emperyalist politikaların ta kendisidir. 1929'lardan önce uygulanan emperyalist politikalara liberal politikalar adı verilirken bugün uygulanan politikalara neo-liberal politikalar ya da küreselleşme adı verilmektedir. Bu iki ayrı isimlendirmenin temel politikaları birbirinden hiç de farklı değil.

Nedir bu küreselleşme? Lenin'in "kuponlarla yaşam" diye ifade ettiği emperyalizmin ta kendisi. Üretimden kopuk finans kapitalin dünyanın dört bir yanında borsa, spekülasyon, kara para, döviz işlemleri, bono ve tahvil alım satımı vb. biçimidir. Küreselleşme dünya pazarlarında sermayenin daha rahatça atıştırabilmesi için gerekli olan siyasi, hukuki, askeri ve sosyal tedbirlerin tümüdür.

Birleşmiş Milletler Kalkınma Planı (PNUD) bünyesinde çalışan iktisatçı **İsabelle Grunberg** IMF ve DB gibi kurumların amaçlarını "**Ulusal planda herhangi bir ülkeye dayatılan reçetenin ilk hedefi ulusal ekonomiyi felç etmektir, ülkenin kapılarını yabancı sermayeye açmak için mevcut yasal engelleri kaldırmak gerekir, sosyal hakları rafa kaldırmak, gerekirse silip süpürmek gerekir. Kamu kuruluşlarını parçalamak, bu alanlara ayrılmış bütçeleri kısıtlamak, tarım ve diğer birçok sektöre ayrılmış devlet yardımlarını kesmek, vergi sistemini değiştirmek, zenginleri daha zengin yapan vergilerin yükünü yoksulların ve orta kesimlerin sırtına yıkmak, devlet işletmelerinin bütününi özelleştirip rekabete açmaktır**" diye özetlemekte.

Bu tanımlamayı unut-

madan son dönemlerde Amerika'daki tekellerin yaşadığı hayali kar durumunu hatırlayalım. Adları çok sık olarak duyulan ve dünyanın en büyük tekelleri arasında olan **Enron**, **Dynegy**, **Adephi**, **Global Crossin**, **Tayco International**, **WorldCom**, **Xerox** gibi sayıları 1000'i aşan şirket hayali kar gösterdiğini kabul etti.

Bu şirketler niçin böyle bir sahtekarlık yaparak karlarını olduğundan daha fazla göstermeye, hayali karlar üretmeye çalışıyorlar? **Bu şirketlerin karlarını fazla göstererek borsadaki kağıt değerlerini yükseltip para akışını sağlayarak hem kendilerini korudular hem sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki piyasaları kullandılar hem de böylelikle ABD'nin askeri ve sanayi komplekslerini finanse ederek ABD'nin dünya üzerindeki baskısını artırmasını sağlayarak daha fazla gelişmeye çalıştılar.** ABD'ye yılda 400 milyar dolarlık bir tasarruf akışı var.

Bu şirketler dünya ölçeğindeki en karlı ve en çabuk büyüyerek dünya ölçeğine taşınan şirketlerdi. Dolayısıyla bu şirketlerin uyguladığı modelin doğru olduğu, ABD'nin ekonomik politikalarının en doğru politikalar olduğu propagandası "en iyi" şekilde gerçekleştirilerek diğer ülkelere pazarlanmaya çalışıldı. Sömürge, yarı sömürge ülkelere "treni kaçırmayın tüm dünya küreselleşiyor, sınırlar ortadan kalkıyor, globalleşme yaşanıyor" martavallarıyla kendi kurumları olan IMF, DB, DTÖ'nün politikalarını uygulamaya zorladılar. Ülkemizde de "aydın" geçinen bazı kişiliklerin bunların gönüllü ya da maaşlı propagandalarını yapmaları hala hatırladadır. "**Küreselle-**

şen dünyada yer almak kaçınılmazdır" biçiminde özetlenen bu söylemler son olarak "**gönüllü sömürgecilik**" kavramına gelip dayanmıştır. Tam da burada **İsabelle Grunberg**'in yukarıdaki tanımlamasını hatırlamakta fayda var. Böylelikle emperyalistler sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki yer altı ve yer üstü zenginlikleri sömürmenin en kolay ve kendileri için en ucuz yollarını döşemiş oluyorlar.

Arjantin, Brezilya, Türkiye ve küreselleşme

Arjantin ve Türkiye son dönemlerde adları en çok anılan iki ülke olma özelliğini taşıyorlar. Bugün "**küreselleşen ekonomiye en iyi uyum sağlayan**", "**IMF'nin gözbebeği**" Arjantin ve Arjantin halkının yaşadığı durumu burjuva televizyon kanallarında her gün görüyoruz. Milyonlarca insan aç, işsiz, sokaklarda... Arjantin'de de IMF programları uygulanıyordu, orada da Amerika'dan gelmiş bir ekonomi bakanı bulunuyordu. Fakat bugün Arjantin'in içinde bulunduğu durum ortada. Türkiye'deki "**ekonomistlerin**" tespitine göre Arjantin'in en büyük "**hatası**" altyapısını oluşturmadan hızlı bir şekilde özelleştirmeler gerçekleştirilmesi olarak açıklanıyor. Arjantin'e bu politikaları uygulamasını söyleyen ise IMF.

Bugün Türkiye'de de IMF, ekonomik paketleri belirlemekte. Hatta ne zaman seçimlerin yapıp yapılmayacağını, memura, işçiye ne kadar zam gerçekleştirileceğini belirleyen, ne kadar memurun işten atılması gerektiğini, tarım ürünleri taban fiyatını, nelerin ekilmeyeceğini belirleyen de yine IMF.

Brezilya ile Türkiye arasında büyük benzerlik var. Orada da IMF her şeyi belirliyor, orada da döviz dalgalı kurda, Türkiye'de olduğu gibi.

Bugün Latin Amerika yatırımlarının yüzde otuz Brezilya'da. Brezilya'da borsa hızlı bir dü-

şüş yaşamakta. Bir süre önce Brezilya parası **1 dolara** yakındı. Fakat şu anda **35 sent** düzeylerinde. Brezilya'nın **290 milyar dolar** iç borcu, **100 milyar dolar** yakın dış borcu var. Borç toplamı GSMH'nin **%70'i** civarında. ABD Brezilya'ya yardım etmeyeceğini açıkladı. Bu da demektir ki Brezilya'yı büyük bir kriz beklemekte. Brezilya'nın yaşayacağı bir kriz otomatik olarak Türkiye gibi emperyalizme göbekten bağımlı ülkeleri de etkileyecek ve Türkiye de bu krizden düşen payını alacaktır.

Emperyalizm, yaşadığı bunalım ve krizler doğallığında kendi karşıtı var etmeye, geliştirmeye, örgütlemeye ve karşıtının güçlenmesine olanak tanımaktadır.

Uygulanan neo-liberal politikalar yani emperyalizm buhranlar ve krizler içinde çırpınırken kendi gerçekliğinin görülmesini engelleyememektedir. Devrimciler, komünistler bu gerçeklikleri yıllardır dile getirmektedirler. 1960'larda Çin'de yaşanan Kültür Devriminden sonra dünya ölçeğinde görülen anti-kapitalist, anti emperyalist hareketin ruhu bugün "**Küreselleşme**" karşıtlığı içinde kendini **Seattle**, **Davos**, **Cenova**'da gösterirken küreselleşme karşıtlığı tam anlamıyla proleter devrimler ruhunu yakalayamamakta. Anarşitlerden, Troçkistlere, işbirlikçi sarı sendikalardan, çevrecilere, devrimcilere, komünistlere kadar geniş bir yelpazeyi içinde barındıran Küreselleşme karşıtı eylemlilikler bu gerçeklikte değerlendirilmelidir. Katılımcı gruplardan devrimciler ve komünistler haricinde diğer çevreler kapitalizmin yıkılmasını değil kapitalist politikaların uygulanışında reformlar istemektedir. Bu düzlemde egemenler belli noktalarda manipülasyonlarla bu hareketleri destekliyor-muş gibi görünerek küreselleşme karşıtlığını düzen sınırları içinde tutmaya çalışıyorlar. Buna en iyi örneklerden bir ta-

nesi Dünya Bankası Başkanı **James Wolfensohn**'un: "**Bu bizim bulunduğumuz duvarların arkasında genç insanlar küreselleşmeye karşı gösteri yapıyorlar. Derinden inanıyorum ki birçoğu meşru sorular yöneltiyor ve yeni kuşakların yoksullukla savaşımını benimsiyor, onların tutkularını ve sorgulamalarını paylaşıyorum. Eğer dünya nüfusunun %20'si gelirin %80'ini alıyorsa bunda bir yanlışlık olmaz**" açıklamasıdır.

Bu anlamıyla geçen yıl kuruluşunu ilan eden ve ülkemizde de çalışmalarına başlayarak kurumlaşmasının adımlarını atan, değişik çevreler içerisinde büyük bir heyecan ve coşku yaratan **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi**, küreselleşme karşıtları içerisinde tutarlı ve mücadele ettiği konular kapsamında hemen hemen bütün kesimleri kucaklayabilecek bir gelişim vadediyor. Zaten yaratmış olduğu etki de bundan bağımsız değil. **ILPS**'nin en büyük avantajlarından birisi olarak ifade edeceğimiz ve bugün Türkiye'de gerçekleştirilmeye çalışılan yaygın ve geniş bir demokratik kitle örgütünü çatısı altına toplama hedefi, onun küreselleşme karşıtı hareket içerisinde gelişiminin umut verdiğini ve küreselleşme karşıtı hareketi olması gereken rotasına sokacağını aynı zamanda dünya halklarının enternasyonal dayanışmasını layıkınca gerçekleştireceğini gösteriyor.

Emperyalizm **can çekiyor**. Küreselleşme naralarıyla at kosturduğu dünya sahasında şimdilerde bu naralarına "**terörizmle mücadele**" naralarını da eklemiş olması, sadece onun **sonunu** yakınlaştırıyor. **Bunu görelim ve görevlerimize sarılıp yeni bir dünya için mücadele etmede ısrarcı olalım.**

Karadeniz'de felaketler bitmiyor

“Devlete güven sele kapıldı”

Karadeniz Bölgesi'nde sel ve heyelan için tehlikeli dönemlere girildiği süreçte geçen senelerden bildik tecrübelerle ne olacağı önceden kestirilmesine rağmen, yörede yaşayan halk normal doğa olaylarını bile felaketlerle karşılıyor.

Özellikle Adapazarı depremi ile birlikte devletin doğal afetler karşısında ne kadar “çaresiz” duruma düştüğü çalışmaların ağır aksak halde devam etmesiyle kendini gösterirken; Karadeniz'de her yıl yaşanan ve hiçbir önlem almayan devletin yeni yeni felaketlere araladığı kapı giderek açılıyor. Karadeniz Bölgesi'nde sel ve heyelan için tehlikeli dönemlere girildiği geçen senelerden bildik tecrübelerle ne olacağı önceden kestirilmesine rağmen, yörede yaşayan halk normal doğa olaylarını bile felaketlerle karşılıyor. Bilindiği gibi bölge, yağışın çok sık olduğu ve haziran-temmuz aylarında toprağın aşırı suya doymasıyla beraber bu aylarda toprağın yağmuru em-

mediği için sel ve heyelan gibi olayların müsait olduğu bir yer. Fakat her sene tekrarlanan felaket manzaraları geride birçok zararı hasarı bırakmasına rağmen, yetkililerce hiçbir tedbir çalışmaları başlatılmıyor. Tam tersine, her felaket sonrası belli miktarda da devletten yardım parası alan afetzedede illerdeki belediyeler, plansız kentleşmeyle de buna zemin hazırladığı gibi; devletin tasarruf tedbirleri altında bölge müdürlüklerinin kapatılması ile birlikte daha fazla içinden çıkılmaz bir hale bürünüyor. Çünkü sel, kuraklık, deprem, dolu vb. doğal afetleri önceden tahmin eden, önlem alınmasında büyük payı olan Meteoroloji, Devlet Su İşleri ve Köy Hizmetleri

İran'da deprem; 500 ölü

Ortadoğu'nun kanayan yaralarından biri olan İran'da 22 Haziran sabah erken saatlerinde 6.3 şiddetinde bir deprem oldu. Deprem İran'ın başkenti Tahran'ın batısındaki Buin Zehra kentinde meydana geldi. Depremde emekçi halktan yüzlerce insan hayatını yitirirken büyük çapta maddi hasar meydana geldi. Şeriat zulmünün hiç eksik olmadığı İran topraklarındaki bu depremle olan yine emekçi halka oldu. Emperyalizme ve uşaklarına ise sadece başsağlığı dilemek düştü.

Depremin merkez üssünün Avec kasabası olduğu açıklanırken en az 500 kişinin hayatını kaybettiği, 2000 kişinin yaralandığı ve 12 bin civarında insanın ise evsiz kaldığı belirtildi. İran'ın kuzey ve batısını etkileyen deprem toplam altı eyalette hissedildi. En büyük hasar ise Hamedan ve Gazvin eyaletlerinde meydana geldi. Buin Zehra ise depremde en çok sarsılan kent oldu. Bu kentteki enkazlardan 200 cesedin çıkartıldığı belirtildi. Avec'e bağlı 50 köyde ise hasarlar neredeyse %100'e varıyor. Hatta bu köylerden 6 tanesi tamamen yerle bir olmuş durumda. Yıkılan evlerin çoğu emekçi ve yoksul in-

sanların oturduğu kerpiç ve kötü evlerden oluşuyor. Bu da ölü sayısını iyice artırıyor.

Bu deprem İran'da son beş yıl içindeki üçüncü büyük deprem. Hatırlanacağı gibi 1997 yılının Şubat ayında yaşanan 5.5 büyüklüğündeki depremde 1 kişi yaşamını yitirmiş, Mayıs ayındaki 7.1 şiddetindeki depremde ise 1560 kişi ölmüştü. Yaşanan bu depremin ardından birçok emperyalist ülke depremzedelere gıda, yiyecek ve çadır yardımı yaptıklarını duyurdu. Bu tür aldatmacalarla halkın öfkesinden kurtulmaya çalışan emperyalistler daha önce bu ülkeye uyguladıkları gıda ve yiyecek ambargolarını unutmış gibi görünüyor.

Bu yaşananlar ilk bakışta sadece birer doğa olayı gibi görülebilir. Ancak gerçek bu kadar basit değildir. Artık doğal afet olmaktan öteye giden bu yaşananlar emperyalizm ve uşaklarının eliyle yapılan katliamlardır aslında. Çünkü her doğal afette evi başına yıkılan, sular altına gömülen emekçi halk olmaktadır. Doğal olan bu olaylar devletlerin çarpık yerleşme vb. politikaları sonucu ya da emperyalistlerin yaptığı nükleer denemeler sonucu ortaya çıkmaktadır.

gibi kurumların da bölge müdürlüklerinin kapatılmasıyla beraber bu saydığımız çalışmalar verilmeyecek. Bunun sonucunda da halk felaketler sonrası kendi gücüyle kendini kurtarmaya bakacak. Kısacası her doğal olayı bile emekçilere felaket olarak yansıtan devlet, icraatlarıyla halkı selde değil uygulamalarında felakete sürüklemeye devam ediyor. Bunun yanısıra alt yapı yetersizliği ile de “ödenek yok” diyerek bütçeden para ayırmadığı yerler daha çok zarara-ziyana uğruyor. İşte tüm bu saydıklarımız ile doğa olayları nasıl felakete dönüştürülüyor görmüş olduk. Karadeniz Bölgesi'nde ve özellikle aşırı yağın yağmur sonucu Samsun'un Bafra ve Terme, Alaçam ilçeleri, Ordu'da Fatsa, Giresun'da Yağlıdere ve Dereli, Sinop'ta Ayancık ilçelerinde yoğun hasarlar oluştu.

Aralıksız süren 8 saatlik yağmur sonucunda birçok mahallede ev ve işyerlerini sular bastı, yollar trafiğe kapandı. Bafra'nın Karpuzlu ve Karıncalı köylerindeki 500 dönüm arazi sular altında kaldı. 10 büyük baş hayvan telef oldu. Terme'de Aşağı ve Yukarı Köy bucağı ile Çardak Köyü'ndeki çeltik tarlalarını su bastı. Rize'nin Çamlıhemşin'deki sel nedeniyle Ayder Karayolu 4 gün ulaşım kapanırken, yaşanan felaketlerde bir de can kaybı oldu. Ordu'nun Ulubey ilçesinde Refahiye köyünde sele kapılan 41 yaşında bir kadın boğuldu. Çok sayıda elektrik direğinin devrilmesiyle zor

anlar yaşanırken, özellikle üreticilerin ürünlerinin telef olması maddi sıkıntılara yol açtı. Bu kara tablodan sonra her zamanki gibi hasar tespit çalışmaları yapılarak arta kalanlar saptandı. İçişleri Bakanı Rüştü Kazım Yücelen de Giresun'a gelerek halkın yanında olduklarının görüntüsünü vermeye çalıştı. Yücelen, afetlerin yarasını el birliğiyle saracaklarını çamur deryası içindeki halka utanmazca söylerken, felaketlerin devletten değil “takdiri ilahi” olduğunu da inançları kullanarak yanıltmaya çalıştı. Böylece devleti hedef etmekten kurtarmaya çalışan Yücelen, görevinin sonunda “devlete olan inançlarını yitirmedikleri için” yöre insanına teşekkür etmekten geri durmadı. Oysa ki Yücelen ne kadar konuşsa da, devlete olan inancı sel alıp götürmüştü bir kere...

Ankara TKM'den coşkulu piknik

Ankara: Tohum Kültür Merkezi Ankara Şubesi 30 Haziran 2002 tarihinde bir piknik yaparak kitlelerle buluştu. Saat 12:30'da piknik alanına gelen kitle ilk önce hep beraber masaları birleştirerek ortak bir kahvaltı yaptı. Sofraların ortak hazırlanması ve birlikte yemeklerin yenmesi insanları birbirine daha çok yaklaştırdı. Ardından TKM'nin hazırladığı program çerçevesinde etkinliğe

kalık saygı duruşu yapıldı. TKM adına sunucu arkadaşın TKM'yi anlatan kısa konuşmasının ardından gazetemiz Ankara irtibat bürosu çalışanı **Betül Kılıçaslan** bir konuşma yaptı. Kılıçaslan konuşmasında "**insan olarak hepimiz devletin saldırıları ile karşı karşıyayız. Önceden sadece kendisine yılan dokunan insan harekete geçiyordu. Bugün ise saldırıların dokunmadığı hiç kimse yok**" dedi.

"Afganistan'da, Filistin'de katledilen aslında bizim de insanlığımızdır" dedikten sonra hapishanelerde yaşanan tecrit ve işkence terörüne de dikkat çekerek herkesi örgütlü mücadeleye dahil olmaya çağırdı. Ardından sözü alan Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından **Av.Filiz Kalaycı** da hapishanelerdeki saldırılara değindi. Bunların dışarıdan ayrı ele alınmayacağını, emekçilere yönelik saldırıların F tipi sürecinden bağımsız olmadığını belirterek "**bir buçuk yıldır süren tecrit boyunca biz bu saldırıları en yakından yaşadık. Şu an hapishanelerde sessiz bir çılgılık var. Bu çılgılığı herkesin duyması gerekir**" dedi ve şu an F tipi hapishanelerin içinde bulunduğu koşullardan bahsetti.

Konuşmaların ardından **Can Şenliği** oyuncularını hazırladıkları kısa bir oyunu kitle için oynadılar. Ezenlerin er ya da geç umut, sevgi ve özgürlük sevdalıları ta-

rafından aldedileceğini anlatan oyun ilgiyle izlendi. Bunun ardından müzik dinletisine geçildi. TKM sinema birimi çalışanı **Ozan Uzunoğlu**'nun hazırladığı müzik dinletisi coşkuyu daha da artırdı. Ardından **Serhat Tunç Arıcan** sahneye çıkarak türkülerini ile kitleyi halaylara kaldırdı. Türkülerin ardından programa öğlen yemeği yenilmesi için ara verildi. Ortak bir şekilde hazırlanan yemeğin yenmesinin ardından insanlar voleybol, mendil kapmaca gibi oyunlar oynadılar. Programın ikinci kısmında TKM şiir grubu bir şiir

dinletisi verdi. Proletarya Partisi'ni anlatan şiir beğeniyle dinlendi. Daha sonra Sultan ananın oğlu **Özgür Kemal Karabulut** için yazdığı şiir okundu. Şiirlerin okunmasının ardından **Güneş Türkü** sahneye çıktı ve dinletilerini 1996 ölüm Oruçları için yazılan bir parça ile başlattı. Halayların çekildiği dinletisi **İbrahim Kaypak-kaya** için yazılan parçanın hep birlikte söylenmesinin ardından sona erdi. Bu parça ile birlikte "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganının atıldığı piknikte ayrıca Ankara YDG'nin de mesajı okundu.

geçildi. İlk olarak tüm devrim ve komünizm şehitleri adına bir daki-

Bu saldırıların dünyanın her yerinde yaşandığını söyleyen Kılıçaslan

Banaz'da Pir Sultan Abdal şenliği

23-24 Haziran 2002 tarihlerinde Sivas Yıldızeli, Banaz köyünde düzenlenen Pir Sultan Abdal Şenliklerini bu yıl **Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Kültür ve Eğitim Vakfı ve Kültür Bakanlığı** organize etti. Çeşitli DKÖ, parti ve kurumların katılımıyla gerçekleşen şenliğin ilk günü sahne alan Grup Şimal'in ardından Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Kültür ve Eğitim Vakfı Ankara Şubesi Semah Ekibi sergiledikleri semahla büyük ilgi topladı. Semah gösterilerinin ardından sahne alan Tol-

ga Sağ türkülerine başlamadan önce yeni katliamların yaşanmaması için birlik-beraberlik çağrısı yaptı. Aynı gün sahne alan **Ali Ekber Eren** ise bu yıl şenliklere ilk kez katıldığını ve bunun kendisi ve ilk katılanlar için bir eksiklik olduğunu belirtip, Sivas'ın bağrında yetişen ve Sivas'ta yakılarak katledilen **Hasret Gültekin, Nesimi Çimen, Muhlis Akarsu**'yu anarak Pir Sultanca türküler okudu. Etkinliklere **Ekrem Atar, Mazlum Çimen, Servet Kocakaya, Rıza As-**

landoğan, Yasemin Gök-su, Pınar Aydınlar, Er-tuğrul Doğan, Ülkü Demirel, Cevahir Canpolat, İsmail Şimşek, Cemal Karakuş, Ali Baştuğ, Rıza Kılıç, Metin Yılmaz, Kasım Aslan ve Ersin Bulut da katıldı.

Köye gelen misafirler için kurban kesip cem töreni düzenleyen Banaz köylüleri ise misafirlerini en iyi şekilde ağırlayarak gelecek yıl daha fazla katılım umutlarını dile getirdiler.

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nden devrimci-demokrat öğrenciler de şenliğe katılarak Pir Sultan'ı sahiplendi-

ler.

Halkın ilgi ve beğenisinin olduğu yerlerde boy göstererek bir yandan onların yanında görünmeye çalışan, bir yandan halka korku ve endişe veren jandarma, arama ve kimlik kontrolleriyle katılanları rahatsız etti. Geçen yıl PSAKD'ce organize edilen şenliğe PSAKD ve şubelerinin gelmeyişi katılımı düşürürken vakfın organize ettiği bu yıl ki şenliklerde coşku da daha azdı.

Yapılan konuşmalar da bir yandan Osmanlı'nın zulmüne başkaldıran Pir Sultan'a övgüler yağdırılırken yaman bir çelişkidir ki, Sivas'ı yak-

tıran, yakan günümüz Osmanlı zihniyeti temsilcilerine teşekkür nameleri sıralandı. Şunu hiçbir güç değiştiremez ki; dün katliamları yapanlar bugün ikiyüzlüce protokollerde yerlerini alsalar da bu onların katliamcı yüzünü gözlemez aksine ikiyüzlülükleri deşifre eder. Bir daha ki yıl daha nitelikli etkinlikler için tüm devrimci komünist aydın ve ilericiler şenliklerde yerini almalı ve şenliklerin içeriğinin boşaltılmasına izin vermemelidir.

4. Geleneksel Halk Oyunları Şenliği yapıldı

Bir motiftir Anadolu; türkülerıyla, efsaneleriyle, yaşamıyla, emeğiyle, acısıyla, öfkesiyle. İşte bu motifi her çağa taşımamın bir aracıdır halk oyunları. Adı üstünde halkın oyunudur. Yani halkın hayatını anlatır. Ege'de yiğitliği, efeliği, Trakya'da, neşeyi, cilveyi, Dersim'de isyanı, Adıyaman'da emeği, üretimi anlatır. Anadolu'nun dört bir yanından kısacası insanı anlatır.

Günümüzde unutturulmaya ve burjuvazinin kar aracı olarak kullanılmaya çalışılan halk oyunları, bilet ücreti el yakan miktarlarda sergilenerek burjuvazinin yani kültürün yozlaştırılmasının hizmetine sokuluyor. Sistemin yozlaştırma çabalarına karşın devrimci ve demokratlar birçok kurumda gençlere, çocuklara halkın esas kültürü

olan folklorun bir parçası olan halk oyunları öğretiliyor ve yine bu gençler halktan öğrendiklerini halka sunuyor-

lar. Büyük bir emek, büyük bir özveri ve halkın değerle-

rini kirletmemeye harcanan özen ile.

İşte bu çabaların içerisinde olan kurumlardan biri de Tohum Kültür Merkezi. Yıllardır bu alanda yürüttüğü çalışmalarla çok güzel organizasyonlara imzasını attı ve bu yıl Geleneksel Halk Oyunları Şenliğinin 4.sünü organize etti. Büyük bir ilgi gören şenliğe dokuz kurum katıldı. 30 Haziran 2002 tarihinde gerçekleştirilen şenlik saat 15:00'de başladı. Şenlikte sahneyi ilk olarak Tohum Kültür Merkezi

Merkezi Kartal Şubesi Çocuk Ekibi Diyarbakır Yöresi, **Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi Adıyaman Yöresi**, Divriği Kültür Derneği Van Yöresi, **Bağcılar Kültür Sanat Merkezi Antep Yöresi**, Yüz Çiçek

Açsın Kültür Merkezi Artvin Yöresi, **Tohum Kültür Merkezi Trakya Yöresi**, Pir Sultan Abdal Ümraniye Şubesi Diyar-

bakır Yöresi, **Tunceliler Derneği, Şahintepe Çocuk Ekibi Artvin Yöresi**, Tunceliler Derneği Şahintepe Şubesi Van Yöresi, **Tohum Kültür Merkezi, Adıyaman, Artvin Yöresi** ve Kafkas gösterileriyle devam etti. Yaklaşık dört saat süren şenlikte tüm kurumların özenle hazırlandıkları ve halk oyunlarına büyük bir emek harcadıkları, sundukları gösterilerden çok net olarak belliydi. Kurumlar tatlı bir rekabet ile izleyiciye en güzelini sunma çabasında idiler. Ve gerçekten de bunu başardılar.

Gösterilerin son bulmasının ardından ise Tohum Kültür Merkezi Yöneticisi Sevim Kalman tüm halk oyunları ekiplerinin ekip başlarını sahneye davet ederek teşekkür ve başarılar dileyen kartları verdi.

Bitlis Yöresi ekibi aldı. Daha sonra sırasıyla **Kayseri Sarızlar Derneği Artvin Yöresi**, Tohum Kültür

Kartal TKM'de Tanya oyunu sergilendi

Kartal: Tohum Kültür Merkezi Kartal Şubesi'nde Beksav'a bağlı **Tiyatro İmge**'nin hazırladığı tek kişilik oyun haline getirilen Nazım Hikmet'in **Tanya** adlı şiiri, 29 Haziran Cumartesi günü saat 15:00'te sergilendi. Yaklaşık 70 kişinin seyrettiği oyunda 18 yaşında genç komünist Tanya'nın düşman tarafından nasıl yakalandığı, gördüğü işkenceler karşısındaki direngenliğinin anlatıldığı, Tanya'yla çocukluk dönemine gidip, aynı duyguları hissettirecek ve asılışı ile içimizde sınıf kinini harlandıran oyunda "biz 200 milyonuz, 200 milyon asılır mı" diye soran ve Kızıl Ordusu'na olan güveni ile o genç, o direngen ruhlu Tanya bizlere mücadelenin önemini bir kez daha öğretti. Asılışı esnasında Partizan marşıyla ölümsüzlüğe adımını atan Tanya, seyircinin yoğun alkışına neden oldu. Oyunun akıcı olması, ilgiyle izlenmesi ve 96 Ölüm Orucu direnişçilerinden Eyüphan Başar'ın oyuncuya çiçek vermesiyle duyguların ayaklandığı ana tanık olundu.

Yoldaşlık duygusu daha bir anlam kazanıyordu seninle*

aldı götürdü.
Aklıma se-
ni getirdi.
Evet,
bu

bizdeki heyecan ve coşku yerini karamsarlığa ve paniğe bırakmaya başladı. Aca-ba randevu yerini mi karıştırmıştık? Hayır kesinlikle burasıydı. Yine de oturduğumuz yere yakın bir yerde bulunan sıkça kullandığımız bir randevu yerine koştum. Orada da yoktun. Geri döndüm. Hala gelmemiştin.

Yoldaşın gözleri dolmuş, iç çekip duruyordu. Bir süre hiç konuşmadık. Aklımızdan geçen söylemeye dilimiz varmıyordu. Neredeyse

4 5

li bir hoşbeşten sonra radyoyu açtık. Neden gelir gelmez radyoyu açıp haberleri dinlemek istediğimizi merak ettikleri herhallerinden belli oluyordu ev sahiplerinin. Ancak bize hiçbirsey sormadılar. Sahi o anda sorsalardı ne diyecektik? Bir yoldaş randevusuna gelmedi de nedenini haberlerden öğreneceğiz öyle mi? Beynimizi kemiren şüphe eğer gerçekse onlar açısından haber değeri taşıyacağına şüphe yoktu. Eğer haberlerde istemediğimiz ama olabirliği yüksek olan haber yer almazsa demek ki şüphelerimiz boştu. İşte haberleri dinle-

.....

Birlik olduğu haberi geliyordu, sağdan soldan. Kış boyunca sık sık duyduğum için bu tür haberleri, yine asparagas haberler diye pek ciddiye almamıştım açıkçası.

Kısa bir süre sonra birlik haberinin gerçek olduğu anlaşıldı. Çok geçmeden Konferans kesiminin gençliğinden bir randevu ulaştı elime. Randevu şifreliydi. Randevu yerine gittiğimde görüşeceğim kişileri tanımakta hiç zorluk çekmedim. Çünkü gelenlerden birini önceden görmüştüm. Bir

de sen vardın. Seninle ilk kez tanışıyorduk. Randevu resmi bir görüşmeden çok bir ön tanışma ve gelişmelerden karşılıklı haberdar olma şeklindeydi. Üzerinde yoğunlaştığımız iki konu vardı. Biri birlik, ikincisi Konferansçı kesimin gençliğinde yakın zamanda ortaya çıkan hizip.

O dönem birliğin nasıl gerçekleştiğine yönelik net bir haber ne de bir belge sözkonusuydu. Daha çok söylentiler dolaşıyordu. Birlik bizim tarafta özellikle kırsal alan dışında beklenmedik bir olay olarak karşılandı. (...)

O gün ilk önce birliğin nasıl gerçekleştiğine yönelik bildiklerinizi anlatmıştınız. Bir de birlik tutanaklarını almıştım, senden. (...)

Konuştuğumuz ikinci konu, o dönem başımızı ağrıtan hizip sorunuuydu. Hizibin neden, nasıl çıktığını, hangi düşünceleri savunduğundan bahsederken söz GB üyeliğinin kıstasları konusuna gelmişti. Bir GB üyesi verilen her türlü görevi kabul etmeliydi, o gün söylediğin deyimle “dağ desen dağ, bağ dersen bağ”, hizibin başını çekenler bunu kabul etmiyorlardı. Nedeni konusunda “açıkçası kıra gitmek zor geliyor onlara” demiştin. İşte o an birden ağızından düşünülmemiş, daha

Bunaltıcı temmuz sıcağında, tıkkış tıkkış otobüs de hiç çekilmiyordu doğrusu. Bunaldığımdan bir an evvel otobüsten inmek istiyordum. Yanımdaki birine saati sordum. Randevu saatine de epey vardı.

İneceğim duraktan çok önce otobüsten indim ve yavaş yavaş yürümeye başladım. Partideki son gelişmeler ve yapacaklarımıza ilişkin binbir düşünce geçiyordu aklımdan.

Düşünceli ve dalgın bir şekilde yürürken gözüm birden yolun kenarındaki parka ilişti. Bir yıldır onlarca kez geçtim otobüsle bu parkın yanından. Ancak bir yıldır ilk kez yürüyerek geçiyordum.

Parkın içine girip bir banka çöktüverdim. Sıkışık trafikte ağır ağır giden otobüsün kalabalıklığıyla, sıcak havanın üzerime yüklediği ağırlık ve bunaltı karşısında parktaki ağaçların gölgesi ve serinlik ne kadar da rahatlatıyordu insanı.

Bu park, geçen ne varsa

park seninle son randevu yerimizdi. Benim şimdi oturduğum bankta bir yıl önce oturmuş, seni beklemiştik.

Randevulaştığımız son yer...

Randevulaştığımız ama senin gelmediğin yer...

93 Temmuz'unun 13'ü, saat akşam 7'ye geliyor.

Bir yoldaşla eylem yerinin son keşfinden sonra ayrıldım. Ve saat 7'ye vardığımda randevu yerine ulaşmıştım. Bir yoldaş bekliyordu. Birlikte seni beklemeye koyulduk.

Saat akşam 7

Bizde heyecan ve coşku bir arada. Yüreğimiz kabına sığmıyordu. Nasıl sığsaydı ki. Partimiz yeni bir döneme girmişti. Ve bu yeni dönemi müjdeleyecektik halkımıza.

Bir süre yoldaşın ve bizim grubun eylem yerlerine ilişkin son keşiflerimiz, planlarımız üzerine son bir kez konuştuk. Vakit ilerliyordu.

Saat 7'yi 5 geçiyor.

Saat 7'yi 10 geçiyor...

Saat 7'yi 15 geçiyor...

Dakikalar ilerledikçe

dakika bekledik. Sen gelmemiştin...

Eylem gruplarındaki diğer yoldaşların randevularına yanımdaki yoldaşla birlikte gittik. Durumu anlattık, diğer yoldaşlara. Eylemler zorunlu olarak iptal.

Birlikte epey yürüdük. Hepimiz randevuya neden gelmediğine ilişkin yorumlarda bulunuyorduk, ancak hiç birimiz beynimizi kemiren “acaba...”yı dile getiremiyorduk. Sanki aklımıza gelenleri söylersek, aklımıza gelenlerin gerçek olacağından korkuyorduk. Ve aklımızdan geçtiği için suçlu biz olacaktık gibi geliyordu belki de. Her ne kadar gelmemene yönelik iyimser yorumlar yapıyor olsak da yorumlarımız kendimize de pek inandırıcı gelmiyordu. Çünkü randevu, sıradan bir randevu değildi:

Yoldaşlardan biri bir öneri de bulundu: “Bir an evvel bir yere gidelim de haberleri kaçırmayalım.”

Bu öneri üzerine yakınlardaki bir taraftarın evine gittik. Evdekilerle kısa süre-

mekteki amacımız bu, aklımızdaki şüpheleri gidermekti. Ya şüphemiz boş çıkmazsa? Bunu düşünmek bile acı veriyordu.

Nihayet haberler başlamıştı. Herkes pür dikkat bir şekilde haberleri dinlemeye başladı. Sonunda bizim dile getirmekten çekindiğimiz beynimizi kemiren “acaba...”yı spiker soğuk sesiyle okuyordu:

“Fikirtepe’de bir hücre evinde meydana gelen patlama sonucu yaralanan bir terörist kaldırıldığı hastanede öldü.” Böyle başlayıp gidiyordu haber.

Herkes sustu. Ne yapmalıydık, ne demeliydik birbirimize? Herkes başını önüne eğmiş bir noktaya boş boş bakıyordu. Yüreklere bu ruh, gözler dolu, iç çekmeler, zoraki yutkunmalar...

Bundan sonra ne yapmalıydık? Bunu düşünmeye çalışıyorum. Olmuyor. Seninle tanıştığımız günden bugüne sevinçleriyle, üzüntüleriyle başımızdan geçenler geliyor gözümün önüne...

sonra beni sorduğuma utandıracak bir soru çıktı:

“Ya GK üyeleri kıra gidecek mi?” koro halinde yanıt geldi. “Herhalde yani.”

Benimki de soru muydu? Ya da bana bu soruyu sorduran neydi? Bir olgu iki karşıt anı bağrında toplar, mutlak hiçbirşey yoktur şeklinde lafları kitabı konuşmalarda her zaman kullansam da beş yıllık ayrılığın beynimin bir kenarında bıraktığı korkak (!) oportünist (!) konferansçılara yönelik önyargı tortusundan başka ne olabilirdi bana bu iğnelemeye yönelik soruyu sorduran. “Öyle hazin bir çağda yaşıyoruz ki yargıları ortadan kaldırmak atomu parçalamaktan zordur”. Ne kadar da doğru bir söz. Ancak enginleri fethetme cesaretine sahip olduğunda önyargıları da parçalamak zor olmasa gerek. Yoksa ufkumuz enginlerden çok, dar dünyamızla sınırlı olduğu için midir nedir, bir türlü kurtulamıyoruz beynimizi saran bu önyargı zincirinden.

Ama şurası bir gerçek, birlikten sonra önyargılardan sıyrılmayı başaran belki de tek biz olduk, yani gençlik. Düşünüyorum da, birilerinin aksine küçük hesapları bir kenara bırakıp, mücadelenin istemlerine yönelik görece geniş ufkumuz doğrultusunda omuz atıldığımız ve harlandığımız kavganın sıcaklığından başka birşey değildi, önyargı zincirini eriten.

Öne atılıp yanbaşındakine sıkılan kurşuna göğsünü siper edebiliyor mu insan; yanbaşındakiyle birlikteliğini kafa-kol ilişkilerinden çok yanlışlara karşı doğrulara birlikte sahip çıkma temelinde perçinleyebiliyor mu? Zorlukları üzerine alıp, kolayı yanındakine bırakabiliyor mu, ya da böbürlenme kibir yerini mütevaziliğe terk edebiliyor mu; radikalizm birilerinin özlerini gizlemek için ağzına sakız olmaktan çıkıp, özü sözü bir olanların pratiği haline gelebiliyor mu?...

İşte ben başta sende ve senin gibi yoldaşlarda bunları gördüm, yaşadım. Böylesi bir ortamdan başka nerede kazanabilirsin sıcak yoldaşlık iliş-

kilerini, güveni; nerede kırabilirsin önyargı zincirini? Yoksa tarlanın ucundan ötesini göremeyen herşeyi kendileriyle başlatıp kendileriyle bitiren, kendisini dünyanın merkezi sanan kafaların geliştirdiği güvensizlik ortamında, siyasetin yerini dedikoduya, abartıya bıraktığı bir ortamda mı? Ama olmuyor işte. Olmadığını her geçen gün gösteriyor. Böylesi ortamlar önyargıları kıramıyor ama kırılmayan önyargılar yaratılan birçok değeri kırıp, parçalayabiliyor.

Yeni tanıştığımız yoldaşlar içinde en çabuk seninle kaynaşmıştık. Açıksözlülüğün, mütevaziliğün, sadeliğün, espirililiğün çok çabuk yakınlıyordu insanı kendine. Espirililiğün dedim de aklıma geldi. Hani bir dönem liselilerle sık görüşüyordun da “bizim ‘sıpalılar’la görüştüm, hepsinin akli bir karış havada” diyordun ya merak etme **dün akli bir karış havada olan gençler şimdi “başkan”larının yolunda omuzladılar mücadeleyi, yükseltiyorlar devrettiğin bayrağı.**

Ha unutmadan. Senin çocuklardan Eyüp vardı ya. Eskişehir gençliğinden. Bir kaza sonucu şehit verdik, kırsalda. Yeni öğrendim, üzüldüm. Kırsalda herkesin moral kaynağı olduğunu söylüyorlardı. Bir de son gelişmelerde, iradeden yana tavır koyduktan sonra tartışıyorlarmış diğer yoldaşlarla **“gençliğin tavrı ne olur”** diye. Bizimki **“ben gençliği bilirim kesin iradeden yana tavır koyarlar”** diyormuş. İddiaya bile girmişler. Bizim tavrımızdan haberdar olunca da **“ben demedim mi”** diye takılıyormuş diğer yoldaşlarına. **Senin gibi, senin direngen tavrınla karşılamış ölümü...**

Birden aklıma geliyor, gülüyorum. Toplantıların vazgeçilmez tutanakçısıydım. Bir toplantıda partinin eksikliklerine ve nedenlerine yönelik görüş belirtiyordum. Sen de tutanağa geçiriyordun. Şu anda tam hatırlamıyorum ama galiba **“şöyle şöyle olmuş olsa, neyse parti ca-**

nımı yesin” demiştim. Sense yaza yaza sadece son kısmı yazmıştın. Okuduk: **“Parti canımı yesin”**, Gülmüş az takılmamıştık sana.

Paylaştığımız günler belli belirsiz geçerken gözümün önünden en fazla da son günlerimiz yer etmişti beynimde.

Konferans için kırsala yola çıkışımız bir ayı geçmişti. Neden hala ses seda yoktu? Bu, olumsuzluğun bir işareti miydi acaba, diye düşünürken normal bir randevumda hiç beklemediğim anda senin gelmiş olduğunu öğrendim. Yakında bir yerde oturmuş bizi bekliyordun. Kırsal seni esmerleştirmişti. Konferansın kazasız belasız bitmiş olduğunu müjdeliyordun. Bense düzensiz bir şekilde aklıma gelen ne varsa daha birincisinin yanıtını tam almadan diğerini soruyordum. Şu konuda ne karar çıktı, nasıl geçti, bunu gördün mü, neden geciktiniz?... diye uzayıp gidiyordu sorular. Bir de kıra giderken orada kalmaya göre ayarlamıştın kendini, ama burada görevlendirilmiştin. Sevinmiştim, yanbaşımda olmana.

Gelir gelmez OPK'nın duyurulmasına yönelik kampanyanın hazırlıklarına başlamıştık bile.

(...)

Ayrılma vakti gelmişti. Sen önceki bir dikkatsizliğimize kızmış, **“bir işi beceremediniz”** demiştin. Biz de sana esprili bir şekilde **“aman dikkat et, sana da birşey olmasın, bu malzemeler uğursuz galiba”** diye takılmıştık.

“Haydi hoşçakalın.”
Tekrar tekrar **“Aman dikkat et.”**

Ayrıldık ve bir daha görüşemedik.

Bir gün sonra Temmuz'un 13'ünde beklediğim

İlan

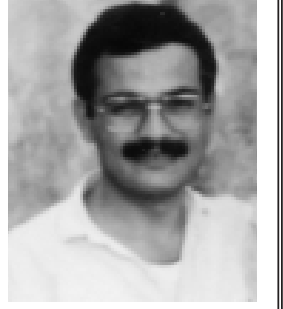
Ölüm çığlıklarını aşarak geldik bugünlere yarınları bugünden kurmak için Sevdalara tutunarak geldik bugünlere Ağlamasın bebelerimiz diye Kan, gözyaşı, işkence, ölüm, zindan Açlık, yoksulluk yaşayarak geldik Bugünlere ki bebelerimizin gülüşleri bitmesin diye...

13 Temmuz 1993 günü Konferansı selamlamak için yaptığı bombanın elinde patlamasıyla yaralanan M. Ali Çakıroğlu o saatlerde polisler tarafından işkence ile katledildi.

Komünist Gençlik önderi M. Ali Çakıroğlu'nu 9. ölüm yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

Unutmak ihanettir.

Çakıroğlu ailesi

ni. Ama gelmedin... Kafamızda sen vardın o gün ayrıldığı-mızda parktan.

Ve şimdi bir yıl sonra yine sıcak bir temmuz günü ayrılıyorum bu parktan ve yine sen varsın kafamızda. Ama bir de partideki son gelişmeler.

Ne kadar çok isterdim bugün de yanı başımızda olmanı. Birlikte göğüsleseydik bugünkü zorlukları. Göçüp giderken bu dünyadan yoldaşlarının benliğinde derin izler bıraktın. Çünkü yoldaşlık dejenere edilmiş bir kavram olmaktan çıkıp daha bir anlam kazanıyordu seninle... Can yoldaşım, anın komünist gençliğin mücadelesinde rehber olsun...

Can yoldaşlarından biri

* Bu yazı 13 Temmuz 1993 tarihinde

Murat Deniz

İşçi-köylü'den

FAŞİZMİN SOLUK ALIŞI YA DA TOPLUMSAL BİR HİSTERİ !

Son bir aydır tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de Dünya Kupası nedeniyle futbolla yatıp, futbolla kalkar olduk. Üstelik bu dünya kupasında Türk milli takımının gösterdiği performans, futbola ilgili ilgisiz pek çok kesimi konuyla ilgilenmeye mecbur kıldı. Futbol çığırnlığı bir salgın şeklinde tüm toplumu sararak toplumsal bir histeriye dönüştü.

Bu durum, "basit bir 22 kişilik oyun, çimler veya meşin toptan" ibaret olarak ifade edilemez. Tam aksine bunların üzerinden özellikle 1980 sonrası ve 1990'larda Türk hakim sınıflarının inşa ettikleri bir milliyetçilikten ve şovenizmden bahsedilebilir.

Ancak buna geçmeden önce bazı noktalara vurgu yapmak gerekmektedir.

Futbol kapitalizmin kar hırsıyla birlikte bir spor olmaktan çıkıp, "hatta bu dünya kupasıyla birlikte de görüldüğü gibi başlıca stratejik kapitalist araçlardan biriymişcesine kendini gösteren, uzun süre küçümsemiş bir ekonomik sektör" (Patrick Vassort) halini almış durumda. Oynanan maçlarda saha kenarlarındaki ilanlar da adeta bunun resmini çekiyor. Emperyalizmin sembolleşmiş çok uluslu şirketleri bu "görsel şölende" yerlerini almıştı. Mc Donalds, Pepsi, Coco Cola, Adidas ve gözlerimize ve bilinçaltımıza yerleştirilmesine yahoo.com.

Futbol endüstrisinin bu gerçekliği "çılğınca sevinmeden" önce durup bir düşünmemizi de beraberinde getiriyor. Patrick Vassort'un "Onmilyonlarca kişiyi mest eden böylesine güzel bir gösterinin arka planı, genellikle mafyavari bir

çirkef kuyusundan başka bir şey değil" olarak ifade ettiği bu endüstri özellikle geri bırakılmış ülkelerde bilinçli bir şekilde desteklenerek kitlelerin pasifleştirilmesinin, apolitikleştirilmesinin bir aracı olarak da kullanılıyor. Futbol'un özellikle Brezilya, Arjantin ve bugünlerde Türkiye'de vb. yaygın ve "popüler" bir spor dalı olarak yaşam bulması sebepsiz değil. Dikkat edilirse saydığımız bu ülkelerde son dönemde IMF programlarının uygulanması ve program sonucundadır ki Arjantin ekonomisinin çökmesi ve halkın fare yiyerek "yaşamını" sürdürmesi, yine dünya şampiyonu Brezilya'nın ekonomisinin çökme noktasına gelmesi, dünya üçüncüsü Türkiye halkının ise yaşanan ekonomik krizlerle birlikte iyiden iyiye yoksullaşması ve patlama noktasına gelmesindeki "şaşırtıcı benzerlik" olarak gözden kaçmayacak gibi...

Futbol ülkemizde sıkça bilinen bir söylemle "ne sağcıyım ne solcu, futbolcuyum futbolcu" eşliğinde hakim sınıflar tarafından yaratılmaya çalışılan depolitizasyonla birlikte özellikle halk kitlelerinin daha fazla sömürülmesinin bir aracı haline de getirildi. Bir sektör olması bir yana örneğin "şifreli" yayınlara birlikte; Uzanların "Tele ON'u, Erol Aksoy'un "Cine 5'i ve Çukurova Holding-MHP işbirliğinin "DigiTürk"ü bu alandaki rekabetin ve pazar paylaşımının adları oldu. Ancak Dünya Kupası maçları devlet tekeli TRT aracılığıyla bilinçli olarak mümkün olduğunca geniş kitleye ulaştırıldı. Ve görülüyor ki amaçlanan da büyük oranda başarılı. Bütün Türkiye bir ay boyunca futbolla yatıp

futbolla kalktı.

Futbolun ülkemizde geldiği aşamaya ve kitlelerin apolitikleştirilmesine ek olarak, aynı apolitik kitlenin gelirlerinden milyarlarca dolarlık değerini yine hakim sınıfların kasalarına gitmesinin bir aracı olarak da iyi kullanılmaktadır. Yani dünyada olduğu gibi ülkemizde de futbol hakim sınıflar tarafından kar getiren ve sömürülerinin devam ettirildiği bir sektör olarak kullanılmaktadır. Örneğin Avrupa'da başarılar kazanan, "güzide kulübümüz(!)" Galatasaray şirketleşerek; Beşiktaş kulübüyle birlikte 20 Şubat 2002'de İstanbul borsasına girmiştir. Ödenmiş sermayesi 2,035 trilyon TL olarak görülen "Galatasaray Sportif Sınai ve Ticari Yatırımlar AŞ" "325.600 milyon TL nominal değerli B grubu hamiline yazılı hisse senetlerini" 87.000 TL'den "halka arz etmiştir". 31 Mayıs 2002 tarihi itibarıyla "Galatasaray Sportif Sınai ve Ticari Yatırımlar A.Ş." hisselerinin değeri 54.000'e düşmüş ve böylece "yatırımcısına" 33.000 TL kaybettirmiştir. Kayıp oranı %38'dir.

Yine ödenmiş sermayesi 2.176 trilyon TL (1.500.000 dolar) olarak gösterilen "Beşiktaş Futbol Yatırımları Sanayi ve Ticaret AŞ", "326 milyar TL nominal değerli B grubu hamiline yazılı hisse senetlerini" 57.500 TL'den "halka arz etmiştir". 31 Mayıs 2002 tarihi itibarıyla "Beşiktaş AŞ" hisselerinin değeri 18.757 TL'ye düşmüştür. Yani üç ay içinde Beşiktaş'ın hisseleri 38.757 TL değer kaybetmiştir. Böylece "yatırımcısı"nın hisse senetlerine yatırdığı parası %67 değer kaybetmiştir. (Dolar bazında "Beşiktaş Futbol Yatırımları Sanayi ve Ticaret AŞ" "yatırımcısı"nın kaybı %75'tir)

Futbolun ticarileşmesiyle ortaya çıkan bu durum borsa ile sınırlı değildir. Taraftar olmanın bir maliyeti vardır ve tüm apolitikleştirilmiş kesimler bu maliyeti ödemek zorundadırlar. Örneğin Galatasaray AŞ Türk

Henkel şirketiyle yaptığı anlaşma ile "GS marka ve logolu renkli tamir ve demor bandı" üretilmesi anlaşması imzalarken Zorlu Tekstil ile yaptığı anlaşmayla, aynı şekilde "GS marka ve logolu nevrerim, pike, yorgan ve perde" üretimine geçmiştir. Goldaş kuyumculuk "GS marka ve logolu değerli madenlerden hediye eşya" üretirken Unan Tekstil kravat üretmekte, Gözde Giyim çorap, Balon Baskı şirketi balon, Dandy şirketi sakız üretecek ayrıca "GS logolu ARIA Konuşan Paket, Bateria Cart ve SIM Cart üretimi ve dağıtımını" anlaşmaları yapılmıştır. Düne kadar kitlelerin "en ucuz eğlence aracı" olan futbol, bugün yeni bir iş alanı, kar ve sömürü kaynağı haline gelmiştir.

Türk milli takımının maçları sürerken 100 binlere varan bayrak üretimi, forma vb. simgeler, aynı zamanda her türlü ırkçı-şoven içerikli reklamlar düşünüldüğünde "pazar"ın ne kadar büyük ve "verimli" olduğu gözden kaçmamaktadır.

Futbol hem arka planında, "soyunma odalarında" oynanan ve Türkiye'de sıklıkla kullanılan bir deyimle "yeşil masalarda" yaşananlarla hem de halk kitleleri üzerindeki yadsınamaz etkisiyle hakim sınıflar tarafından her daim kullanılageldi. "Bu bin yılın sonunda, diktatörlükler zamanında toplumların afyonu diye nitelenen futbol, demokrasilerin sert uyuşturucusuna dönüştü." (Manuel Vazquez Montalyan)

Bu sert uyuşturucu bugün Türk halkına damardan verilmiş bulunuyor. Hakim sınıfların bir dönem MGK toplantılarına bile taşıdıkları "sosyal patlama" tehlikesi en azından şimdilik bu "zaffer sarhoşluğu"nda ertelenmiş ve Türk halkı tatlı rüyalara dalmış durumda. Kitleler sokaklarda ellerinde Türk bayraklarıyla, tüm dünyaya gösterdikleri "Türk'ün gücüyle" avunurlarken M. V. Montalyan'ın tam da yerinde ifadeleriyle,

"böylece sosyal krizin meydana getirebileceği daha tehlikeli öfke patlamalarını önlemektedir"ler. Türk hakim sınıfları Taksim'deki "kalabalıklıkla" birlikte The Marmara'nın localarından, yalılarında ve villalarından bunun başarısını "kutlamakta"dırlar.

Sokaklardaki "kalabalıkların" başını çeken ve asla yadsınamaz bir gerçeklikle bilinçsiz bir kitleyi peşinden sürükleyen bu toplumsal hastalığın mikrobiyoloji şovenizm devlet-mafya ve sivil faşistler eliyle yaygınlaştırılmakta, ırkçı-şoven sloganlarla yaratılan "birlik" rüzgarıyla halk kitlelerinin yaşadığı gerçeklik unutturulmaya çalışılarak, tüm toplum "yekpare bir bütün" olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Sınıf farkının, sömürünün, baskının olmadığı, futbolda dünya üçüncüsü olan Türkiye'nin "dünya birincisi" olduğu kimi gerçeklikler yok sayılmaya çalışılmaktadır.

Halk kitlelerine yaşamak zorunda bırakıldıkları koşulları bu "sert uyuşturucu"yla bir nebze olsun unutturulmaya çalışılmaktadır. Çünkü bizim gibi olan "ülkelerde işsizlik öyle yoğun ki sınıf atlama ve para kazanmanın alanı spor ve müzik oluyor" (Doğan Koloğlu)

"Albert Camus 'ahlaka dair ne biliyorsam bunu futbola borçluyum' derken kuşkusuz ki bahsini ettiğimiz bu futbol endüstrisini kastetmiyordu". (E. Galeano) Ancak kendisine ilericiyim, demokratım diyenlerin bugün alanlarda ya da meydanlarda kolkola girdikleri, birlikte eğlendiklerinde kiminle sevindikleri ve neye hizmet ettiklerini öğrenmeleri zor olmayacaktır. Yani hakim sınıfların kitleleri nasıl yönlendirdikleri; sınıfı ve halkı nasıl "uyuttukları" ve kuşkusuz ki proleter ahlakı ve gerçek sporu öğrenmek için bugünkü futbola ve yaratılan histeriye bakmaları yararlı olacaktır.

İş teknesi meydanlar, adları işportacılar..

Yaşamın, onlara sokakları zorunlu bir yol olarak gösterdiği ve kaçak bir yaşamın "bu sokak senin şu köşe senin" hesaplarıyla yokedilmeye çalışıldığı bir meslek işportacılık. Daha doğrusu son zamanların en popüler işi nedir diye sorsak, herhalde işsizliğin çığ gibi büyüdüğü ülkemizde en çok yapılan meslek grubu olarak istisnasız hepimizin aklına ilkin işportacılık gelir. Otobüste, trende ya da bir vapurun içinde sessizce düşüncelerinize dalmışken, yükselen bir ses ile yeniden kendinize geldiğinizde bir işportacının karşınızda size hitap ettiğini görürsünüz. Bütün gün tek sermayesi ile yatırım yaptığı mallarını canını dişine katarak elinden çıkarmaya çalışan işportacılar, Türkiye'de yaşanan yoksulluğu ve işsizliği de görüntüleyen en bariz örnekleri oluşturuyor aslında. Çünkü sosyo ekonomik yapısı gereği iç dinamikleriyle gelişen sanayiden mahrum ülkenin ekonomik krizi ve az sayıda işçi ikame eden yerlerinde özelleştirmelerle IMF güdümlü ekonomik yıkım politikalarının sonucunda gittikçe batağa batan ve işsizlik ordusunu güçlendiren ekonomik tıkanıklık ve bu orduya en kolay ve tek seçenek olarak işportacılığa yöneliyor. Bu elbette ki kişilerin kendi tercihlerinden daha çok, devletin insanlara yaşama şansı bile bırakmadığı ülkemizde bir dayatma olarak karşımıza çıkıyor. Öyle ki, işportacıların kökenini araştırdığımızda %80'inin Kürt olduklarını göreceğiz. T. Kürdistanı'nda yıllarca yaşanan haksız savaşta TC'nin bölge halkına dayattığı

koruculuk, köy yakmalar, yurt-sever hareketin neden gösterilerek bölgede sanayi yatırımlarının yapılmayışı, geçim sıkıntısı çeken ve yaşamını devam ettirebilmek için metropollere sığınan bir halkın tutunduğu tek dal olarak kalıyor işportacılık. Daha doğrusu bırakılan tek dal desek daha doğru olur. Çünkü kalabalık bir nüfusa sahip olan Kürt halkının çocuğubüyüğüyle karnını doyurmak için, özellikle de büyük şehirlerde tutunabilmesi için çalışması şart. Bu kesim aynı zamanda inşaat sektörüne yönelse de, işportacılık yapmak ve bir anlamda kendi işleriyle ayakta kalmak birer mecburiyet onlar için. **Zaten aç insan sayısı her geçen gün çoğalıyorken, rahat bir iş ortamı hele de şu zamanda düşünmek bir hayal, iş bulmaksa tesadüfe kaldı.** Yaşadıkları haksız savaşın izlerini göç ettikleri büyük şehirlerde bile atamayan Kürtler, yalnız işsizlik değil, Kürt oldukları için de horlanıp dışlanmayla maruz bırakılıyor. Çünkü onlar büyük kentlerdeki "saygıdeğer insanların" gözünde "pis Kürtler", "terörist halk" olarak nitelendirildiğinden; işportacılık yapanların da çoğu zaman malları bu gibi sebeplerle ellerinde kalabiliyor. **Özellikle işportacılık kesiminde büyük bir varlığı elinde bulunduran Kürtler; işportacılaraya yönelik saldırılarda da paylarına düşenlerini fazlasıyla alıyor.**

Yalnız Kürt değil, Türk, Laz birçok milliyetten kişilerin

ev sahipliğini yaptığı kimileri için ek bir iş anlamına gelen işportacılıkta, son zamanlarda öğretmen, memur, öğrenci kesiminin de ağırlığını hisseder olduk. Neden mi? Okusa da bir iş bulamayan öğrenci, okulu bitirse de bir iş bulamayan öğretmen ya da almış oldukları maaşların yaşamlarını idame etmede yetersizliğinden kaynaklı her gün yükselen dolara, faize, zamma yetişmek zorunda.

Ayın sonunda oluşan deliği kapatmak için ek bir iş bulmak zorunda. Onun için çoğu kez kravatlı bir simit satıcısına, çakmakçı veya tezgahçıya rastlayabilirsiniz, rastlamışınızdır. Artık işsizler değil "bir işim var" diyenin bile ihtiyaç duyduğu işportacılık en sık başvurulan meslek. Meslek diyoruz çünkü sürekli bir iş haline getirildiği ve bundan belli bir kazanç elde edildiği için meslek. Öyle hafife de almayın sakın ha. Bir makine başında ter akıtmak ya da toprakta çapa sallamak kadar zor bir iştir işportacılık. Kimi zaman el arabasıyla birlikte bütün parasını yatırdığı ekmek teknesini kaybetmemek için büyük uğraş verirler. Zabıta baskısı yanında polis de işe el atmasıyla çifte zorluğu göğüslemek zorunda kalırlar. Elinde telsizi, kravatlı-bir de düdüğü olan "memurlar" köşeden görünür görünmez tehlike çanları çal-

karışık boşalmasıdır artık. Kimileriye direnip tartışsa da karşısındakilerle, soluğun son durağı hep hücre olur. Özellikle Eminönü çevresindeki işportacıların yıllarca devlet baskısı altında nasıl bir direniş ile cevap olmaya çalıştıkları buna en güzel yanittir. Ki, **geçtiğimiz aylarda ekmek parası için onuruyla direnen 6 işportacının tutuklanması, devletin en pervasız saldırılarına yalnızca küçük bir örnektir.** Görüldüğü gibi hak alma mücadelesi ile direnen her kim olursa olsun, devletin saldırılarından nasibini almaktan kurtulamıyor. Yalnız çevre düzenlemesi ya da görüntü kirliliği, vergi verilmemesi gibi nedenlerle değil, halkın ezilen kesimini de oluşturduğundan

Sonundaysa "tek seçeneklerini" bile kaybedenler hırsızlığa, yağmalamaya kalkışır. Nedenini yine devlet oluşturur. Aç insanın yapmayacağı birşey yoktur herhalde. Ki bizim gibi ülkelerde işsizlik artık devlet eliyle derinleştirilirken son kurşuna kadar soyulan halk banka da soyar, hırsızlık da yapar. Son günlerde bunlarda yaşanan artış patlaması da bunun göstergesidir. Ayrıca işportacılık yalnız bunu meslek olarak görenlerin değil, halk için bile ucuz bir alışveri noktasını oluşturuyor. Alım gücü düşenlerin en çok yöneldiği yerler işporta pazarlarının en yoğun olduğu yerler oldu. Ne marka, ne model derdine düşen halk üstüne giyeceği kazağın, yiyeceği bir lokma ekmeğin daha

maya başlar. Apar-topar elde avuçta ne varsa sırtlanır ve köşe kapmaca başlar. Kimi işportacı ise buna yenik düşer ve mallarına el konulur. Bu durumda ağlayan işportacılar çok rastlamışınızdır. Akan gözyaşları çaresizliğin öfkeyle

duyarlı bir tabakayı oluşturan işportacılar, devletin saldırılarını daha yakından gördüğünden her zaman için bir hedef noktasıdır. Son Newroz kutlamalarına katılımın büyük bir bölümünü Kürt işportacıların oluşturması ve Eminönü çevresindeki işportacıların Ölüm Orucu ya da kitlesel eylemliliklere duyarlı olması devletin eksi hanelerinde yer almalarına neden olmuştur.

Bir de malına el konulan işportacıların durumu var. Onların sonu belli aslında. Elinde biraz daha sermayesi olanlar yeniden yüklenirken işe, birşeyi kalmayanlar umutla bekler.

düşük fiyata nasıl alacağını hesaplaşması içinde.

Ama şunu unutmamalı ki, **meclisin önünde patlayan öfkelerin sahipleri, Samsun'da simit borcu nedeniyle intihar edenler ve her gününü kavga ile geçirenler onurlu bir yaşamı en çok hakedenlerdir.** Uçurumlar gittikçe derinleşiyor. Ezilenler kendilerine dayatılan zoraki yaşamla ışığı uzaklarda da olsa görüyorken, paradan başı dönen ve önünü göremeyenler bu uçurumun dibine bir gün mutlak düşecektir. Ve bir gün işportacılar da köşe köşe kovalanırken bir gün elele verdikleri kardeşleriyle birlikte kendilerini kovalayan "tepedekileri" eninde sonunda hizaya getirecektir. O zaman kim daha hızlıymış görülecek...

Dünyanın zenginleri Kanada'da buluştu

Zirveden beklentisi olanların başında Afrika ülkelerinin liderleri geliyordu, ki nitekim Zirve'ye onlar da katılarak beklentilerini ilettiler. Ancak umduklarıyla buldukları arasında kocaman gerçekler vardı. Afrikalı liderler ülkelerinin ihrac ürünlerine konan yüksek gümrüklerin düşürülmesi ve gelişmiş ülkelerin kendi çiftçilerine sağladıkları sübvansiyonların azaltılmasını beklerken bu konuyla ilgili zirveden hiçbir karar çıkmadı.

Dünyanın en zengin 8 ülkesinin (İngiltere, ABD, Fransa, Japonya, Kanada, Almanya, İtalya ve Rusya) liderlerinin toplantısı Kanada'nın Kananaskis kentinde 26-27 Haziran tarihlerinde yapıldı. Küreselleşme karşıtlarının protesto gösterilerinin günler öncesinden başladığı Zirve'de tartışılması beklenen konular Afrika'ya yardım, "terörizmle mücadele", Bush yönetiminin Ortadoğu planları ve göç sorunları iken Zirve'den dünya ekonomisinin çok büyük bir bölümünü elinde tutan bu emperyalist-kapitalist ülkelerden dünya ezilen halkları yararına hala birşeyler bekleyenlerin elini de yine havada bıraktı. Zirveden beklentisi olanların başında Afrika ülkelerinin liderleri geliyordu, ki nitekim Zirve'ye onlar da katılarak beklentilerini ilettiler. Ancak **umduklarıyla buldukları arasında kocaman gerçekler vardı.** Afrikalı liderler ülkelerinin ihrac ürünlerine konan yüksek gümrüklerin düşürülmesi ve gelişmiş ülkelerin kendi çiftçilerine sağladıkları sübvansiyonların azaltılmasını beklerken bu konuyla ilgili zirveden hiçbir karar çıkmadı. Yine beledikleri 15-20 milyar dolarlık borç indirimi 1 milyar dolarda kaldı. BM'nin, yoksullukla mücadeleye için gerekli gördüğü 25-35 milyar dolarlık yardım ve yatırımın miktarı ise 2006 yılına kadar 6 milyar dolar olarak belirlendi. Bu noktada bu küçük küçük yardımcı dahi emperyalistlerin karşılıksız vermeyeceğini de mutlaka belirtmek gerekiyor. "Ne kadar kölelik/teslimiyet, o kadar para" anlamına gelen Yüksek

Oranda Borçlu Ülkeler İnisyatifi (HIPC) projesine göre yapılan sözde yardımı alabilmek için bu ülkeler IMF ve DB'nin özelleştirme ve yeniden yapılandırma gibi önkoşullarını uygulamak zorunda bırakılıyor. Projeye ayrılan ve geri bırakılmıyş ülkelerin 50 günlük dış borç ödemesine denk düşen 28 milyar dolar karşılığında projenin uygulandığı ülkelerde temel eğitim ve kıta için petrolden daha önemli olan su özelleştirilecek. Bu bağlamda G-8 liderleri Afrikalı liderlerle NEPAD (Afrika'nın Kalkınması İçin Yeni Ortaklık) adlı kölelik planına imza attılar. Bu plan Afrika'da "Barış" Gücü'nün konumlandırılmasını, 2005 yılına kadar çocuk felcinin kökünün kazınmasını ve Afrika'nın ihrac mallarının küresel pazara kolay ulaşımının sağlanmasını öngörüyor. **Belki de köleliği en açık olarak ifade eden ve başta söylediğimiz "ne kadar teslimiyet, o kadar para" dayatmasını ortaya koyan maddede ise "ülkeyi düzgün yönettiğini kanıtlayan Afrika hükümetleri için toplam 6 milyar dolarlık yardımın yarısı ayrılacak" deniliyor. Bu cümledeki "düzgün" kelimesinin ezilenler için ne anlama geldiği beyinleri çok da zorlamayacak kadar açık olsa gerek.**

Zirve'nin ikinci önemli konusu olan Filistin sorunu Bush umduğu desteği bulamadı. Zirve'den birkaç gün önce yaptığı konuşmada Arafat'sız bir Filistin yönetimi istediğini söyleyen Bush'a en sert yanıt İngiltere'den geldi. G-8'in diğer ülkeleri ABD'nin Or-

tadoğu'da daha aktif rol oynamasını olumlu karşılamalarına rağmen Arafat konusunda Bush'u yalnız bıraktılar. Müttefiklerinin bu tutumunun "Ya ben densin, ya karşımda"yı doktrin yapan ABD yönetimini nasıl etkile(me)diği ise Filistin yönetimine savurduğu "Reform yap-

daki uçurumun büyümesi sonucu kendi gölgesinden korkar hale gelen dünyanın zenginleri ilk adım olarak uluslararası taşımacılığın daha güvenli kılınması için G-8 vatandaşlarını taşıyan uçaklarda kokpit kapılarının güçlendirilmesine hız vermek, gemilere otomatik

zenginler bu kararlarla yetinmeyerek daha üst boyutta önlemler almayı da planlıyorlar.

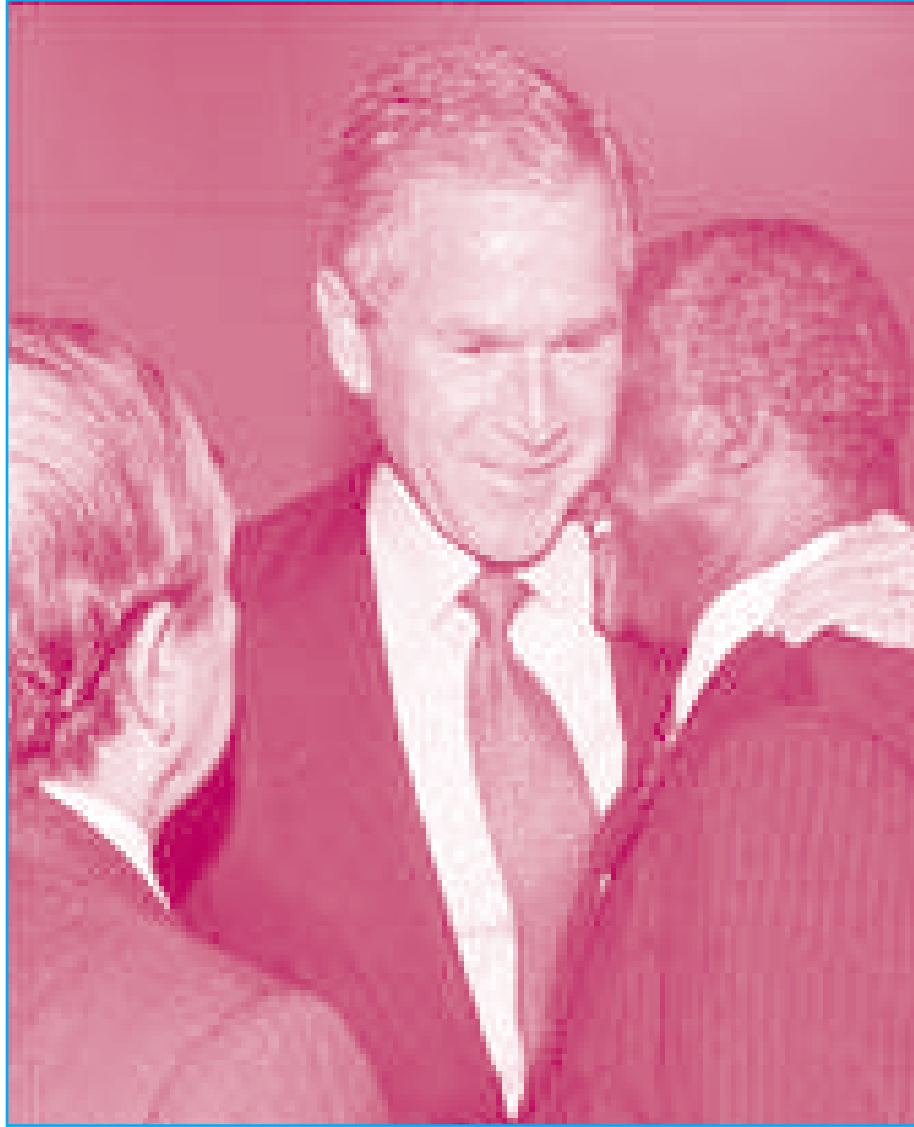
Toplantıda en büyük ödül ise 11 Eylül sonrası Batılı emperyalistlere üstün hizmetlerinden dolayı şimdiye kadar toplantılara misafir olarak katılan Rusya'ya verildi ve top-

lar verildi. Rusya'nın başı, Zirve'de yayınlanan bildiriye "Dünya değişiyor. Rusya dünyada topluluğa üye ülkelerin karşılaştığı küresel sorunlara çözüm bulunmasında tam ve anlamlı bir rol oynama potansiyeline sahip olduğunu göstermiştir" denilerek okşandı ve ekonomik olarak diğer 7 ülkenin hayli gerisindeki Rusya'nın tam üyeliğinin sebebi de bu sözlerle açıklandı.

KÜRESELLEŞMEYE MEDYATİK KARŞI ÇIKIŞ

2001 yılındaki Ceno-va toplantısındaki küreselleşme karşıtlarının protestolarını unutamayan zenginler topluluğu bu yıl toplantı öncesinde daha önce toplantı yeri olarak seçilen Calgary'yi değiştirerek zirveyi Kananaskis'te yapmaya karar verdi. Şehrin etrafında 20 km uzunluğunda güvenlik kordonu oluşturarak, polis yığınağı yaparak ve polislerin "teröristlere karşı kullanılan normal silahlar" dışında daha ağır silahlarla donatıldığı açıklamalarıyla yüksek önlemlerle hazırlandı bu yılki toplantıya.

Küreselleşme karşıtları ise önceki yılların militan karşı çıkışlarının aksine bu toplantılarda medyatik görüntüler oluşturmayı tercih etti. Çıplak protestolardan, toplu örgü örmeye, oyunlar oynamaya kadar yaptıkları eylemler, toplantıya pek etkisi olmasa da medyanın büyük ilgisini çekti. Küreselleşme karşıtları toplantı başlamadan önce alınan önlemler üzerine protestolarını mutlaka gerçekleştireceklerini, farklı yöntem ve eylem biçimleri geliştireceklerini söylemişlerdi.

maz ve Arafat'ı seçerse- niz yardımları keseriz" tehdidi ile ilan edildi.

G-8 ülkelerinin ortak korkusu "terörizm" konusunda ise anlaşma sağlandı. 11 Eylül'den sonra ve küreselleşme politikalarıyla yoksullarla araların-

kimlik teşhis sistemlerinin yerleştirilmesi ve küresel konteyner taşımacılığının güçlendirilmesi kararlarını aldı. Dünya halklarının öfkesinin her an büyüdüğü koşullarda bunlarla kendilerini koruyamayacaklarını bilen

luluğa tam üyeliği onaylandı. Bunun yanında topluluk eski Sovyetler'deki nükleer silahların yok edilmesi için Rusya'ya 20 milyar dolarlık kaynak ayırdı ve 2006 yılında yapılacak zirvenin Rusya'da yapılmasına ka-